

DE LA
MANIFESTACIÓ---

© Ferran Romeu

...A LA CADENA

ÍNDIX

1. INTRODUCCIÓ	4
2. CONTEXT HISTÒRIC	6
2.1 La corona catalanoaragonesa.....	6
2.2 Primer intent de secessió de Catalunya.....	7
2.3 Tractat dels Pirineus.....	8
2.4 Felip V.....	9
2.5 La postguerra a Catalunya.....	9
2.6 La Guerra del Francès.....	10
2.7 La revolució de 1868.....	10
2.8 Les guerres carlines.....	10
2.9 La Renaixença i l'inici del catalanisme polític.....	11
2.10 Setmana Tràgica.....	15
2.11 Mancomunitat de Catalunya.....	16
2.12 Dictadura de Primo de Rivera.....	16
2.13 Creació d'Esquerra Republicana de Catalunya.....	17
2.14 Catalunya republicana.....	17
2.15 La guerra civil a Catalunya.....	18
2.16 El franquisme a Catalunya.....	19
2.17 La transició democràtica i l'Estatut d'Autonomia.....	19
2.18 Catalunya a l'actualitat.....	20
3. PRINCIPALS NOTÍCIES 2012-2013	24
3.1 El discurs de Mas.....	24
3.2 La diada nacional de Catalunya 2012.....	26
3.3 La relació Catalunya-Espanya.....	28
3.4 El Parlament i la independència.....	34
3.5 Les lleis del ministre Wert.....	39
3.6 El PSC i el PSOE.....	42
3.7 Les eleccions del 25-N.....	47
3.8 Projecció internacional.....	48

3.9	Convergència i Unió.....	50
3.10	Moviments.....	52
3.11	La Via Catalana.....	54
4.	LES TRES POTES.....	57
4.1	Consell de Transició Nacional.....	57
4.2	Parlament de Catalunya.....	58
4.3	Assemblea Nacional de Catalunya i Òmnium.....	64
5.	ENTREVISTES.....	66
5.1	Convergència i Unió- Carles Puigdemont.....	66
5.2	Esquerra Republicana de Catalunya- Josep Lluís Salvadó i Tenesa.....	69
5.3	Partit Popular de Catalunya- Sergio Santamaría.....	72
5.4	Iniciativa per Catalunya Verds-Esquerra Unida i Alternativa- Sara Vilà.....	81
5.5	Candidatura d'Unitat Popular- Joan Terán.....	86
6.	FOTOGRAFIES DE LA VIA CATALANA.....	91
7.	CONCLUSIÓ.....	118
8.	OPINIÓ.....	120
9.	BIBLIOGRAFIA.....	121
10.	AGRAÏMENTS.....	135

1. INTRODUCCIÓ

L'objectiu del meu treball era intentar veure objectivament que havia passat durant aquest últim any en referència a la independència. La meua principal pregunta era si realment estava passant alguna cosa o simplement eren paraules. A partir d'aquí, quan estava estudiant la Revolució Francesa, em vaig preguntar si ells n'eren conscients de com canviarien la història mundial. Així doncs, vaig decidir enfocar el meu treball d'aquesta manera. Volia mostrar què ha passat aquest últim any amb una mica de perspectiva per veure si el procés independentista podria marcar un abans i un després en la història de Catalunya o no.

El cos del treball està dividit en 4 apartats:

- Context històric: en el meu parer, no podia explicar el que ha passat aquest últim any sense explicar la seva història. Bàsicament explico la història de Catalunya des del punt en què Catalunya i el regne de Castella es van unir per mitjà del matrimoni entre els reis catòlics, fins a la darrera legislatura de Mas, a partir d'aquest punt, la informació dels successos posteriors està explicat a partir de les notícies d'aquest darrer any. Com que el meu treball no és sobre la història de Catalunya, he procurat resumir bastant aquests últims 5 segles.
- Principals notícies: a continuació he cregut convenient mostrar les principals notícies d'aquest últim any. La metodologia per fer aquest apartat ha estat sempre el mateix. Bastant-me en les portades de diaris espanyols, he buscat la notícia en el diari "El Punt Avui" en l'apartat "Catalunya vol viure en llibertat". També hi he afegit d'altres notícies que no han estat tan remarcades a l'Estat espanyol. En el cas del dia 11 de setembre, tant del 2012 com del 2013, també he buscat en la premsa internacional. Partint d'aquesta informació, he dividit les notícies en 10 apartats segons la temàtica, al final de cadascun dels quals, he fet un comentari sobre tot l'apartat, una conclusió. Les notícies es poden trobar a l'annex del treball, si es requereix llegir l'article complet.
- Les tres potes: en aquest capítol pretenc mostrar les tres "potes" que la Generalitat va dir que sustentarien el procés pel dret a decidir. Aquests són el Parlament, el Consell de Transició Nacional i l'Assemblea Nacional Catalana, juntament amb l'Òmnium. He explicat en què consistia cada una d'aquestes "potes" i qui en formava part, comentant breument quin és el caràcter de cada un dels partits que el conformen, en el cas del Parlament.
- Entrevistes: en darrer lloc, he volgut que el meu treball comptés amb totes les ideologies majoritàries a Catalunya. El criteri que he fet servir a l'hora d'escollir a qui entrevistar ha estat, en primer lloc, un diputat de cadascun dels partits del Parlament de Catalunya (CiU, ERC, PSC, PP,

ICV-EUiA, Cd's i CUP), d'aquesta manera en el meu treball es pot veure els diversos punts de vista en diverses qüestions.

Així doncs, el cos del meu treball té com a objectiu reflectir la realitat catalana de la manera més objectiva possible. A més, un dels altres motius pels quals he escollit aquest tema és el meu gran interès en la política i la necessitat de formar-me per tenir un cert criteri polític. Volia madurar políticament i, en conseqüència, tenir una ideologia pròpia, no influenciada pel meu entorn.

2. CONTEXT HISTÒRIC

Catalunya no sempre ha format part de l'Estat Espanyol, sinó que fa segles era un regne independent que, a causa de diversos fets, va acabar amb la unió de la corona catalanoaragonesa amb la de Castella. En els segles posteriors, la convivència amb Espanya no sempre ha estat fàcil.

2.1 La corona catalanoaragonesa

La corona catalanoaragonesa fou una de les potències mundials de la seva època. Destaquen grans figures com Pere el Gran, Jaume I el Conqueridor, Roger de Flor, etc. va permetre que aquest regne s'estengués per tota la mediterrània. (1.1)

Així doncs, davant aquesta època d'expansió i gran prestigi, el rei Martí l'Humà va morir sense descendència l'any 1410. Aquest fet provocaria el compromís de Casp l'any 1412, amb el qual, la Dinastia Trastàmara arribaria al tron amb Ferran d'Antequera.

El seu descendent, Ferran II (o Ferran el Catòlic) es casaria amb Isabel de Castella

el 1469 a Valladolid, així, els dos regnes s'uniren, encara que cada regne va mantenir la seva pròpia administració. La seva esposa va morir el 1504 i fou nomenat regent de Castella. No tothom hi estigué a favor, i per això mateix, va renunciar al poder a Castella evitant un enfrontament armat. Malgrat el seu llarg i fructífer regnat, Castella l'acusà de "viejo catalanote" i fou vist com un intrús. Així, Felip el Bell, marit de la seva filla Joana I de Castella accedí al tron. Després d'aquest fenomen, es retirà a Aragó i en virtut del Tractat de Blois de 1505, es casà de nou amb Germana de Foix per a aconseguir un hereu al tron aragonès. El seu únic fill va morir poc després de néixer.¹ A la mort de Felip el Bell, davant la incapacitat de Joana I de Castella per a regnar, va acceptar altre cop la regència castellana, encara que hagué de deixar el govern de Castella en mans del Cardenal

¹ Wikipedia. Catalunya. Obtingut el 15 d'agost de 2013, de <http://ca.wikipedia.org/wiki/Catalunya#Hist.C3.B2ria>

Cisneros per centrar-se en les qüestions aragoneses d'Itàlia. El 23 de gener de 1516 va morir Ferran II a Madrigalejo.²

2.2 Primer intent de secessió de Catalunya

A finals del segle XVI es va començar a notar la crisi econòmica que predominaria durant el segle XVII. A causa de l'increment dels impostos i de les noves necessitats militars van produir el primer intent de separació de Catalunya. Hi havia dues causes principals: en primer lloc, les anomenades “causes antigues” que consistien en la reducció dels privilegis medievals de la noblesa des de la unió d'Aragó i Castella, la no convocatòria i presidència de les Corts Catalanes, la introducció d'alguns dels impostos que es pagaven a Castella, a més de la introducció a Barcelona de la Inquisició nova per substituir l'anterior que actuava des de l'Edat mitjana. Les “causes noves” consistien en la presència en el territori català de tropes estrangeres pagades pel rei, ja que eren considerades necessàries per defensar la frontera contra França per la guerra i que els catalans mai van voler en el seu territori. També cal incloure el fet que els càrrecs públics fossin ocupats per persones no catalanes. En segon lloc, el Conde-duque de Olivares pretenia unificar els regnes de Castella i Aragó, i posteriorment reorganitzar i incrementar els impostos per poder mantenir la guerra dels trenta anys contra els francesos.³ La taula següent les principals causes d'aquest primer intent de secessió:

1.1 Màxima extensió de la corona catalanoaragonesa.

CAUSES DEL PRIMER INTENT DE SECESSIÓ DE CATALUNYA
- Crisi econòmica
- Malestar de la guerra
- Presència de tropes en el territori català per protegir la frontera contra França
- Abusos de l'exèrcit de l'època
- Petició de nous impostos

² Viquipèdia. Independentisme català. Obtingut el 15 d'agost de 2013, de http://ca.wikipedia.org/wiki/Independentisme_català

³ Wikipedia. Cataluña. Obtingut el 15 d'agost de 2013, de http://es.wikipedia.org/wiki/Historia_de_Cataluña

Durant la guerra contra França els francesos van invadir el Rosselló, amb aquest fet, a Catalunya es va dur a terme una lleva forçosa de 5000 soldats catalans, provocant un augment del malestar català.

El 1640 el rei d'Espanya ha d'intervenir perquè es comencen a veure revoltes a Nàpols i Sicília. El 22 de maig d'aquest mateix any, 3000 camperols armats i liderats pels bisbes de Vich i Barcelona arriben a la capital catalana i en el seu retorn a l'Empordà, assassinen els oficials del rei refugiats en convents, així els obliguen a retrocedir fins al Rosselló. Aquests fets no queden impunes, sinó que realitzaran actes de venjança en pobles com Calonge, Palafrugell i Roses, entre d'altres.

El dia 6 de juny, dia de la festivitat del Corpus, els segadors entren a Barcelona buscant feina, acompanyats pels rebels armats, cometran saquejos i assassinats. En vistes de la situació, els soldats del rei arrestaran a un segador pròfug de la justícia per assassinat, així s'inicia la resistència de la resta de segadors que es mostren en contra d'aquest arrest. Aquest fet hi sumem els disturbis, combats i incidents truculents que esdevendran com a conseqüència d'aquest desacord entre les forces de l'ordre reial i els segadors, donant origen a la guerra civil. La burgesia i la noblesa patiran saquejos, assalts i assassinats durant el primer període d'aquesta guerra.

El president de la Generalitat, Pau Claris, es reuneix amb l'ambaixador francès el qual declara que França protegiria a Catalunya per conduir-la a una república independent. La firma d'aquest pacte es va signar el dia 16 de desembre de 1641, amb el qual Catalunya es va sotmetre a la sobirania del rei Lluís XIII de França.

Durant els posteriors mesos tant l'ambaixador francès com el seu rei van morir, a més, Felip IV va prescindir del Conde-duque de Olivares. A Catalunya van comprovar que les tropes franceses de Lluís XIII es comportaven de la mateixa forma que les de Felip IV. El 1648 es posa fi a la guerra dels Trenta anys amb la Pau de Westfalia, deixant així el control de la revolta catalana a mans del rei espanyol. Felip IV va provocar la fugida del successor de Pau Clarís, i el 1653, el rei espanyol, va retornar els furs catalans amb alguns canvis.

2.3 Tractat dels Pirineus

La fi de la guerra va suposar la pèrdua del Rosselló, el Conflent, Vallespir i part de la Cerdanya que foren annexionats a la corona francesa en el Tractat dels Pirineus (1659). Aquest tractat fou amagat

a les Corts Catalanes que no van poder participar en aquesta decisió, evidentment, els catalans es van mostrar en contra d'aquesta mesura.

2.4 Felip V

Durant el segle XVIII es va produir a Espanya un canvi de dinastia. Amb la mort del rei Carles II de la dinastia dels Habsburg, el seu successor fou Felip V, procedent de la casa dels Borbons (com els reis de França). Aquest canvi va provocar la divisió entre els partidaris de l'arquiduc Carles d'Àustria (hi estaven a favor: Anglaterra, Províncies unides i el Sacre Imperi Romà Germànic, van formar la Gran Aliança de l'Haya) i Felip V, fruit de la divisió es va iniciar la Guerra de Successió Espanyola.

Catalunya es va mostrar, en un inici, partidària de Felip V perquè va prometre mantenir els furs catalans, es va començar a entreveure la seva actitud absolutista i centralista, a més a més de la política econòmica pro-francesa, aquests successos van portar a la corona aragonesa a annexionar-se a l'Aliança de l'Haya. Carles es va instal·lar a Barcelona, on va ser reconegut com a rei.

Posteriorment, Carles va perdre suport i al heretar la corona d'Àustria va perdre l'interès a la corona espanyola. Així doncs, Catalunya va quedar desemparada davant l'exèrcit de Felip V, el qual va mostrar el seu interès en destruir les institucions tradicionals. Els catalans van mostrar la seva oposició, però finalment l'**11 de setembre de 1714** foren derrotats a Barcelona. Amb aquest desenllaç de la guerra de successió d'Espanya, Felip V va instaurar els "Decrets de Nova Planta" amb els quals es van abolir les institucions i llibertats civils catalanes en els territoris de la Corona d'Aragó on, per altra banda, es van estendre en la majoria de les institucions castellanes. L'únic que es va mantenir fou el dret civil català i aragonès.

2.5 La postguerra a Catalunya

Catalunya va observar una recuperació econòmica durant el segle XVIII, sobretot a causa del creixement demogràfic, l'augment de la producció agrícola i la reactivació comercial que s'hi va produir. Gràcies a aquesta millora econòmica, la revolució industrial seria possible.

Tot i així, el proletariat va començar a expressar el seu desacord a partir de finals de segle, quan, com a conseqüència de la Revolució francesa, es produïrien conflictes a la frontera amb França.

L'Edat contemporània a Catalunya fou liderada ple moviment cultural de la Renaixença catalana, el qual es caracteritzava per la voluntat de fer renéixer la llengua i cultura catalana després d'un llarg període de "decadència". També fou a partir del segle XIX quan va aparèixer el catalanisme polític

que consistia a preservar i promoure el reconeixement de la nació catalana en l'àmbit polític, cultural, lingüístic i nacional de Catalunya o del territori amb parla catalana, també anomenats Països Catalans.⁴

2.6 La Guerra del Francès

El 1808 s'inicià la Guerra del Francès, un conflicte bèl·lic protagonitzat per Espanya i el Primer Imperi Francès, amb l'entrada de les tropes napoleòniques. El 1814, amb el retorn de Ferran VII d'Espanya al poder, es posà fi a la guerra. Aquesta va demostrar la important presència de la guerra de guerrilles, que fins al moment no era coneguda.

2.7 La revolució de 1868

A partir de 1833, amb la mort de Ferran VII, es va posar inici a la construcció d'una Espanya liberal, que arribaria fins a la Revolució de 1868. L'Estat espanyol va abandonar el model de l'Antic Règim per acollir un govern liberal i constitucionalista.⁵

Catalunya defensava un model econòmic proteccionista, mentre que la resta de l'Estat defensava el model lliurecanvista. Finalment es va optar per un model proteccionista, a vegades amb mesures lliurecanvistes.

2.8 Les guerres carlines

Durant el segle XIX els liberals i els conservadors espanyols es van enfrontar en una sèrie de guerres civils, les guerres carlines. Els seus líders que reivindicaven entre d'altres la restitució dels furs, van ser successivament derrotats. Aquestes van ser:

- **Primer Guerra Carlina** (1833-1839): amb la mort de Ferran VII, s'origina una guerra entre els partidaris dels drets dinàstics de Carles Maria Isidre, germà del monarca difunt, i els isabelins, partidaris dels drets de la seva filla Isabel II, fruit de la proclamació de la Pragmàtica Sanció que havia abolit la llei sàlica dels Borbons, segons la qual la successió havia de ser sempre masculina.

⁴ Viquipèdia. Catalanisme. Obtingut el 20 d'agost de 2013, de <http://ca.wikipedia.org/wiki/Catalanisme>

⁵ Viquipèdia. Història de Catalunya. Obtingut el 20 d'agost de 2013, de http://ca.wikipedia.org/wiki/Història_de_Catalunya

- **Segona Guerra Carlina** (1846-1849): té lloc a Catalunya, on es va anomenar Guerra dels Matiners. El seu origen recau en una crisi agrària que va provocar l'augment del preu del pa i va empitjorar les condicions de vida de les classes populars, a més d'una crisi conjuntural de la indústria tèxtil, provocant un greu malestar a les ciutats, i l'oposició a les lleves militars abusives.⁶
- **Desembarcament carlí de Sant Carles de la Ràpita** (1860): intent de cop d'estat protagonitzat per Jaume Ortega.
- **Tercera Guerra Carlina** (1872-1876): les forces carlistes ocupen algunes ciutats de la Catalunya interior. Isabel II d'Espanya era a l'exili i el rei Amadeu I, monarca des de 1871, no era gaire popular. Carles VII, nét de Carles Maria Isidre de Borbó, va prometre a catalans, valencians i aragonesos el retorn dels furs i les constitucions que havia abolit Felip V.⁷

El segle XIX fou molt pròsper a escala industrial per a Catalunya (sobretot en l'àmbit tèxtil), Astúries i el País Basc.

2.9 La Renaixença i l'inici del catalanisme polític

A partir de 1859, es van començar a celebrar els Jocs Florals que van marcar, seguint el moviment cultural de l'època (Renaixença), l'inici de la recuperació del català i la seva literatura, després d'un llarg període de diglòssia amb el castellà. Bonaventura Carles Aribau està considerat l'iniciador de la Renaixença catalana. El moviment va desencadenar en una nova ideologia, el catalanisme.

El 1873, com a conseqüència de la proclamació de la Primera República Espanyola, es va intentar des de la Diputació de Barcelona, proclamar l'Estat Català a mans d'un grup de federals intransigents.

Dintre el moviment catalanista destaquen tres sectors:

REPUBLICANISME FEDERAL	ESGLÉSIA	INTEL·LECTUALS
Valentí Almirall	Torras i Bages i Jacint Verdaguer	Àngel Guimerà
" <i>Diari Català</i> " i " <i>Lo Catalanisme</i> "	" <i>La Veu del Montserrat</i> "	" <i>La Renaixensa</i> "

⁶ Viquipèdia. Segona guerra carlina. Obtingut el 25 de setembre de 2013, de http://ca.wikipedia.org/wiki/Segona_Guerra_Carlina

⁷ Viquipèdia. Guerres Carlines. Obtingut el 25 de setembre de 2013, de http://ca.wikipedia.org/wiki/Guerres_Carlines

Posteriorment, el catalanisme va adoptar una nova ideologia política, el federalisme. Aquest fou inspirat per Francesc Pi i Margall, un dels presidents de la Primera República Espanyola, creia que amb el pacte federal es podia garantir el respecte total a la realitat plural d'Espanya.

Catalunya va rebre aquesta ideologia com a la nova clara del catalanisme polític, que en ser una ideologia populista i interclassista, es veia relacionat amb els inicis del moviment obrer. L'època gloriosa d'aquest moviment fou durant el Sexenni Revolucionari, període en el qual es va produir la divisió entre federalistes:

- **Moderats:** el federalisme havia de ser impulsat des del govern central.
- **Radicals:** demanaven la independència com a pas previ a la igualtat per poder decidir posteriorment amb llibertat la federació.

El 1880 va tenir lloc el Primer Congrés Catalanista en el qual es va reclamar escoles en llengua catalana per a transmetre la cultura i la llengua. Fins al 1882 no hi ha una primera resposta a la demanda. Aquesta consisteix en la creació del Centre Català, constituït per Valentí Almirall. El 1883 es produeix el Segon Congrés Catalanista, amb el primer acte oficial en català: el "*Memorial de greuges*". El 18 de març de 1885, encara amb el record present de les llibertats que se'ls van treure en els Decrets de Nova Planta, un grup de catalanistes del Centre Català, amb suport de la burgesia, es van reunir a la Llotja de Barcelona per redactar el "*Memorial de Greuges*", el qual es dirigia a Alfons XII per demanar-li la restitució de les llibertats que tenien anteriorment a Felip V.

El 1887, després de la derrota del sector més conservador a les eleccions a la Junta Directiva del Centre Català, juntament amb un grup d'universitaris anomenat Centre Escolar Catalanista, van crear la Lliga de Catalunya.

Ja que l'objectiu del Centre Català era aconseguir el suport de la burgesia catalana i no se'n sortien, els integrants del grup "*La Renaixensa*" es van crear la Lliga de Catalunya, amb aquest pas sí que van aconseguir el suport que volien. El 1888 van aprofitar la visita de la Reina regent a Barcelona per demanar autonomia política per Catalunya redactant-li el "*Missatge a la Reina Regent*".

El personatge que més destaca en el Centre Català és Valentí Almirall⁸, advocat, periodista i polític català, amb ideologia de catalanisme d'esquerres federalista. Valentí va viatjar i conèixer l'activitat cultural i intel·lectual moderna d'Europa gràcies al domini que tenia en diversos idiomes. Va participar en la redacció del "*Memorial de Greuges*". Va escriure diversos llibres relacionats amb el federalisme i els models federalistes que hi havia en la seva època, com ara l'exemple d'Estats Units o Suïssa. És molt recordat per publicar el primer diari en català el 4 de maig de 1879, el

⁸ lletrA. Valentí Almirall. Obtingut el 29 d'agost de 2013, de <http://lletra.uoc.edu/ca/autor/valenti-almirall/detall>

“Diari Català”, però també se’l recorda per la seva obra “Lo Catalanisme”, en el qual exposa la seva ideologia federalista, basada en la completa igualtat entre estats federats. Les idees bàsiques de Valentí Almirall eren:

- No volia el separatisme.
- Considerava que Catalunya representava un element de progrés per a Espanya i que la revitalització de Catalunya, fruit de la descentralització política, comportaria una profunda transformació i regeneració de la vida política espanyola.
- S’oposava al fet que el catalanisme s’identifiqués amb catolicisme i tradicionalisme.⁹

El 1891 es va fundar la Unió Catalanista encara que no es van presentar a les eleccions perquè creien que amb les manipulacions caciquistes que s’hi donaven era absurd participar-hi. El partit va redactar les “Bases de Manresa”, un projecte de Constitució per Catalunya. Àngel Guimerà va perdre el suport de la burgesia després de pronunciar un discurs demanant el català com a llengua oficial, ja que aquesta classe social va relacionar aquesta demanda amb el republicanisme.

Josep Torras i Bages, bisbe de Vic, és considerat el màxim exponent del catalanisme conservador de base catòlica. Així ho explica en la seva obra més rellevant, “La veu de Montserrat”, o d’altres com “La tradició catalana”. Va fundar la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat, que va aplegar els intel·lectuals catòlics catalans del segle XX. Les seves activitats foren interrompudes amb l’inici de la guerra civil espanyola, però es van reprendre el 1939. La principal missió del catalanisme tradicionalista de Torras i Bages era cristianitzar un moviment que havia estat iniciat des de posicions laiques. Les idees principals de Torras i Bages eren:

- Refús a tot plantejament revolucionari
- Retorn a l’Edat Mitjana com a època idealitzada
- Defensa d’una estratègia regionalista allunyada de l’actuació política com a mitjà per aconseguir la regeneració social de Catalunya.¹⁰

⁹ XTEC. Tema 4. Catalanisme. Valentí Almirall. Obtingut el 29 d’agost de 2013, de <http://www.google.es/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=7&ved=0CHAQFjAG&url=http%3A%2F%2Fwww.xtec.cat%2F~jmolet%2FTema%25204.%2520Catalanisme.doc&ei=C1EfUoLpBbCO7Qaj2YHoAg&usq=AFQjCNEozXkEA6ZINnH4PFmBlfw2ahq-0A&sig2=ZUAy-i5da-JIAapfo7LKLw&bvm=bv.51495398,d.ZGU>

¹⁰ XTEC. Tema 4. Catalanisme. Josep Torras i Bages. Obtingut el 29 d’agost de 2013, de <http://www.google.es/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=7&ved=0CHAQFjAG&url=http%3A%2F%2Fwww.xtec.cat%2F~jmolet%2FTema%25204.%2520Catalanisme.doc&ei=C1EfUoLpBbCO7Qaj2YHoAg&usq=AFQjCNEozXkEA6ZINnH4PFmBlfw2ahq-0A&sig2=ZUAy-i5da-JIAapfo7LKLw&bvm=bv.51495398,d.ZGU>

	PRIMER CONGRÉS CATALANISTA	SEGON CONGRÉS CATALANISTA
Any	1880	1883
Participants	- Federalisme republicà - Corrent apolític	Tots els grups catalanistes
Mesures	- Crear entitat aglutinadora (Centre Català) - Constituir l'Acadèmia de la Llengua Catalana - Redacció document en defensa del dret català	- Crear partits polítics d'àmbit català - Refusar l'obediència a partits d'àmbit estatal - Refusar qualsevol actuació política catalana dependent de partits generals espanyols - Valentí Almirall consistiu Centre Català
Final	Trencament entesa, un grup de "La Renaixensa" abandona Congrés per les tendències esquerranes d'Almirall.	Discrepàncies polítiques, però arriben a acords en qüestions específiques com la defensa del proteccionisme i del dret català.

El 1899, en una Espanya en plena crisi, el govern creu que pujar impostos és la solució. En resposta a les mesures preses pel govern, els ciutadans es neguen a pagar i es manifesten en vagues. Per mitjà d'una dura repressió, el poble paga i torna de nou als seus llocs de treball. A partir d'aquest fet, s'originaran dos partits polítics: la Unió Regionalista, amb suport de la burgesia i dels monàrquics, i el 1900 es crea el Centre Nacional Català, que comptava amb el suport del poble. Ambdós partits no compten amb suficient suport econòmic per a continuar amb la seva feina política, així que decideixen unir-se formant un nou partit: la Lliga Regionalista. Aquest nou partit, creat el 1901, va comptar amb un poder hegemònic durant les primeres dècades del segle XX. El partit tenia una tendència catalanista i conservadora que comptava amb el suport de la burgesia industrial, comerciants, professionals i l'Església catòlica. El seu dirigent més destacat fou Enric Prat de la Riba, president de la Diputació de Barcelona. Aquest va publicar l'any 1906 l'obra "La nacionalitat catalana", que recollia les seves tesis sobre el catalanisme nacionalista. Segons aquesta obra, l'Estat és una creació artificial, una organització política, mentre que la nació és una entitat

natural, amb història, cultura, llengua, art i drets propis. Segons la ideologia del seu autor, cada nació hauria de comptar amb el seu propi Estat, és a dir, Estat i nació han de correspondre. Al contrari del que aparentment pot semblar, Enric Prat de la Riba no era independentista, sinó que creu en la integració de Catalunya a l'Estat per mitjà del federalisme. El 1905 es funda el Centre Nacional Republicà, ja que una part de la Lliga Regionalista no compartia els mateixos ideals que la resta del partit. Durant aquest mateix període Solidaritat Catalana es forma a partir de la coalició de la Unió Catalanista, la Lliga, els catalanistes independents, els carlins i els republicans de totes les tendències, amb l'excepció dels lerrouxistes. Fou la primera gran aliança de forces polítiques catalanes al voltant de les reivindicacions nacionals. En les eleccions generals de 1907, Solidaritat Catalana es presenta amb programa comú i candidatures úniques, amb un èxit espectacular. Tot i així, la crisi dins la coalició a causa de les diverses ideologies que en formen part, comença a dividir. La dissolució es produeix el 1909 a causa de les diferents posicions que les forces polítiques que en formen el partit adopten davant els fets de la Setmana Tràgica. Aquesta coalició temporal, va demostrar l'existència d'una Catalunya amb personalitat jurídica pròpia, fet que derivaria amb la creació de la Mancomunitat el 1914.

Impulsats per l'expresident de la Primera República, Nicolás Salmerón, el qual es mostrava receptiu a les reivindicacions catalanes, els republicans no federals es van agrupar en la Unió Republicana.

Però aquest es va escindir i liderats per Alejandro Lerroux que es basava en la demagògia, el populisme i l'anticatalanisme, va formar el Partit Republicà Radical.

En les eleccions municipals, Unió Republicana i Centre Nacionalista Republicà fan una aliança electoral que serà anomenada Esquerra Catalana que posteriorment derivarà en la unió política i formació del partit Unió Federal Nacionalista Republicana (1910), a la qual Lerroux s'unirà. A causa de la seva derrota, el partit es dissoldrà, però fruit d'aquest fet, neix el Partit Republicà Català liderat per Lluís Companys.

La Lliga Regionalista va continuar, però van néixer dues noves tendències l'any 1922:

- **Acció Catalana**, formada per intel·lectuals.
- **Estat Català**, encapçalat per Francesc Macià.

2.10 Setmana Tràgica

Entre el 25 de juliol i el 2 d'agost de 1909, amb l'inici de les mobilitzacions de reservistes per la Guerra de Melilla, provoca que es doni a Barcelona i a altres localitats catalanes el que serà conegut

com la Setmana Tràgica. Durant aquesta setmana, hi hauran diverses revoltes que deixà un balanç d'entre 110 i 115 morts i 441 ferits.¹¹

Com a conseqüència, el govern dugué a terme una duríssima repressió, a més a més, d'arbitrària. Després d'aquests fets, la Barcelona anarquista es va conèixer amb el nom de la "Rosa de foc". El rei Alfons XIII va destituir al president Maura.

2.11 Mancomunitat de Catalunya

Es va formar el 6 d'abril de 1914, encara que el seu procés de creació es va iniciar el 1911. Encara que no es considera una institució autonòmica, ja que només coordinava les competències de les quatre diputacions catalanes (Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona), sí que es tractava d'una entitat amb competències limitades. El rei va signar el dret de mancomunitats provincials el 18 de desembre del 1913. No hi havia sobirania política, però sí que va afavorir el fet que Catalunya existís com a entitat jurídica. Fou el primer reconeixement de l'estat espanyol de la personalitat i de la unitat territorial de Catalunya des del 1714. El seu primer president fou Enric Prat de la Riba que fou succeït per Josep Puig i Cadafalch, i posteriorment fou dissolta per Primo de Rivera el 1925.

Els beneficis de la creació de la Mancomunitat van destacar sobretot en:

- Ensenyament
- Cultura
- Obres públiques

L'Institut d'Estudis Catalans, la Biblioteca de Catalunya i l'Institut d'Orientació Professional, són alguns dels exemples de les creacions que es van impulsar durant aquest període i que sense dubte, van aportar una millora en el camp de la cultura i l'ensenyament. Pel que fa a les obres públiques, es van millorar les carreteres i camins provincials, a més d'establir una important xarxa telefònica.

La Mancomunitat va fer que Catalunya fos més moderna i europea, encara que les divergències entre la societat catalana i l'Espanya agrària, aristocràtica i latifundista es van fer més profundes.

2.12 Dictadura de Primo de Rivera

Del 13 de setembre de 1923 a 28 de gener de 1930, el general Miguel Primo de Rivera y Orbaneja va dirigir el règim polític autoritari que va protagonitzar, amb l'acceptació del rei Alfons XIII. Per

¹¹ Viquipèdia. Setmana Tràgica. Obtingut el 26 d'agost de 2013, de http://ca.wikipedia.org/wiki/Setmana_Tràgica

arribar al poder, Primo de Rivera va donar un cop d'estat, que es va donar enmig d'una situació social amb tensions revolucionàries (la creació del "Partido Comunista de España" el 1921 provoca nombrosos enfrontaments entre patrons i obrers), també una situació de crisi econòmica des del 1919 com a conseqüència de la Primera Guerra Mundial, i a més, cal sumar-hi els fracassos de la política colonial espanyola al Marroc. L'Exèrcit, la burgesia, els terratinents i els medis eclesiàstics, juntament amb la monarquia, van donar suport a aquest cop d'estat, influït per les maneres del feixisme italià.

L'alta burgesia conservadora catalana estava a favor del general Primo de Rivera, ja que era vist com a salvaguarda davant les forces radicals de l'anarquisme. En un inici, la Mancomunitat de Catalunya no es va veure afectada, però la dictadura va treballar a fons contra el nacionalisme català republicà, cada cop més radicalitzat i en alça, prohibint partits, associacions i institucions autòctones. Finalment fou suprimida l'any 1924, a més de prohibir l'ús de la llengua i la bandera catalanes en l'administració i en la vida pública. Com a conseqüència, Catalunya esdevingué el principal focus contra el règim dictatorial, fet que va afavorir el creixement de la força i popularitat del nacionalisme republicà que va tenir en l'Estat Català (1922) i en el seu líder, Francesc Macià, el lluitador més compromès. El catalanisme moderat i socialment conservador de la Lliga Regionalista va quedar molt desprestigiada, per altra banda.

2.13 Fundació d'ERC

Lluís Companys i Francesc Macià observen que comparteixen una ideologia molt semblant, així que el 1931 decideixen unir-se per constituir el partit Esquerra Republicana de Catalunya, i el mateix any es presenten i guanyen les eleccions. El 1933 la Lliga Regionalista passa a anomenar-se Lliga Catalana.

2.14 Catalunya republicana

A partir del pacte de Sant Sebastià del 17 d'agost de 1930, els partits polítics republicans d'Espanya es van posar d'acord per dissenyar un imminent canvi de règim que incloïa l'autonomia política de Catalunya dins de la República. Amb les eleccions municipals del 12 d'abril de 1931 es va determinar la caiguda de la monarquia i Francesc Macià, líder d'Esquerra Republicana de Catalunya va proclamar de manera unilateral la República catalana el dia 14 d'abril, hores abans que Madrid proclamés la Segona República espanyola. L'acció de Macià va preocupar el govern

provisional espanyol i el dia 17 van arribar a un pacte entre diversos ministres amb el qual van rebatejar la República catalana pel nom de Generalitat de Catalunya.

La Generalitat provisional, presidida per Francesc Macià i composta per un consell o govern, s'encarregaven dels serveis pertanyents a les suprimides Diputacions provisionals de Girona, Tarragona i Lleida, mentre s'establia la seu de la Generalitat al Palau de la plaça Sant Jaume.

Els diputats catalans van elaborar un projecte d'Estatut a Núria que es va aprovar per referèndum el 2 d'agost de 1931, fou modificat i aprovat per les Corts Espanyoles el 12 de setembre de 1932. El 20 de novembre de 1932 es van fer les úniques eleccions al Parlament de Catalunya del període republicà, d'aquesta manera es van constituir les institucions i es va passar d'un govern provisional a un govern estatutari amb Francesc Macià com a president i Lluís Companys com a president del Parlament.

El dia 25 de desembre de 1933 Macià morí, i Companys fou nomenat pel Parlament com a successor, que va exercir el càrrec fins al final de la guerra civil, a excepció del període de suspensió de l'Estatut (d'octubre 1934 a febrer de 1936) com a conseqüència dels fets del 6 d'octubre. Els successors de Companys van ser Joan Casanovas i Maristany, fins a l'octubre de 1938, i Josep Irla i Bosch, a partir d'aquesta data.

El 6 d'octubre, en resposta a l'entrada de les dretes de la CEDA al govern espanyol, el president Companys va proclamar unilateralment un "Estat Català de la República Federal espanyola", però la insurrecció va ser vençuda el mateix dia pel capità general de Catalunya, i Companys fou destituït i empresonat.

Des de l'octubre de 1934 fins al febrer de 1936 l'Estatut va ser suspès pel govern central i la presidència de la Generalitat va ser ocupada per persones designades des del govern central. El 16 de febrer de 1936, el Front Popular va guanyar les eleccions i va aixecar la suspensió de l'Estatut, així, Companys va recuperar la presidència de la Generalitat.

L'aixecament militar del 18 de juliol va fracassar a Catalunya gràcies, en la major part, a l'actuació de les milícies populars, entre ells, les forces sindicalistes de la CNT. El setembre de 1936 Josep Tarradellas va formar un govern d'unitat amb forces d'esquerra.

Els fets de maig de 1937 provenen del conflicte entre anarquistes i faccions comunistes que aturaren la revolució i les forces republicanes que van concentrar l'activitat en la guerra. El general Franco va abolir la Generalitat el 1938, amb la seva entrada a Catalunya per Lleida, tot i així, la Generalitat republicana no va finalitzar la seva activitat fins a l'entrada de les tropes nacionalistes el gener de 1939.

2.15 La guerra civil a Catalunya

Tal com s'ha explicat en l'apartat anterior, a Catalunya van predominar els republicans durant la guerra civil, i aquests van mostrar una clara oposició. Tot i així, a pesar d'enfrontaments armats com les jornades de maig de 1937 i de la formació de l'Exèrcit Popular de la República, van ser derrotats. Fou conseqüència de la divisió en el front republicà en ocupar Vinaròs, a més, la derrota dels exèrcits republicans a la batalla de l'Ebre va permetre l'ocupació de Catalunya per les tropes encapçalades pel general Franco entre 1938 i 1939. Aquesta derrota va suposar la fi de l'autonomia catalana i l'inici de la dictadura franquista.

2.16 El franquisme a Catalunya

El franquisme a Catalunya va durar des de 1939 fins al 1977, en el context de les conseqüències derivades de la Guerra Civil Espanyola i la repressió franquista. Durant aquest període, la cultura catalana fou durament reprimida. La ideologia del dictador implicava la imposició d'una sola llengua i d'una sola cultura, la castellana. A més, les llibertats democràtiques foren suprimides. Això es tradueix en la prohibició i persecució dels partits polítics (excepte la Falange Espanyola Tradicionalista i de les JONS), la clausura de la premsa no adscrita a la dictadura militar i l'eliminació de les entitats d'esquerres. També es va perseguir la llengua i la cultura catalana en moltes de les seves manifestacions públiques i fins i tot, en els primers temps, privades.

La guerra va deixar endarrere nombrosos morts, però després d'aquesta, molts foren afusellats, com el mateix president Lluís Companys. Els qui van poder, van optar per l'exili, d'altres foren empresonats.

A la dècada dels 60, en l'àmbit econòmic, la modernització agrícola, l'increment de la indústria i l'impacte del turisme de masses va beneficiar a Catalunya, la qual va rebre una gran quantitat d'immigrants vinguts de la resta d'Espanya.

Ja a la dècada dels 70, les forces democràtiques es van unificar al voltant de l'Assemblea de Catalunya. Amb la mort del dictador Franco, el 20 de novembre de 1975, es va obrir un nou període a la història de Catalunya.

2.17 La transició democràtica i l'Estatut d'Autonomia

Aquest període està comprès entre la mort de Franco, que va suposar la fi de la dictadura franquista, fins al restabliment de les institucions democràtiques a Espanya. Durant aquest període, les llibertats bàsiques es recuperaran i s'englobaran dins de la Constitució espanyola de 1978, on es reconeixen les comunitats autònomes dins d'Espanya.

El 1977 a Catalunya, es va restaurar provisionalment la Generalitat, gràcies a l'impuls de la societat civil catalana que es va manifestar massivament a Barcelona l'11 de setembre de 1977, a més de comptar amb el suport del Govern d'Adolfo Suárez, el rei i les altes instàncies de l'Estat. Josep Tarradellas, que havia preservat la legalitat de l'autogovern català com a President a l'exili, es va situar al capdavant de la Generalitat. Va constituir un govern autònom provisional compost per representants de les forces més rellevants en aquell moment, va formar un govern de concentració (1977-1980) amb dotze consellers per tal de redactar l'estatut d'Autonomia de Catalunya de 1979, aprovat per referèndum el novembre de 1979. Va convocar eleccions al Parlament de Catalunya i fou aquell 20 de març de 1980 quan foren elegits els primers 135 diputats del Parlament de Catalunya, que quedà constituït el 10 d'abril.

Aquest nou Estatut d'Autonomia de Catalunya de 1979 aconseguiria notables millores en l'ensenyament i la cultura, però seria inferior en aspectes com la justícia, les finances i l'ordre públic, respecte al de 1932. Alguns trets distintius d'aquest estatut són el reconeixement de Catalunya com a nacionalitat, el reconeixement del català com a llengua pròpia de Catalunya i la seva oficialitat al costat del castellà. Després de la seva promulgació van tenir lloc les primeres eleccions catalanes, que donarien la presidència de la Generalitat a Jordi Pujol, de Convergència i Unió.

2.18 Catalunya a l'actualitat

Desenvolupament autonòmic

Durant els anys 1980 i anys 1990 es van desenvolupar diferents aspectes de la construcció autonòmica, com ara la policia autonòmica, els Mossos d'Esquadra, la creació de l'administració comarcal i el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. No es pot oblidar la Llei de Normalització Lingüística i la immersió lingüística a les escoles, per a fomentar el coneixement i l'ús del català. També es va crear la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, els mitjans de comunicació de ràdio i televisió de titularitat pública catalana, TV3 i Catalunya Ràdio.

El 5 de novembre de 1992 Espanya va ratificar a Estrasburg la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries, amb el qual adquireix, entre d'altres, el compromís de reconèixer-les,

respectar-les i promoure-les. Els Jocs Olímpics de 1992 van servir per donar a Catalunya i Espanya un reconeixement internacional.

El president Jordi Pujol (1980-2003)

Nascut a Barcelona el 9 de juny de 1930, llicenciat amb Medicina per la Universitat de Barcelona, Jordi Pujol i Soley és un polític català, el qual fou líder de Convergència Democràtica de Catalunya des de 1974 fins al 2003, i President de la Generalitat de Catalunya del 1980 al 2003. El 1960 fou arrestat per les seves activitats antifranquistes, fou sentenciat a set anys de presó deguts als Fets del Palau, dels quals en va complir dos i mig a la presó de Saragossa i un de confinament a la ciutat de Girona. Amb el retorn de la llibertat a Catalunya, va tornar a l'activitat política, amb l'objectiu d'organitzar un moviment nacionalista català. Durant la presidència de Josep Tarradellas fou Conseller de la Generalitat de Catalunya. Va guanyar les eleccions del Parlament de Catalunya del 1980, i reelegit a les del 1984, 1988, 1992, 1995 i 1999. El 2003 va deixar en mans d'Artur Mas el partit, i fou nomenat President Fundador de CiU.

El primer Tripartit català

A les eleccions del 16 de novembre de 2003, el Partit dels Socialistes de Catalunya-Ciutadans pel Canvi (PSC-CpC), Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) i Iniciativa per Catalunya Verds-Esquerra Unida i Alternativa (ICV-EUiA) va formar el primer Tripartit, a pesar que CiU havia guanyat en nombre d'escons. Aquest pacte es va formalitzar el 14 de desembre de 2003, quan els màxims dirigents de les tres formacions van signar l'Acord per a un Govern Catalanista i d'Esquerres a la Generalitat de Catalunya, del qual sorgí un govern presidit pel socialista Pasqual Maragall i format per 16 consellers i conselleres.

Aquest primer tripartit fou molt agitat, en gran part, a causa del procés d'elaboració del nou Estatut i sotmès a diverses crisis de govern i polèmiques múltiples. L'any 2006 s'aprovà un nou Estatut per la via parlamentària i per referèndum que establia una nova relació bilateral i pràcticament federal de Catalunya amb Espanya, però posteriorment el Tribunal Constitucional el va retallar profundament. L'11 de maig de 2006, arran de l'anunci d'ERC que la formació demanaria el vot negatiu en el referèndum sobre el nou Estatut, el President Pasqual Maragall va decidir, sense consultar-ho amb els seus socis de govern, expulsar els consellers i conselleres d'ERC del Govern. Això va situar a ERC a l'oposició, a més de fortes crítiques per part d'ICV-EUiA, que es va negar a gestionar cap de les conselleries vacants. Així, Maragall es va veure obligat a convocar unes eleccions anticipades després de la realització del referèndum estatutari.

El 21 de juny de 2006 el president Pasqual Maragall va anunciar que no es tornaria a presentar com a candidat, deixant així via lliure perquè el 26 de juny la Comissió Executiva dels socialistes catalans proposés el seu primer secretari, José Montilla, que aleshores era ministre d'Indústria del Govern espanyol, com a candidat a la Presidència de la Generalitat de Catalunya.

El segon Tripartit català

Les eleccions de 2006 van fer possible la reedició del tripartit, tot i que Convergència i Unió va guanyar les eleccions en vots i escons, però les tres forces polítiques que el formaven sumaven 70 escons, dos més dels que suposen la majoria al Parlament. Pocs dies després, les esmentades forces van arribar a un acord per reeditar aquesta fórmula de govern, ara batejada com a Entesa Nacional pel Progrés, amb el candidat socialista, José Montilla, com a President. Hi ha interpretacions que diuen que aquesta decisió era contrària a la voluntat del PSOE, que preferia un acord del PSC amb Convergència i Unió, i no amb ERC que cada cop es mostrava més a favor de la independència, però tot i així, el PSOE va respectar la decisió del PSC.

Amb la contundent derrota a les eleccions del 28 de novembre de 2010, que pateixen especialment el PSC i ERC, es fa inviable una nova reedició del Tripartit, tot i que Montilla ja hi havia renunciat abans de l'inici de la campanya electoral.

Presidència de la Generalitat d'Artur Mas (2010-2012)

Artur Mas fou investit el 129è President de la Generalitat de Catalunya el 23 de desembre de 2010, en el seu discurs d'investidura, Mas reivindicà un nou model de finançament per a Catalunya, inspirat en el concert econòmic, com el gran repte per als pròxims anys i proclamà la transició nacional de Catalunya basada en el dret a decidir. Mas va fer una crida a la unitat, animant a buscar els punts comuns més que les diferències en el seu primer discurs de cap d'any.

En la primera trobada entre Artur Mas, President de la Generalitat de Catalunya, i José Luis Rodríguez Zapatero, President d'Espanya, el febrer de 2011, Mas va sortir de la Moncloa reconeixent només dos acords concrets: el reconeixement a pagar un deute pendent amb Catalunya del 2008 de 759 milions d'euros, i que el Govern autoritzarà una nova emissió de deute de la Generalitat per valor de 2.500 milions en poques setmanes.

Aquesta primera legislatura de Mas destaca per l'adopció de mesures per reduir el nivell de dèficit de la Generalitat amb l'aprovació de retallades pressupostàries o bé amb l'augment de taxes, malgrat haver pres com a mesura inicial del mandat la supressió de l'Impost de Successions.

El 24 de març de 2012 deixà la secretaria general de Convergència Democràtica de Catalunya, atès que els estatuts del partit li impedien un nou mandat, i passà a presidir el partit, com a substitut de Jordi Pujol.

Com a conseqüència de la històrica diada de l'11 de setembre de 2012, marcada per la manifestació convocada per l'Assemblea Nacional Catalana, a favor de la independència de Catalunya, que comptà, segons els organitzadors, amb més de dos milions d'assistents, i també de la negativa del president del Govern espanyol, Mariano Rajoy, a negociar la proposta del pacte fiscal aprovada al Parlament aquell mateix any, Mas i CiU es van posicionar a favor d'un Estat propi per a Catalunya i van convocar eleccions a la cambra catalana. Aquestes eleccions del 25 de novembre de 2012 van estar protagonitzades pel debat de l'autodeterminació i del dret a decidir.

3. PRINCIPALS NOTÍCIES 2012-2013

En aquest apartat faré un recull de les principals notícies que han tingut lloc durant el període de temps comprès entre l'11 de setembre de 2012 a l'11 de setembre de 2013 en referència a la independència basant-me en el diari "El Punt". El procés de selecció de notícies es basa en el ressò mediàtic que han tingut, és a dir, les notícies més destacades. L'objectiu d'aquest apartat és mostrar objectivament que ha passat aquest últim any a Espanya i Catalunya en quant al tema de la independència. En finalitzar cada apartat de recull de titulars de les principals notícies faig conclusió per analitzar part per part el procés.

3.1 El discurs de Mas

Mas: "El vostre clam és el meu"¹²

El president assumeix com a pròpia la reclamació independentista

Defensa que "mai com ara" s'ha estat "tan a prop en l'anhel de plenitud nacional"

11/09/12

Mas: "L'Estat no ens dóna cap alternativa, van a sac"¹³

El president retreu a Rajoy "l'asfíxia" de la Generalitat

Avisa que no és segur que es pugui fer la consulta i que no tindrà la mateixa força si es convoca unilateralment que si s'acorda amb Madrid

17/01/13

CONCLUSIÓ:

Aquest apartat té força rellevància perquè marca l'inici del camí cap a la independència. Durant els últims anys, el sentiment independentista havia anat agafant força, però fins abans d'aquests discursos del President de la Generalitat, la independència de Catalunya era tan sols un desig d'una

¹² El PuntAvui. Mas: "El vostre clam és el meu". Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/575150-mas-el-vostre-clam-es-el-meu.html>

¹³ El PuntAvui. Mas: "L'Estat no ens dóna cap alternativa, van a sac". Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/611124-mas-lestat-no-ens-dona-cap-alternativa-van-a-sac.html>

part de la població i d'alguns partits polítics, però mai havia fet res el President de la Generalitat a favor d'aquest moviment. També va ser una gran sorpresa el fet que Artur Mas, líder de Convergència i Unió, es manifestés a favor de la independència amb aquell primer discurs del 10 de setembre de 2012 en què deia "el vostre clam és el meu", donant a entendre que ell també estava a favor de la independència de Catalunya. Aquest fet és sorprenent perquè Convergència i Unió mai havia estat un partit independentista, o almenys, mai s'havia posicionat a favor d'aquest moviment. Així doncs, Artur Mas, President de la Generalitat de Catalunya, impulsa a la societat catalana a manifestar-se a favor de la independència, deixant a la població bocabadada. El màxim dirigent de Convergència i Unió, rebria també als organitzadors de l'11-S de 2012, i seria en aquell mateix mes quan tindria una de les entrevistes més importants de la història amb el President d'Espanya, Mariano Rajoy.

La postura de Mariano Rajoy era, i continua sent, ben clara: el Partit Popular no està a favor de la independència i farà el possible perquè això no passi. Quan ambdós presidents es reuneixen a la Moncloa, Mas va amb l'objectiu d'aconseguir el Pacte Fiscal, però davant la contínua negativa de Mariano Rajoy, Mas surt més convençut que l'única solució és la independència.

En els dies posteriors, Artur Mas convocarà eleccions anticipades, fet que li comportarà moltes queixes per part d'alguns partits polítics. Seran les eleccions més importants des de les primeres eleccions democràtiques. Encara que no és un referèndum, les urnes serviran a la població per manifestar la seva opinió respecte al procés sobiranista. Els partits independentistes guanyaran escons, però per altra banda, els partits fortament contraris a la independència també guanyaran escons. Convergència i Unió no tindrà els resultats que esperava i farà coalició amb Esquerra Republicana de Catalunya, que haurà esdevingut la segona força política, rellevant al Partit Socialista de Catalunya.

Així doncs, encara que aquest no és l'apartat per parlar de les eleccions, el primer discurs d'Artur Mas a favor de la manifestació independentista de la diada de Catalunya de 2012, marcarà un abans i un després en la història de Catalunya. Espanya no veurà amb bons ulls aquest canvi d'ideologia i les relacions Catalunya-Espanya seran més complicades.

Tot i així, en un principi, i encara ara, certs corrents especulen que aquest canvi d'ideologia sobtat per part del President Artur Mas, tan sols és una estratègia política per aconseguir més vots, fet que no va anar així, i per distreure a la població dels problemes econòmics, i en conseqüència, les retallades que s'estan fent des del Govern de Catalunya.

Artur Mas encara té molt a dir, tan sols han passat 9 mesos des de la seva reelecció com a President de la Generalitat, i possiblement s'ha trobat davant de l'any més difícil de la seva vida política.

La importància d'aquest discurs és molt notable:

- El president de la Generalitat que forma part d'un partit no independentista fins al moment, es manifesta a favor de la independència.
- Les relacions entre Espanya i Catalunya es complica.
- Tenen lloc, en els mesos posteriors, les eleccions més importants des de les primeres eleccions democràtiques.
- Hi ha canvis importants en el govern pels resultats de les eleccions (Esquerra Republicana de Catalunya esdevé segons força política, el Partit Popular té els millors resultats de la seva història a Catalunya, la Candidatura d'Unitat Popular entra al govern, el Partit Socialista de Catalunya observa una forta davallada de vots i escons,...)
- Tal com expressa Artur Mas en els mesos posteriors "és un camí sense retorn".
-

Encara queden molts discursos per pronunciar a Mas, qui sap si tornarà a canviar tant la història de Catalunya com ho va fer aquell 11 de setembre de 2012.

3.2 La diada nacional de Catalunya 2012

Un milió i mig de persones ocupen Barcelona en un clam per la independència ¹⁴

La manifestació de l'Onze de Setembre transcorre pacíficament i en un ambient festiu

La marxa finalitza amb un missatge en diferents idiomes per fer arribar la reivindicació al món

11/09/12

Marxa revolucionària ¹⁵

El clam ciutadà sacseja l'estratègia del govern i empeny tots els partits a ressituar-se en el nou escenari polític que s'obre

Els manifestants desborden el projecte del pacte fiscal i reivindiquen un tomb en la política catalana

12/09/12

¹⁴ El PuntAvui. Un milió i mig de persones ocupen Barcelona en un clam per la independència. Obtingut el 10 de febrer de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/575296-un-milio-i-mig-de-persones-ocupen-barcelona-en-un-clam-per-la-independencia.html>

¹⁵ El PuntAvui. Marxa revolucionària. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/575367-marxa-revolucionaria.html>

Una marea humana per la llibertat ¹⁶

Més d'un milió i mig de persones col·lapsen Barcelona per demanar la independència de Catalunya

L'Assemblea reclama que el govern escolti el poble

12/09/12

CONCLUSIÓ:

La manifestació de l'11 de setembre de 2012 va desencadenar un moviment que segons els mateixos organitzadors i el president de la Generalitat, no té retorn. La manifestació de l'11 de setembre de 2012 va servir d'inici, encara que ja s'havien fet altres manifestacions anteriorment. Què va marcar la diferència aquest cop? Bé, aquí entren en joc molts factors. En primer lloc, un milió i mig de persones van ocupar Barcelona per demanar la independència de Catalunya. En segon lloc, el President de la Generalitat, Artur Mas, va expressar el dia anterior la seva posició respecte a la manifestació. Segons ell, li agradaria poder estar a la manifestació però no podia fer-ho per la seva posició política i les conseqüències que podia comportar. Tot i així, diferents representats de diferents partits polítics (Convergència i Unió, Esquerra Republicana de Catalunya, ICV-EUiA, Partit Socialista de Catalunya,...) van manifestar-se a favor de la independència, i alguns, com ICV-EUiA, van aprofitar per manifestar-se en contra de les retallades del govern de Convergència i Unió.

El que va suposar aquesta manifestació va ser un abans i un després en la població. Si al fet que la manifestació va ser un èxit i sumem el suport del President de la Generalitat, l'aspiració sobiranista mai havia estat clara per un gran sector de la població. D'aquesta manera s'inicia aquest camí que estarà ple de problemes continus amb el govern espanyol.

Aquesta manifestació va portar a Artur Mas a reunir-se amb el president d'Espanya, Mariano Rajoy, amb el qual no van arribar a cap acord pel que fa al Pacte Fiscal, Mariano Rajoy només va donar negatives. Encara que el president del govern espanyol ha manifestat diversos cops la seva voluntat de parlar amb Artur Mas, aquest defensa que només dóna negatives a les seves peticions. En aquests moments, el diàleg Catalunya-Espanya és complicat.

El Partit Popular va defensar a les minories silencioses. Segons aquest partit polític, el desig d'independitzar-se és minoritari a Catalunya. Per fer sentir aquestes minories, el Partit Popular va

¹⁶ El PuntAvui. Una marea humana per la llibertat. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/575352-una-marea-humana-per-la-llibertat.html>

organitzar una manifestació a Barcelona el Dia de la Hispanitat, el 12 d'octubre de 2012, tal com es comenta en l'apartat 3.10 d'aquest mateix capítol.

No només va succeir això, sinó que els organitzadors de la manifestació, l'Assemblea Nacional Catalana, van ser denunciats, com també van denunciar que es possessin a disposició dels participants, pagant, trens i autobusos que els portessin a la manifestació.

Aquest fet va marcar un punt d'inflexió en el camí cap a la independència, que molts esperen que no fos envà. No va ser el darrer moviment que va organitzar l'Assemblea Nacional Catalana, i sembla que manifestacions com aquesta no pararan fins a arribar a la independència. El que està clar és que una part de la població de Catalunya demana una cosa ben clara al govern d'Espanya: el dret a decidir.

3.3 La relació Catalunya-Espanya

Seriositat i fredor entre Mas i Rajoy en la reunió a la Moncloa ¹⁷

La trobada ha acabat a les 13h, dues hores després d'haver començat

El president farà una roda de premsa a la delegació de la Generalitat a Madrid

20/09/12

Reunió amb les portes tancades ¹⁸

Rajoy i Mas es troben avui a La Moncloa amb posicions radicalment contràries i inamovibles

Madrid no vol discutir el pacte fiscal

El president el desafia amb la hisenda pròpia i s'aboca a unes eleccions anticipades

20/09/12

¹⁷ El PuntAvui. Seriositat i fredor entre mas i Rajoy en la reunió a la Moncloa. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/577633-seriositat-i-fredor-entre-mas-i-rajoy-en-la-reunio-a-la-moncloa.html>

¹⁸ El PuntAvui. Reunió amb les portes tancades. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/577557-reunio-amb-les-portes-tancades.html>

Mas es disposa a saltar el mur ¹⁹

El president de la Generalitat comprova dolgut que Rajoy el rep a La Moncloa refugiat darrere la Constitució i que es nega a oferir cap alternativa de futur

Constata que l'única cosa que li queda és traçar el camí de l'estat propi

21/09/12

Mas sobre la reunió amb Rajoy pel pacte fiscal: "La resposta és no" ²⁰

El president de la Generalitat assegura que Rajoy diu que "no hi ha marge" per negociar un nou pacte fiscal per a Catalunya

Mas demana als partits catalans fer una reflexió "serena i positiva" per "prendre decisions", que ja ha avançat que avui no pot respondre

20/09/12

Missatge de diàleg ²¹

El president de la Generalitat s'entrevista amb el rei amb la intenció d'enviar un senyal de la voluntat d'entesa amb Espanya en el procés cap a l'estat propi

Mas li planteja la necessitat de redistribuir els objectius de dèficit

01/02/13

El govern espanyol acusa Mas de "gastar temps i diners" en iniciatives que "no prosperaran"

²²

La vicepresidenta espanyola avisa que la declaració de sobirania pactada per CiU i ERC inclou manifestacions "inconsistentes i incoherents" amb la política de l'Estat i d'Europa

¹⁹ El PuntAvui. Mas es disposa a saltar el mur. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/577847-mas-es-disposa-a-saltar-el-mur.html>

²⁰ El PuntAvui. Mas sobre la reunió amb Rajoy pel pacte fiscal: "La resposta és no". Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/577645-masla-resposta-es-no.html>

²¹ El PuntAvui. Missatge de diàleg. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/615484-missatge-de-dialeg.html>

²² El PuntAvui. El govern espanyol acusa Mas de "gastar temps i diners" en iniciatives que "no prosperaran". Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/609571-el-govern-espanyol-acusa-mas-de-gastar-temps-i-diners-en-iniciatives-que-no-prosperaran.html>

Santamaría assegura que “en democràcia no existeix legitimitat sense respecte a la legalitat”

11/01/13

Rajoy considera que la declaració de sobirania “no serveix per res”²³

Assegura que el govern espanyol continuarà “apostant per la convivència i pel diàleg” però avisa que aplicarà sempre la llei

Afirma que l'objectiu essencial és sortir de la crisi econòmica

24/01/13

CiU insta Rajoy a respectar la voluntat del poble català²⁴

Duran qualifica d'“annus horribilis” el primer any de la legislatura i adverteix que, sense resoldre la qüestió catalana, Espanya no se'n sortirà

El president reitera que no es pot negar el dret a ser espanyol

21/02/13

Mas ordena obrir “totes les vies de diàleg possible amb el govern espanyol”²⁵

El president del govern cita aquest dissabte l'executiu a Pedralbes després de la desconvocatòria de la cimera

La vicepresidenta, Joana Ortega, detalla que Mas marca dues línies vermelles a les quals no es pot renunciar: el dret a decidir i l'estat del benestar

17/03/13

²³ El PuntAvui. Rajoy considera que la declaració de sobirania no serveix per res. Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/613394-rajoy-considera-que-la-declaracio-de-sobirania-no-serveix-per-res.html>

²⁴ El PuntAvui. CiU insta Rajoy a respectar la voluntat del poble català. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/621669-ciu-insta-rajoy-a-respectar-la-voluntat-del-poble-catala.html>

²⁵ El PuntAvui. Mas ordena obrir “totes les vies de diàleg possible amb el govern espanyol”. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/628959-mas-ordena-obrir-totes-les-vies-de-dialeg-possible-amb-el-govern-espanyol.html>

Sáenz de Santamaría demana “respecte” a la decisió del TC perquè “ningú està per sobre la Constitució i les lleis” ²⁶

La vicepresidenta espanyola assegura que “tots, i especialment els que tenim una responsabilitat que ens dóna la mateixa Constitució, l'hem de respectar”

Gallardón diu “no hi ha cap discurs polític que pugui enfrontar-se al que estableix un estat de dret”

09/05/13

Mas exhibeix unitat a Rajoy ²⁷

Més de quaranta entitats i partits constitueixen el Pacte Nacional pel Dret a Decidir i s'impliquen en el procés sobiranista

El president català comunicarà al govern espanyol la petició per fer la consulta

27/06/13

El TC manté la suspensió de la declaració de sobirania ²⁸

Els magistrats prenen aquesta decisió després de valorar les alegacions presentades pel Parlament

Argumenten que es tracta d'una qüestió de “gran transcendència constitucional” i cal “ratificar la suspensió”

11/07/13

De Gispert considera “molt lamentable” que el TC no aixequi la suspensió de la declaració de sobirania ²⁹

²⁶ El PuntAvui. Sáenz de Santamaría demana “respecte” a la decisió del TC “perquè ningú està per sobre la Constitució i les lleis”. Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/644215-saenz-de-santamaria-demana-respecte-a-la-decisio-del-tc-perque-ningu-esta-per-sobre-la-constitucio-i-les-lleis.html>

²⁷ El PuntAvui. Mas exhibeix unitat a Rajoy. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/658201-mas-exhibeix-unitat-a-rajoy.html>

²⁸ El PuntAvui. El TC manté la suspensió de la declaració de sobirania. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/662174-el-tc-mante-la-suspensio-de-la-declaracio-de-sobirania.html>

²⁹ El PuntAvui. De Gispert considera “molt lamentable” que el TC no aixequi la suspensió de la declaració de sobirania. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/662282-de-gispert-considera-molt-lamentable-que-el-tc-no-aixequi-la-suspensio-de-la-declaracio-de-sobirania.html>

Per a la presidenta del Parlament de Catalunya la decisió té “un marcat contingut polític”

11/07/13

Mas insisteix en demanar a l'Estat “mà estesa” per a fer una consulta “ben feta” ³⁰

El president de la Generalitat detalla que la carta a Rajoy s'ha enviat amb “actitud pacífica i constructiva”

Mas confia que algun dia a l'Estat “es donin compte que han d'allargar la mà” a Catalunya

27/07/13

PP i Cs consideren que el TC defensa la democràcia i l'estat de dret ³¹

El PSC accepta la decisió de l'Alt Tribunal però recorda al govern espanyol que obrint vies jurídiques no resoldrà un problema polític

11/07/13

Madrid treu valor al Consell de Transició ³²

El PSC considera un “disbarat” una part del contingut de l'informe

27/07/13

“La consulta és qüestió de voluntat política” ³³

El president adjuntarà l'informe del consell assessor a la carta a Rajoy per fer-li veure que hi ha vies legals per al referèndum

El PSC qualifica una part del contingut de “disbarat” i ICV el veu provocador

³⁰ El PuntAvui. PP i Cs consideren que el TC defensa la democràcia i l'estat de dret. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/662277-pp-i-cs-consideren-que-el-tc-defensa-la-democracia-i-lestat-de-dret.html>

³¹ El PuntAvui. Mas insisteix en demanar a l'Estat “mà estesa” per a fer una consulta “ben feta”. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/666396-mas-insisteix-en-demanar-a-lestat-ma-estesa-per-a-fer-una-consulta-ben-feta.html>

³² El PuntAvui. Madrid treu valor al Consell de Transició. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/666356-madrid-treu-valor-al-consell-de-transicio.html>

³³ El PuntAvui. “La consulta és qüestió de voluntat política”. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/666247-mas-la-consulta-es-una-queestio-de-voluntat-politica.html>

27/07/13

CiU demana “alçada de mires” a Rajoy sobre la consulta ³⁴

El portaveu del partit al Parlament, Jordi Turull, avança que vol consensuar la data i la pregunta de la consulta a finals del 2013

Turull no entra en polèmica amb UDC i respecta la seva posició sobre la Via Catalana

13/08/13

CONCLUSIÓ:

En el cas de la relació entre Catalunya i Espanya s’ha vist fortament deteriorada per la falta de diàleg i la divergència d’opinions respecte a un gran nombre de coses: Pacte Fiscal, independència, dret a decidir, situació econòmica, immersió lingüística,... Les coses no són fàcils ni a Catalunya ni Espanya pel context econòmic en què ens trobem. La crisi ha generat una gran situació de malestar, però si a això hi sumem les aspiracions independentistes d’una part de la població catalana, provoca que les divergències Catalunya-Espanya cada cop siguin més.

L’inici d’aquesta relació en declivi entre Catalunya i Espanya recau sobretot en la reunió entre Mas i Rajoy a la Moncloa el 20 de setembre de 2012. Els dos líders polítics es van reunir per parlar sobre el Pacte Fiscal que Mas demanava per Catalunya, però davant la contínua negativa del president espanyol, Mas va veure el camí cap a la independència com l’única via possible.

Amb tot això, Mas també parlarà amb el rei d’Espanya sobre la voluntat del poble català a independitzar-se. Rebrà les acusacions del govern espanyol que reclamaran a Mas no “gastar temps i diners” en iniciatives que “no prosperaran”. A més a més, el mateix president d’Espanya manifestarà obertament que la independència de Catalunya “no serveix per res”, amb resposta a aquesta declaració, CiU demanarà al govern espanyol que respecti la voluntat del poble català. El març de 2013, Mas demanarà que s’obrin les portes al diàleg amb l’Estat espanyol per arribar a un acord.

Davant la resolució del Tribunal Constitucional, Sáenz de Santamaría demana “respecte” a la decisió del Tribunal Constitucional perquè “ningú està per sobre la Constitució i les lleis”, i PP i C’s respondran que consideren que el TC defensa la democràcia i l’estat de dret. El Tribunal Constitucional mantindrà la suspensió de la declaració de sobirania després de valorar les

³⁴ El PuntAvui. CiU demana alçada de mires a Rajoy sobre la consulta. Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/669970-ciu-demana-alcada-de-mires-a-rajoy-sobre-la-consulta.html>

al·legacions presentades pel Parlament, ja que argumenten que es tracta d'una qüestió de “gran transcendència constitucional” i cal “ratificar la suspensió”. En resposta a la decisió del Tribunal Constitucional, De Gispert manifesta que considera “molt lamentable” que no s'aixequi aquesta suspensió de la declaració de sobirania.

En més d'una ocasió, com el dia 27 de juliol de 2013, Mas demana a l'Estat la seva ajuda per a fer una consulta “ben feta”. En aquesta ocasió ho fa per mitjà d'una carta a la qual ajuntarà l'informe del Consell Nacional de Transició de Catalunya.

També hi haurà pel mig el debat sobre si Catalunya quedaria o no fora de la Unió Europea, segons l'Estat, quedaria fora, segons el president Mas, només són especulacions perquè no hi ha precedents que serveixin de model en aquest cas, de manera que ell aposta a què sí que continuaríem a dins, i si no fos així, creu que no suposaria una gran problemàtica.

Mas seguirà insistint en què Rajoy estigui disposat a entendre i a col·laborar per fer una consulta democràtica i ben feta, tal com se sentirà dir en més d'una ocasió, també han de poder-se expressar les majories silencioses i la millor manera és a través de la consulta. Tot i així, el Partit Popular defensa en les entrevistes que inclou aquest treball, si el resultat fos d'un 60%, què passaria amb el 40% restant?

Sembla que aquesta discussió entre l'Estat central, que fins al moment no està col·laborant a minimitzar aquest sentiment independentista, i el govern català, que s'ha marcat com a propòsit fer la consulta el 2014, encara durarà força temps i ningú sap com pot acabar.

3.4 El Parlament i la independència

Per majoria absoluta ³⁵

El Parlament aprova fer una consulta d'autodeterminació en la pròxima legislatura amb el suport de CiU, ERC, ICV i SI

El PSC s'absté però defensa el dret a decidir “legal”

28/09/12

³⁵ El PuntAvui. Per majoria absoluta . Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/579691-per-majoria-absoluta.html>

El nou Parlament es constituirà el 17 de desembre ³⁶

El president de la Generalitat convoca el ple de constitució de la nova Cambra una setmana abans del termini màxim per fer-ho

Tot fa pensar que l'acord entre CiU i ERC ja està pràcticament tancat

13/12/12

CiU i ERC pacten la declaració de Catalunya com a nou estat ³⁷

La federació i els republicans portaran al Parlament el dia 23 un text que defineix el poble català com a “subjecte polític i jurídic” i prepara el terreny per la consulta

Volen tenir el màxim suport

11/01/13

CiU i ERC trauran la referència a l'estat propi en la declaració per sumar PSC i ICV-EUiA ³⁸

Reforçaran els conceptes de sobirania i dret a decidir per aconseguir el consens amb els altres partits

Presentaran el document al registre del Parlament aquest dimarts

14/01/13

La declaració de CiU i ERC aposta perquè els catalans decideixin el seu futur però sense parlar d'estat propi ³⁹

Les dues formacions han registrat aquest dimarts al Parlament el document

³⁶ El PuntAvui. El nou Parlament es constituirà el 17 de desembre. Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/602330-el-nou-parlament-es-constituira-el-17-de-desembre.html>

³⁷ El PuntAvui. CiU i ERC pacten la declaració de Catalunya com a nou estat. Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/609444-ciu-i-erc-pacten-la-declaracio-de-catalunya-com-a-nou-estat.html>

³⁸ El PuntAvui. CiU i ERC trauran la referència a l'estat propi en la declaració per sumar PSC i ICV-EUiA. Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/610405-ciu-i-erc-trauran-la-referencia-a-lestat-propi-en-la-declaracio-per-sumar-psc-i-icv-euia.html>

³⁹ El PuntAvui. La declaració de CiU i ERC aposta perquè els catalans decideixin el seu futur però sense parlar d'estat propi. Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/610593-la-declaracio-de-ciu-i-erc-aposta-perque-els-catalans-decideixin-el-seu-futur-pero-sense-parlar-destat-propi.html>

Mantenen que el poble català té caràcter de subjecte polític i jurídic sobirà

15/01/13

El Parlament declara vigents els dos textos del dret a decidir ⁴⁰

La cambra respon al TC que la Declaració de Sobirania i la moció sobre la consulta són complementàries

Exigeix poder defensar aquesta posició al Constitucional

17/04/13

Cent quatre diputats decidits ⁴¹

14/03/13

De Gispert: “La declaració de sobirania no contravé cap article de la Constitució” ⁴²

La presidenta del Parlament de Catalunya indica que la sensació “és que es faci el que es faci, que tingui relació amb la possibilitat de convocar d'una consulta, el govern espanyol ens té posada la proa”

De Gispert recorda que hi ha hagut deu declaracions de sobirania al cambra catalana i cap d'elles recorregudes

09/05/13

⁴⁰ El PuntAvui. Cent quatre diputats decidits. Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/7-editorials/627941-cent-quatre-diputats-decidits.html>

⁴¹ El PuntAvui. El Parlament declara vigents els dos textos del dret a decidir. Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/637557-el-parlament-declara-vigents-els-dos-textos-del-dret-a-decidir.html>

⁴² El PuntAvui. De Gispert: “La declaració de sobirania no contravé cap article de la Constitució”. Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/644092-de-gispert-la-declaracio-de-sobirania-no-contrave-cap-article-de-la-constitucio.html>

El Parlament replica amb un gran suport a la comissió ⁴³

El bloc format per CiU, ERC, ICV i el PSC defensa l'estudi de la consulta com a resultat de la voluntat democràtica dels catalans

Els populars acusen el Parlament de “desacatament i insubmissió”

09/05/13

Consulta, malgrat el TC ⁴⁴

El Constitucional suspèn la declaració de sobirania amb l'admissió a tràmit del recurs de l'advocat de l'Estat

CiU, ERC, ICV-EUiA i la CUP fan pinya i es refermen en el dret a decidir

S'aprova la creació de la comissió

09/05/13

Mas, fins al final ⁴⁵

El president assegura que esgotarà la legislatura encara que la consulta se celebri el 2014

Es referma en la via pactada per tenir credibilitat internacional

12/06/13

El govern convoca més d'una trentena d'entitats al Pacte pel Dret a Decidir ⁴⁶

La llista inclou des d'associacions sobiranistes, culturals, educatives i socials fins a sindicats o patronals

La CUP denuncia que s'han vetat diversos noms

⁴³ El PuntAvui. El Parlament replica amb un gran suport a la comissió. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/644072-el-parlament-replica-amb-un-gran-suport-a-la-comissio.html>

⁴⁴ El PuntAvui. Consulta malgrat el TC. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/644045-consulta-malgrat-el-tc.html>

⁴⁵ El PuntAvui. Mas fins al final. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/654115-mas-fins-al-final.html>

⁴⁶ El PuntAvui. El govern convoca més d'una trentena d'entitats al pacte pel dret a decidir. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/656729-el-govern-convoca-mes-duna-trentena-dentitats-al-pacte-pel-dret-a-decidir.html>

21/06/13

Picabaralla de CiU i el PP per la carta que Mas va enviar a Rajoy ⁴⁷

Es retreuen “la poca altura de mires” dels seus presidents

Turull evita polemitzar amb UDC per la cadena

14/08/13

ERC vol que la carta que Mas enviarà a Rajoy sigui pública i es faci arribar a organismes internacionals ⁴⁸

Els republicans demanen que l'escrit sigui clar i “homologable” internacionalment

Anna Simó defensa la retransmissió del Concert per la Llibertat per TV3 i creu que l'èxit de l'esdeveniment demostra que no es pot ajornar el procés per la consulta

01/07/13

CONCLUSIÓ:

El debat sobre la independència ha estat molt present en l'últim any al Parlament de Catalunya. Els partits polítics tenen diferents postures respecte a aquest moviment. Alguns es mostren a favor, com Convergència i Unió, Esquerra Republicana de Catalunya, Candidatura d'Unitat Popular,... d'altres estan totalment en contra, com el Partit Popular, Ciutadans,... i d'altres no ho tenen del tot clar, com el Partit Socialista de Catalunya o bé Iniciativa per Catalunya Verds i Esquerra Unida i Alternativa.

El dia 28 de setembre de 2012, el Parlament va aprovar fer una consulta d'autodeterminació en la pròxima legislatura amb el suport de Convergència i Unió, Esquerra Republicana de Catalunya, Iniciativa per Catalunya Verds i Esquerra Unida i Alternativa i Solidaritat Catalana per la Independència. Encara que el Partit Socialista de Catalunya se'n va abstenir, va defensar que el dret a decidir és “legal”.

⁴⁷ El PuntAvui. Picabaralla de CiU i el PP per la carta que Mas va enviar a Rajoy. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/670072-picabaralla-de-ciu-i-el-pp-per-la-carta-que-mas-va-enviar-a-rajoy.html>

⁴⁸ El PuntAvui. ERC vol que la carta que Mas enviarà a Rajoy sigui pública i es faci arribar a organismes internacionals. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/659349-erc-vol-que-la-carta-que-mas-enviara-a-rajoy-sigui-publica-i-es-faci-arribar-a-organismes-internacionals.html>

En els posteriors mesos tenen lloc les eleccions anticipades. El nou Parlament es constitueix el 17 de desembre, i així es dona per pràcticament tancat el pacte entre Convergència i Unió i Esquerra Republicana de Catalunya, que junts planificaran la consulta sobre la independència de Catalunya. Quan aquests dos partits presenten la declaració, el Parlament declara vigents els dos textos del dret a decidir, però el Tribunal Constitucional suspèn la Declaració de Sobirania. Segons De Gispert, “la declaració de sobirania no contravé cap article de la Constitució”.

Convergència i Unió, Esquerra Republicana de Catalunya, Iniciativa per Catalunya Verds i Esquerra Unida i Alternativa, i el Partit Socialista de Catalunya defensen l'estudi de la consulta com a resultat de la voluntat democràtica dels catalans. El Partit Popular de Catalunya acusa el Parlament de “desacatament i insubmissió” davant aquesta rèplica. I a pesar que el Tribunal Constitucional va mantenir suspesa la declaració de sobirania, CiU, ERC, ICV-EUiA i la CUP van fer pinya a favor del dret a decidir.

Una de les mesures que el govern va prendre fou la convocatòria d'una trentena d'entitats al Pacte pel Dret a Decidir, encara que la CUP va denunciar que s'havien vetat diversos noms.

També hi van haver discussions relacionades amb la carta i l'informe del Consell Nacional de Transició Catalana, la que més destaca fou la picabaralla entre CiU i PP perquè ambdós grups parlamentaris es retreien “la poca altura de mires” dels seus presidents.

Sense dubte, les discussions constant entre les diferents ideologies que hi ha al Parlament no s'acabarien amb la hipotètica independència, i abans aquesta no arribi, si és que arriba, hi haurà moltes més discussions que esperem que els polítics que ens representen sàpiguen gestionar.

La independència ha suposat un dels debats més importants que hi ha hagut al Parlament des de fa moltes dècades.

3.5 Les lleis del ministre Wert

Sense dissimular⁴⁹

sinceritat Wert admet que l'objectiu de la reforma educativa és contrarestar l'independentisme “espanyolitzant” els nens catalans cinisme Montoro, en canvi, diu que en matèria territorial el govern del PP està “descentralitzant”

11/10/12

⁴⁹ El PuntAvui. Sense dissimular. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/583525-sense-dissimular.html>

Rigau: “Tenim el dret de dissenyar la nostra escola en llengua i continguts” ⁵⁰

La consellera d'Educació respon a Wert que és Espanya qui oculta als seus alumnes la història de Catalunya

Crítiques gairebé unànimes al ministre

11/10/12

Wert: “És radicalment fals que la reforma educativa vagi contra la immersió lingüística” ⁵¹

El ministre d'educació afirma que no hi ha cap element de la LOMCE que menysvalori la importància curricular del català

Admet que introdueix mecanismes perquè el castellà pugui ser llengua vehicular

Recrimina Rigau per haver abandonat la reunió i l'acusa d'utilitzar la qüestió com a “arma política”

04/12/12

40.000 persones signen un manifest de rebuig a la reforma educativa ⁵²

La 'Wertgonya' s'escampa a les xarxes socials

Per Twitter s'ha difós una convocatòria de concentració per aquest dijous a les 12 del migdia a la plaça Sant Jaume

04/12/12

Dic de contenció ⁵³

⁵⁰ El PuntAvui. Rigau: “Tenim el dret de dissenyar la nostra escola en llengua i continguts”. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/583470-rigau-tenim-el-dret-de-dissenyar-la-nostra-escola-en-llengua-i-continguts.html>

⁵¹ El PuntAvui. Wert: “És radicalment fals que la reforma educativa vagi contra la immersió lingüística”. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/600121-wert-es-radicalment-fals-que-la-reforma-educativa-vagi-contra-la-immersio-lingueistica.html>

⁵² El PuntAvui. 40000 persones signen un manifest de rebuig a la reforma educativa. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/600108-40000-persones-signen-un-manifest-de-rebuig-a-la-reforma-educativa.html>

⁵³ El PuntAvui. Dic de contenció. Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/602187-dic-de-contencio.html>

CiU, ERC, el PSC, ICV i la CUP donen suport al govern contra la llei Wert, i presentaran esmenes conjuntes per defensar la immersió i les competències

Duran a la UE l'oposició al text i tots, tret del PSC, estan disposats a desacatar-lo

13/12/12

El PSC, ERC i ICV-EUiA creuen que les acusacions de Wert demostren el “doble joc” del govern amb les retallades ⁵⁴

Els partits d'esquerres denuncien que Catalunya ha estat un banc de proves dels ajustos i demanen a Rigau que es planti davant de Madrid

10/05/12

CONCLUSIÓ:

És un fet conegut que l'Estat espanyol no està gens a favor de la independència de la Catalunya i que utilitza tots els medis possibles perquè la separació entre Catalunya i Espanya no sigui possible. A pesar d'això, en el darrer any ha aprovat certes lleis que en comptes de mitigar el desig del col·lectiu català independentista, sembla que el provoqui. Molts s'han atrevit a dir que aquestes mesures recorden a lleis de l'època franquista.

El ministre que més polèmica ha generat amb les reformes que ha presentat al Congrés ha estat el ministre d'educació, Ignacio Wert, el qual aposta per mesures que contribuïrien a donar més presència al castellà a les aules de les comunitats autònomes que utilitzen una altra llengua que no sigui el castellà com a llengua vehicular, a més de decidir el contingut lectiu de l'assignatura d'història.

El mes d'octubre de 2012, el ministre d'Educació espanyol va manifestar obertament que tenia la intenció d' "espanyolitzar" els nens catalans. En resposta a aquesta declaració, la consellera d'Educació catalana, Irene Rigau, va respondre "tenim el dret de dissenyar la nostra escola en llengua i continguts" i va respondre a Wert que és Espanya qui oculta als seus alumnes la història de Catalunya.

⁵⁴ El PuntAvui. El PSC, ERC i ICV-EUiA creuen que les acusacions de Wert demostren el doble joc del govern amb les retallades. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/538474-el-psc-erc-i-icv-euia-creuen-que-les-acusacions-de-wert-demostren-el-doble-joc-del-govern-amb-les-retallades.html>

Arribat aquest moment, Wert respon que “És radicalment fals que la reforma educativa vagi contra la immersió lingüística”, però admet que introdueix mecanismes perquè el castellà pugui ser llengua vehicular.

La població respon a aquestes reformes amb un manifest signat per 40.000 persones que rebutgen la reforma educativa, a més, a les xarxes socials s’escampa el *hashtag* “Wertgonya”.

No només la població està en contra d’aquesta reforma, sinó que CiU, ERC, el PSC, ICV i la CUP donen suport al govern contra la llei Wert i presenten esmenes conjuntes per defensar la immersió i les competències.

Catalunya haurà de lluitar per defensar el dret a la immersió lingüística. Defensen el dret d’utilitzar el català com a llengua vehicular a les aules, ja que si això canviés, el català s’utilitzaria només en l’assignatura de llengua catalana, com al final de l’època franquista, de manera que la major part de la població catalana no accepta aquesta reforma, com tampoc accepta que sigui el govern espanyol qui decideixi el temari de l’assignatura d’història.

3.6 El PSC i el PSOE

Nadal diu que “moralment” no podia votar diferent al PSC tot i estar a favor de la consulta ⁵⁵

L'expresident del grup parlamentari socialista assegura que aquest dijous va ser un dia històric i remarca que “per primer vegada a la seva pròpia història” el partit va apostar “obertament” pel dret a decidir

Reconeix que la convocatòria d'eleccions ha agafat el partit amb “el pas canviat”

28/09/12

PSC, minut zero ⁵⁶

El primer secretari, Pere Navarro, es compromet a obrir el debat de la renovació més enllà del partit enmig d'algunes veus crítiques que reclamen coherència i cohesió en el discurs socialista

Sis hores de reunió i quaranta-cinc intervencions durant la trobada

⁵⁵ El PuntAvui. Nadal diu que “moralment” no podia votar diferent al PSC tot i estar a favor de la consulta. Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/579740-nadal-diu-que-moralment-no-podia-votar-diferent-al-psc-tot-i-estar-a-favor-de-la-consulta.html>

⁵⁶ El PuntAvui. PSC, minut zero. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/603196-psc-minut-zero.html>

Collboni i Capdevila seran portaveus al Parlament

17/12/12

El PSC es replanteja ara l'abstenció sobre la consulta ⁵⁷

El portaveu, Jaume Collboni, matisa el sentit del vot que havia anunciat el primer secretari en el debat d'investidura

La direcció convoca un consell nacional extraordinari per redreçar el full de ruta

08/01/13

Navarro diu a Chacón que no serà candidata sense assumir el dret a decidir de Catalunya ⁵⁸

El primer secretari dels catalans avança que demanarà que el seu partit torni a ser present en la direcció del grup socialista al Congrés

El portaveu del PSC, Jaume Collboni, avisa el PSOE que sense “unitat del socialisme” serà difícil tornar a governar

28/02/13

PSOE: “mai” al dret a decidir ⁵⁹

Rubalcaba anuncia a Navarro la negativa eterna a la consulta i ofereix una reforma federal de la Constitució

El PSC manté l'aposta per una convocatòria legal però lloa el salt fet

13/01/13

⁵⁷ El PuntAvui. El PSC es replanteja ara l'abstenció sobre la consulta. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/608436-el-psc-es-replanteja-ara-labstencio-sobre-la-consulta.html>

⁵⁸ El PuntAvui. Navarro diu a Chacón que no serà candidata sense assumir el dret a decidir de Catalunya. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/623820-navarro-diu-a-chacon-que-no-sera-candidata-sense-assumir-el-dret-a-decidir-de-catalunya.html>

⁵⁹ El PuntAvui. PSOE: “mai” al dret a decidir. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/609979-psoe-mai-al-dret-a-decidir.html>

El PSOE talla caps del PSC ⁶⁰

Zaragoza deixa la direcció del grup socialista pressionat per Ferraz

Rubalcaba exhibeix una prova de força contra el PSC per aturar les veus que demanen trencar

28/02/13

Mas es reuneix discretament amb Navarro i Rubalcaba ⁶¹

El líder del PSOE pregunta pel full de ruta sobiranista i proposa al president català una reforma de la Constitució

09/04/13

El PSC vol plantar cara ⁶²

Navarro fa valer la declaració socialista i sotmetrà a control parlamentari l'estat de les negociacions de Mas i Rajoy

Demana que el president es trobi amb els líders d'altres territoris per informar-los de la consulta

13/05/13

Navarro: "Rubalcaba i jo aconseguirem que Catalunya i Espanya no trenquin" ⁶³

El líder del PSC destaca la importància de Consell Territorial del PSOE del proper dissabte, en què el partit decidirà el seu model d'Estat

Contrasta l'actitud dels socialistes amb la dels qui "treballen per la ruptura" des de l'independentisme o el centralisme

⁶⁰ El PuntAvui. El PSOE talla caps del PSC. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/623703-el-psoe-talla-caps-del-psc.html>

⁶¹ El PuntAvui. Mas es reuneix discretament amb Navarro i Rubalcaba. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/635307-mas-es-reuneix-discretament-amb-navarro-i-rubalcaba.html>

⁶² El PuntAvui. El PSC vol plantar cara. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/645173-el-psc-vol-plantar-cara.html>

⁶³ El PuntAvui. Navarro: "Rubalcaba i jo aconseguirem que Catalunya i Espanya no trenquin". Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/659541-navarro-rubalcaba-i-jo-aconseguirem-que-catalunya-i-espanya-no-trenquin.html>

01/07/13

Rubalcaba assegura que un acord sobre la consulta a Catalunya és “impossible”⁶⁴

El secretari general del PSOE confirma la reunió amb Artur Mas i Pere Navarro aquest diumenge passat i reitera l'aposta per la reforma de la Constitució

Considera que cal buscar fórmules que permetin “seguir uns quants segles junts”

09/04/13

El PSOE ultima el pacte sobre l'estat federal, que exclou el dret a decidir⁶⁵

Rubalcaba presenta dissabte als barons una fórmula oberta per negociar l'encaix de Catalunya

Els canvis en el protocol estan supeditats a l'actitud del PSC en la trobada

01/07/13

Joaquim Nadal demana als corrents discrepants dins del PSC que s'uneixin en una sola veu⁶⁶

L'exconseller socialista creu que la direcció hauria de fer cas de les veus crítiques “per instint de supervivència”

Lamenta que s'hagin produït “rebots intolerants” per part de la direcció del partit

11/07/13

⁶⁴ El PuntAvui. Rubalcaba assegura que un acord sobre la consulta a Catalunya és “impossible”. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/635319-rubalcaba-assegura-que-un-acord-sobre-la-consulta-a-catalunya-es-impossible.html>

⁶⁵ El PuntAvui. El PSOE ultima el pacte sobre l'estat federal, que exclou el dret a decidir. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/659222-el-psoe-ultima-el-pacte-sobre-lestat-federal-que-exclou-el-dret-a-decidir.html>

⁶⁶ El PuntAvui. Joaquim Nadal demana als corrents discrepants dins del PSC que s'uneixin en una sola veu. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/662131-joaquim-nadal-demana-als-corrents-discrepants-dins-del-psc-que-suneixin-en-una-sola-veu.html>

Navarro garanteix que el PSC votarà el mateix a Catalunya i a l'Estat “amb protocol o sense”

67

El líder socialista clama que “no hi ha cap secretari general de cap federació del PSOE que tingui més dret a defensar la seva terra i els seus ciutadans que el primer secretari del PSC”

Navarro considera que la creació del comitè suposa reconèixer que PSOE i PSC s'han de relacionar de manera bilateral

14/07/13

Nadal recrimina l'ambigüitat del PSC ⁶⁸

12/08/13

CONCLUSIÓ:

La independència i el dret a decidir han iniciat debats en la major part de partits polítics catalans, però en el cas del Partit Socialista de Catalunya i el Partit Socialista Obrer Espanyol ha suposat un fort debat entre diferents sectors del partit.

Abans de les eleccions van haver de decidir quina postura volien adoptar, i la seva falta de decisió els va perjudicar greument a les eleccions del 25-N, van perdre la posició de segona força política.

Hi ha un sector del PSC que en l'inici ja es mostrava a favor del dret a decidir, com és el cas de Nadal. Aquest va expressar que el dia que van poder votar sobre la consulta va ser un dia històric i va remarcar que “per primera vegada a la seva pròpia història” el partit va apostar “obertament” pel dret a decidir. Nadal va declarar que “moralment” no podia votar diferent al PSC, tot i estar a favor de la consulta.

Després del cop que va suposar pel PSC les eleccions del 25-N, es van reunir per obrir el debat de la renovació, ja que les veus crítiques reclamaven coherència i cohesió en el discurs socialista. Així es va decidir que Collboni i Capdevila serien els portaveus al Parlament.

El PSC va adoptar la postura d'abstenir-se sobre la consulta al gener de 2013. Poc després, Navarro va dirigir-se a Chacón per dir-li que no seria candidata sense assumir el dret a decidir de Catalunya. El portaveu del PSC també va demanar unitat dintre del partit per a governar.

⁶⁷ El PuntAvui. Navarro garanteix que el PSC votarà el mateix a Catalunya i a l'Estat amb “protocol o sense”. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/663043-navarro-garanteix-que-el-psc-votara-el-mateix-a-catalunya-i-a-lestat-amb-protocol-o-sense.html>

⁶⁸ El PuntAvui. Nadal recrimina l'ambigüitat del PSC. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/669641-nadal-recrimina-lambigüitat-del-psc.html>

Davant de tot això, Rubalcaba va anunciar que el PSOE mai estarà a favor del dret a decidir, però ofereix una reforma federal de la Constitució. Tot i així, el PSC va mantenir l'aposta per una convocatòria legal. Les contínues discrepàncies entre PSOE i PSC van provocar que moltes veus parlessin de ruptura entre els socialistes.

Mas, Rubalcaba i Navarro es van reunir a l'abril per discutir el full de ruta sobiranista, i el líder del PSOE va proposar al president català una reforma de la Constitució, però també assegura que un acord sobre la consulta a Catalunya és "impossible". Amb el pacte sobre l'estat federal, el PSOE exclou el dret a decidir. Enfront d'aquest fenomen, Joaquim Nadal demana als corrents discrepants dins del PSC que s'uneixin en una sola veu, i Navarro contesta a aquesta declaració garantint que el PSC votarà el mateix a Catalunya i a l'Estat.

El PSC i el PSOE es trobaran contínuament amb aquest debat, estat federal, dret a decidir, independència,... A més a més, no tots els components del PSC es mostren a favor de les decisions que s'estan prenent dins el mateix partit. La unitat del PSC en aquest moment està flaquejant i molts aprofiten aquesta divisió per acusar d'ambigüitat al partit. Encara no han expressat obertament quina és la seva posició definitiva. És aquesta actitud la que el va perjudicar greument a les darreres eleccions.

3.7 Les eleccions del 25-N

Els catalans a l'exterior animen a votar el 25-N ⁶⁹

Residents a l'estranger que no podran exercir el seu dret demanen en el vídeo 'El 25N, vota per mi' que no es desaprofiti l'oportunitat d'anar a les urnes

Asseguren que seran "les eleccions més importants de la història del nostre país"

23/11/12

Resultats eleccions pel Parlament de Catalunya, 25 de novembre de 2012 ⁷⁰

⁶⁹ El PuntAvui. Els catalans a l'exterior animen a votar el 25-N. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/596013-els-catalans-a-l'exterior-animen-a-votar-el-25-n.html>

CONCLUSIÓ:

Les eleccions pel Parlament de Catalunya van tenir un gran seguiment, ja que per primer cop a la història de Convergència i Unió, el seu programa electoral incloïa el dret a decidir. Hi ha qui especula, tal com es demostra amb les entrevistes realitzades a diversos diputats del Parlament de Catalunya a l'apartat d' "Entrevistes", que la independència era tan sols una estratègia política per poder governar amb majoria absoluta, però en contra d'això, a causa de les tan recordades retallades i de la denúncia a Mas sobre uns possibles comptes a Suïssa. Bé, aquí podem també contemplar la possibilitat que aquesta informació falsa (tal com es va demostrar posteriorment) formés part d'una estratègia política. No seria el primer cop a la història que es juga amb aquest tipus d'estratègia, un cas fou el del partit comunista i el partit nazi en les eleccions, just dues setmanes abans de les eleccions es va produir un incendi, el partit nazi va acusar al partit comunista de l'incendi, provocant així una davallada del suport al partit comunista. És un cas molt radical, però com aquest n'hi ha hagut molts més.

Les eleccions van anar en contra dels pronòstics que CiU havia fet. Esperaven poder governar sols, però es van trobar amb un descens dels seus escons, 12 menys aquest cop. Van negar-se a pactar amb partits no independentistes, per això ho van fer amb Esquerra Republicana de Catalunya, perquè d'aquesta manera compartien un mateix objectiu, suposadament, assolir la independència de Catalunya.

A diferència de CiU, ERC va aconseguir una millora notable en els resultats, possiblement per l'augment del sector independentista. També va créixer el suport al PP i a ICV-EUiA, però el PSC va patir una clara davallada per la seva indecisió a l'hora d'establir la seva postura en referència a la independència.

Els partits més radicals, CUP i C's, van augmentar. CUP va entrar per primera vegada en molt de temps al Parlament català, i C's va observar un augment de 6 diputats.

3.8 Projectió internacional

Els EUA troben “admirable” el debat sobre la independència ⁷¹

20/09/12

L'independentisme serà “imparable” sense un “gest plausible” de Rajoy ⁷²

L'editorial del ‘Financial Times’ assegura que si no hi ha acord pel pacte fiscal el secessionisme creixerà “digui el que digui el rei”

El diari financer afirma que el monarca “intenta suplir la manca de lideratge d'Estat” del govern espanyol

20/09/12

CiU, ERC i ICV pregunten a la CE si suspendrà els drets d'Espanya en cas d'intervenció militar ⁷³

Demanen al president de l'Eurocambra que “prengui mesures” si Vidal-Quadras no es disculpa per haver amenaçat d'enviar a Catalunya la guàrdia civil

Consideren que aquestes declaracions “són impròpies d'un vicepresident del Parlament Europeu, que ha de promoure els valors propis de la UE”

28/09/12

⁷¹ El PuntAvui. Els EUA troben “admirable” el debat sobre la independència. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/577473-els-eua-troben-admirable-el-debat-sobre-la-independencia.html>

⁷² El PuntAvui. L'independentisme serà “imparable” sense un “gest plausible” de Rajoy. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/577607-lindependentisme-catala-sera-imparable-sense-un-gest-plausible-de-rajoy-segons-el-financial-times.html>

⁷³ El PuntAvui. CiU, ERC i ICV pregunten a la CE si suspendrà els drets d'Espanya en cas d'intervenció militar. Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/579901-ciu-erc-i-icv-pregunten-a-la-ce-si-suspendra-els-drets-despanya-com-a-estat-membre-en-cas-dintervencio-militar.html>

La vicepresidenta del Parlament Europeu defensa que són “els catalans que han de decidir si cal fer un referèndum”⁷⁴

La belga Isabelle Durant anuncia que votarà a favor de l'ús del català a l'Eurocambra perquè “és important que els catalans puguin explicar-se en la seva llengua”

L'eurodiputada assegura que cal rebaixar la pressió fiscal a les autonomies que presten més serveis

17/03/13

CONCLUSIÓ:

Aquest darrer any, amb les grans mobilitzacions que s'han produït a favor de la independència, destacant la manifestació de la Diada de Catalunya del 2012 i la via catalana de la Diada de Catalunya del 2013, la voluntat d'una part del poble català a independitzar-se de l'estat espanyol, s'ha donat a conèixer a la resta del món. A pesar d'això, el fenomen català encara no és prou conegut a la resta d'Europa tan sols. Els partidaris de la formació d'un nou estat català han afrontat diversos problemes de caràcter internacional aquest últim any. Des de la mediàtica pregunta que qüestiona què passaria en una hipotètica Catalunya independent dintre d'Europa, no s'ha pogut donar encara una resposta ferma a l'entrada de la “Catalunya independent” a la Unió Europea. Antindependentistes i pro independentistes juguen amb aquestes preguntes per defensar o anar en contra d'aquest moviment.

Els independentistes han rebut amb esperança cadascuprocés dels discursos internacionals a favor de la independència de Catalunya. Un clar exemple és la intervenció del primer ministre anglès que va suggerir al Govern espanyol més diàleg. És el cas d'Escòcia, actualment a l'espera del referèndum per a declarar-se independent que ha comptat amb la comprensió del Govern anglès, el que els catalans i catalanes independentistes prenen com a model. Volen que l'estat espanyol adopti un comportament similar, mostrant-se obert al diàleg.

Molts altres països no han volgut “mullar-se”, i es mantenen al marge de la situació catalana-espanyola per evitar problemes amb Espanya. El Consell de Transició Nacional confia en què el suport d'un país internacional seria molt recomanable per al procés cap a un referèndum sobre la independència.

⁷⁴ El PuntAvui. La vicepresidenta del Parlament Europeu defensa que són “els catalans que han de decidir si cal fer un referèndum”. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/628927-la-vicepresidenta-del-parlament-europeu-defensa-que-son-els-catalans-que-han-de-decidir-si-cal-fer-un-referendum.html>

Una idea sorprenen que el “The Financial Times” va esmentar és la necessitat de diàleg per evitar un succés irreversible si no hi ha una millora en la relació Catalunya-Espanya.

3.9 Convergència i Unió

CiU aplaca les divergències i es ratifica en el procés ⁷⁵

L'executiva tanca la polèmica per les opinions de Duran donant valor al programa electoral i al pacte amb ERC per fer la consulta

Pelegrí assegura que “ningú s'ha mogut” i fa pinya amb CDC

28/05/13

Mas crida a l'ordre Unió i Convergència i minimitza les diferències amb Duran ⁷⁶

Demana calma al líder d'UDC després dels últims xocs amb CDC

Diu que les topades són “més de forma que de fons” i que no ajuden el procés sobiranista

21/06/13

CONCLUSIÓ:

Convergència i Unió és la simbiosi de dos partits amb tendències similars però que tot i així mantenen divergències en alguns temes. Durant els seus 30 anys d'història, CiU ha experimentat diverses crisis relacionades amb aquestes divergències. Actualment no es posen d'acord sobre quina és la seva posició en la independència, és a dir, Convergència es mostra a favor d'aquest procés, però Unió és més reticent respecte al projecte d'Estat propi. Durant aquest últim any, els respectius participants, Mas, de Convergència, i Duran, d'Unió, han protagonitzat un debat intens sobre aquesta diferència d'opinió. Molts auguren el seu final com a partit, però, en l'entrevista amb el senyor Carles Puigdemont, diputat al Parlament de Catalunya per Convergència i Unió, va apel·lar als 30 anys de comunió entre països com una garantia de futur, segons aquest, les seves divergències no els separen, sinó que els fan més forts.

⁷⁵ El PuntAvui. CiU aplaca les divergències i es ratifica en el procés. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/649644-ciu-aplaca-les-divergencies-i-es-ratifica-en-el-proces.html>

⁷⁶ El PuntAvui. Mas crida a l'ordre Unió i Convergència i minimitza les diferències amb Duran. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/656723-mas-crida-a-lordre-unio-i-convergencia-i-minimitza-les-diferencies-amb-duran.html>

Durant el darrer any, la posició que Convergència ha adoptat respecte al dret a decidir ha provocat que Unió no estigués totalment d'acord i les discussions dins el mateix partit fossin constants, tot i que, a diferència del cas del PSOE i PSC, no han estat tan rellevants.

El president català té la intenció de fixar data per a la consulta abans de finalitzar aquest any 2013, fins al moment Unió s'ha mantingut bastant al marge, però caldrà veure quina postura adoptarà quan la consulta sigui imminent. I en una hipotètica futura Catalunya independent que passarà amb Convergència i Unió? Aquesta decisió els portarà a l'escissió?

Són moltes les preguntes que ara mateix planteja aquest fenomen i no serà fins que realment succeeixi quan sabrem com es desenvolupa la situació.

3.10 Moviments

“Mas, sigues valent”⁷⁷

Unes 4.000 persones es reuneixen a la plaça Sant Jaume de Barcelona per rebre el president de la Generalitat després del viatge a Madrid i li demanen que no s'aturi en el procés cap a l'estat propi

Mas surt a les portes del Palau per saludar representants de la societat civil, com ara la presidenta d'Òmnium o el president de l'IEC

21/09/12

La manifestació contra la independència omple la plaça de Catalunya⁷⁸

La concentració transcorre sense incidents i no s'ha hagut de tallar el trànsit

Alicia Sánchez-Camacho, Alberto Fernández, Xavier García Albiol i Albert Rivera s'han sumat a l'acte

12/10/12

⁷⁷ El PuntAvui. “Mas, sigues valent”. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/577843-mas-sigues-valent.html>

⁷⁸ El PuntAvui. La manifestació contra la independència omple la plaça de Catalunya. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/584030-la-manifestacio-contra-la-independencia-omple-la-placa-de-catalunya.html>

Un informe de l'Institut d'Estudis Autònoms valida cinc vies legals per exercir el dret a decidir ⁷⁹

L'estudi esmenta l'actual llei de consultes, l'habilitació d'un referèndum per part de l'Estat, la delegació de competències a la Generalitat o la modificació de la Constitució

Joana Ortega reclama diàleg amb l'Estat per donar sortida legal al dret dels ciutadans a pronunciar-se sobre el seu futur

21/02/13

El Concert per la Llibertat supera els 700.000 espectadors i obté un 32% de quota de pantalla

⁸⁰

La transmissió de TVC va ser el programa més vist del dia

01/07/13

Camacho diu que el Concert per la Llibertat va ser “una acció contra la resta de catalans” no independentistes ⁸¹

La presidenta del PPC repta Artur Mas a aclarir la data de la consulta i dir si es vol “saltar” la Constitució

Afirma que hi ha “molts polítics “ que volen “dividir i separar” en un moment en que cal “la unió” per sortir de la crisi

01/07/13

En prenen nota ⁸²

⁷⁹ El PuntAvui. L'Institut d'Estudis Autònoms troba cinc vies legals per exercir el dret a decidir. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/622036-un-informe-de-linstitut-destudis-autonomics-valida-cinc-vies-per-exercir-legalment-el-dret-a-decidir.html>

⁸⁰ El PuntAvui. El Concert per la Llibertat supera els 700.000 espectadors i obté un 32% de quota de pantalla. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/659288-el-concert-per-la-llibertat-supera-els-700000-espectadors-i-obte-un-32-de-quota-de-pantalla.html>

⁸¹ El PuntAvui. Camacho diu que el Concert per la Llibertat va ser “una acció contra la resta de catalans” no independentistes. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/659293-camacho-diu-que-el-concert-per-la-llibertat-va-ser-una-accio-contra-la-resta-de-catalans-no-independentistes.html>

⁸² El PuntAvui. En prenen nota. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/659213-en-prenen-nota.html>

Els partits parlen del multitudinari Concert per la Llibertat del Camp Nou

CDC demana fer més ampli el suport al dret a decidir i ERC urgeix a convocar la consulta

Duran insta Rajoy a emular Cameron

01/07/13

CONCLUSIÓ:

Anteriorment ja s'ha comentat que aquest últim any ha destacat pel gran nombre de mobilitzacions que s'han produït amb referència al tema de la independència.

El primer succés que trobem després de la manifestació de l'11 de setembre és el suport que el poble de Catalunya va donar al President de la Generalitat, Artur Mas, en el seu retorn després de la decebedora reunió el President d'Espanya, Mariano Rajoy. Un seguit de gent es va manifestar a la Plaça Sant Jaume amb un crit molt clar, no aturar el procés independentista.

El dia de la Hispanitat fou protagonitzat pels catalans que també se senten espanyols, que convocats pel partit polític del PP es van manifestar reclamant aquest doble sentiment nacional. Tal com ha passat durant aquest darrer any, el PP apel·la a aquest col·lectiu, també conegut posteriorment com la “majoria silenciosa” per negar el procés independentista. No es pot negar que un hipotètic resultat que manifestes la voluntat del poble català d'independitzar-se suposaria un desavantatge per aquest col·lectiu que vol mantenir aquesta posició actual, Catalunya com a comunitat autònoma d'Espanya.

També s'ha generat molta polèmica sobre el Concert per la Llibertat, organitzat per Òmnium Cultural i Assemblea Catalana. Aquest esdeveniment va fer una crida al dret a decidir des de la veu de coneguts artistes catalans partidaris de donar a conèixer la situació catalana.

En aquest cas, com també amb la manifestació de l'11 de setembre de 2012 i la via catalana del 2013, el govern espanyol va manifestar que n'havia pres nota, però no s'ha observat cap mena d'intent de diàleg per arribar a un punt comú. El PP manté que la culpa d'aquesta falta de diàleg entre ambdós governs és de la Generalitat de Catalunya, mentre que aquesta defensa que la culpa és de l'Estat.

Entremig d'aquest càlid debat, es manté una qüestió que serveix de comodí a uns i desafavoreix als altres: la “majoria silenciosa”. Segons el govern espanyol, el seu deure és vetllar per aquesta “majoria silenciosa”, però segons la Generalitat de Catalunya cal optar per la via de la consulta per fer sentir la veu del poble català, incloent aquesta “majoria silenciosa” que ells creuen que és una minoria de la població catalana.

3.11 La Via Catalana

Trenta dies per la Diada més decisiva ⁸³

12/08/13

Més de 4 milions de persones segueixen la programació sobre la Diada a TV3 i el 3/24 ⁸⁴

El canal informatiu de TVC celebra el seu desè aniversari amb un rècord històric de 180.000 espectadors

Mig milió de persones segueixen la Via Catalana per la Independència a 8tv

12/09/13

Margallo admet que la Via Catalana va ser un èxit de convocatòria ⁸⁵

El ministre espanyol d'Exteriors aposta per traslladar ara el diàleg a les institucions

Creu que cal convèncer els catalans que “fora d'Espanya viurien molt pitjor”

12/09/13

Rubalcaba creu que el govern espanyol s'equivoca al minimitzar la Via Catalana ⁸⁶

Considera un error pensar que els que no es van manifestar ahir no volen que les coses canviïn

Aposta per una reforma constitucional pactada que resolgui la relació entre Catalunya i Espanya

12/09/13

⁸³ El PuntAvui. Trenta dies per la diada més decisiva. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/7-editorials/669333-trenta-dies-per-la-diada-mes-decisiva.html>

⁸⁴ El PuntAvui. Més de 4 milions de persones segueixen la programació sobre la Diada a TV3 i 3/24. Obtingut el 25 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/13-comunicacio/20-comunicacio/677031-mes-de-4-milions-de-persones-segueixen-la-programacio-sobre-la-diada-a-tv3-i-el-324.html>

⁸⁵ El PuntAvui. Margallo admet que la Via Catalana va ser un èxit de convocatòria. Obtingut el 25 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/676996-margallo-admet-que-la-via-catalana-va-ser-un-exit-de-convocatoria.html>

⁸⁶ El PuntAvui. Rubalcaba creu que el govern espanyol s'equivoca al minimitzar la Via Catalana. Obtingut el 25 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/676923-rubalcaba-creu-que-el-govern-espanyol-sequivoca-al-minimitzar-la-via-catalana.html>

Junqueres creu que la UE entén la reivindicació catalana després de la cadena ⁸⁷

Assegura que la Via Catalana cap a la Independència ha “demostrat al món la voluntat” dels catalans per decidir el seu futur

“La responsabilitat d'ERC és donar resposta a aquesta exigència democràtica”, afirma

12/09/13

Madrid diu que també vetllarà per les “llibertats” de la “majoria silenciosa” que no va anar a la Via Catalana ⁸⁸

Sáenz de Santamaría assegura que el govern espanyol “parla i dialoga” però “dins de la Constitució”

No fa referència a l'assalt feixista a la Delegació de la Generalitat a Madrid

12/09/13

CONCLUSIÓ:

L'èxit de la Via Catalana va ser indiscutible. Tots els trams es van emplenar, i a últim moment es va permetre omplir també un tram que havia estat prohibit a la zona valenciana. 400.000 persones van formar una cadena que resseguia l'antiga via Augusta, uns 400 quilòmetres de recorregut, del Pertús a Alcanar. Va passar per totes les capitals provincials catalanes, a excepció de Lleida, on es van tocar les campanes a les 17:14 per donar inici a la cadena. Es va escollir aquesta hora simbòlica perquè forma l'any en què es va produir la derrota catalana davant les tropes borbòniques de Felip V, i tal com s'explica en el context històric, els catalans van perdre totes les institucions pròpies a més dels furs catalans.

Així doncs, després d'aquest èxit tant aclaparador, fins i tot el ministre Margallo va reconèixer l'èxit de la cadena, i va declarar que la missió del govern havia de ser explicar als catalans que la seva situació en una Catalunya independent seria pitjor que l'actual. Encara que ell va declarar això, el Partit Popular va dir que vetllaria per les llibertats de la “majoria silenciosa” que no havia assistit a

⁸⁷ El PuntAvui. Junqueres creu que la UE entén la reivindicació catalana després de la cadena. Obtingut el 25 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/676890-junqueres-creu-que-la-ue-enten-la-reivindicacio-catalana-despres-de-la-cadena.html>

⁸⁸ El PuntAvui. Madrid diu que també vetllarà per les “llibertats” de la “majoria silenciosa” que no va anar a la Via Catalana. Obtingut el 25 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/676879-madrid-diu-que-tambe-vetllara-per-les-llibertats-de-la-majoria-silenciosa-que-no-va-anar-a-la-via-catalana.html>

la cadena. A més, l'agressió feixista que la Delegació de la Generalitat a Madrid va patir el dia de la diada no va ser ni tan sols mencionada fins dies després del succés.

En contestació a aquestes declaracions, Rubalcaba va expressar que era un error minimitzar l'èxit de la Via Catalana. Va expressar que considerava un error pensar que els que no es van manifestar l'11 de setembre de 2013 no volien que les coses canviessin. Creu que una reforma constitucional pactada podria resoldre la relació entre Catalunya i Espanya.

Per a Junqueres la cadena havia fet sentir la veu dels independentistes catalans a la resta de la Unió Europea, així com a la resta del món, que ell confiava que ara entendrien que volia el poble català.

La cadena humana va tenir un gran seguiment televisiu. La programació de TVC va tenir més de 4 milions d'espectadors a través de TV3 i 3/24.

L'Assemblea Nacional Catalana va treballar molt durant els darrers mesos per a què la cadena fos un èxit. Davant aquest resultat, consideren que han aconseguit els seus objectius.

Aquesta cadena pretenia imitar la cadena humana que es va fer en països com Estònia per reclamar la seva independència. S'haurà d'esperar per veure si en aquest cas també s'aconsegueix el mateix resultat o no.

4. LES TRES POTES DE MAS

La Generalitat va explicar en una de les seves declaracions el dia 6 de maig de 2013 que el camí cap al dret a decidir havia de constar de “3 potes”:

També tindrà una permanent executiva d'uns 30 membres amb tres potes; Institucional (Govern, món local i altres institucions), Polític (partits) i Ciutadà (agents socials, patronals, sindicats i entitats del teixit associatiu).⁸⁹

En aquest apartat s'explicaran aquestes “tres potes” amb les quals s'hauria de poder aconseguir que el poble català decideixi si vol o no la independència de Catalunya.

4.1 Consell Assessor per a la Transició Nacional

El Consell Assessor per a la Transició Nacional (CATN) és un òrgan creat per la Generalitat de Catalunya el 2013, segons el Decret 113/2013 del 12 de febrer, per tal d'assessorar a la Generalitat en el procés de transició nacional de Catalunya, a més també, d'assolir el referèndum d'autodeterminació de Catalunya.

La vicepresidenta del govern espanyol, Soraya Sáenz de Santamaría va anunciar el 19 d'abril de 2013, que el Cos Superior d'Advocats de l'Estat tenia previst portar el CATN davant del Tribunal Constitucional d'Espanya.

El 25 de juliol de 2013 el CATN va entregar al Govern el seu primer informe.

Funcions

Les funcions del Consell Assessor per a la Transició Nacional són:

- Analitzar i identificar totes les alternatives jurídiques disponibles sobre el procés de transició nacional.
- Assessorar el Govern sobre la identificació de les estructures estratègiques per al funcionament futur del Govern i de les institucions catalanes, i optimitzar-ne els recursos disponibles.
- Proposar actuacions i impulsar la difusió del procés de transició nacional entre la comunitat internacional i identificar-ne suports.

⁸⁹ Diari de Girona. “Els partits s'emplacen a estudiar un full de ruta sobre el dret a decidir”. Obtingut el 26 de setembre del 2013, de <http://www.diaridegirona.cat/catalunya/2013/05/07/partits-semplacen-estudiar-full-ruta-sobre-dret-decidir/616187.html>

- Assessorar el Govern per desplegar les relacions institucionals a Catalunya per tal de garantir el conjunt del procés.

Composició

El Consell Assessor per a la Transició Nacional el componen persones de reconegut prestigi en les diferents disciplines vinculades amb el procés de transició nacional.

Està integrat per un/a president/a, un/a vicepresident/a, un/a secretari/a, i entre 6 i 12 vocals, i són nomenats pel president de la Generalitat de Catalunya.

Els membres del Consell no perceben cap retribució pel fet de pertànyer-hi, ni ostenten cap dret d'assistència per a les reunions del Consell, ni altres indemnitzacions.

Els membres del Consell són:

- President: Sr. Carles Viver i Pi-Sunyer.

- Vocals:

- Sr. Enoch Albertí i Rovira.
- Sr. Germà Bel i Queralt.
- Sr. Carles Boix i Serra.
- Sra. Núria Bosch i Roca.
- Sr. Salvador Cardús i Ros.
- Sr. Àngel Castiñeira i Fernández.
- Sra. Francina Esteve i Garcia.
- Sr. Joan Font i Fabregó.
- Sra. Pilar Rahola i Martínez.
- Sr. Josep Maria Reniu i Vilamala.
- Sr. Ferran Requejo i Coll.
- Sr. Joan Vintró i Castells.

4.2 Parlament de Catalunya

El Parlament és la institució que representa el poble de Catalunya, té origen en l'elecció democràtica, la qual cosa el situa en una posició central en el sistema institucional de l'autogovern de Catalunya. El Parlament és la primera institució de la Generalitat, a partir de la qual en neixen totes les altres. Està format per una sola cambra independent i inviolable.

Catalunya és constituïda en comunitat autònoma, d'acord amb la Constitució espanyola del 1978 i amb l'Estatut d'autonomia, que és la seva norma institucional bàsica.

La Generalitat s'encarrega d'organitzar políticament l'autogovern de Catalunya, que s'exerceix en les matèries especificades per l'Estatut. Les matèries definides com a *exclusives* corresponen de manera íntegra a la Generalitat i són les següents:

- Potestat legislativa
- Potestat reglamentària
- Funció executiva

Les competències *compartides* i la legislació de Catalunya s'ha de fer sota les bases que l'Estat marca. En alguns casos, només s'executa legislació emanada de l'Estat.

L'Estatut configura la Generalitat en un complex format pel Parlament, la Presidència de la Generalitat, el Govern i les altres institucions (el Consell de Garanties Estatutàries, el Síndic de Greuges, la Sindicatura de Comptes i el Consell de l'Audiovisual).⁹⁰

El mètode de treball és el que es mostra en la següent fotografia:

El temps de treball parlamentari

Les darreres eleccions al Parlament de Catalunya van tenir lloc el 25 de novembre de 2012 i foren convocades els dies posteriors a la manifestació de l'11 de setembre, el dia de la manifestació a favor de la independència.

2012 (25 de novembre)

CENS: 5.257.252	PARTICIPACIÓ: 67,76%	ABSTENCIÓ: 32,24%	
PARTIT POLÍTIC	VOTS	%	ESCONS
CONVERGÈNCIA I UNIÓ	1.116.259	30,7	50

⁹⁰ Parlament de Catalunya. Posició institucional. Obtingut el 10 de setembre de 2013, de <http://www.parlament.cat/web/parlament/posicio-institucional>

CENS: 5.257.252	PARTICIPACIÓ: 67,76%	ABSTENCIÓ: 32,24%	
ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA	498.124	13,7	21
PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA	524.707	14,43	20
PARTIT POPULAR	471.681	12,97	19
INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS-EUiA	359.705	9,89	13
CIUTADANS -PARTIDO DE LA CIUDADANÍA	275.007	7,56	9
CUP-ALTERNATIVA D'ESQUERRES	126.435	3,47	3

91

Composició del Parlament de Catalunya

La composició actual del Parlament de Catalunya es va decidir el 25 de novembre de 2012 amb les eleccions anticipades. Els ciutadans de Catalunya són els encarregats de decidir quina força política ha de governar per mitjà dels vots. En aquestes eleccions van sortir escollits 7 grups polítics: CiU, ERC, PSC, PP, ICV-EUiA, Cd's i CUP.

Apartir dels resultats es va formar el Parlament de Catalunya.

Mesa del Parlament

La Presidenta del Parlament és Núria de Gispert i Català (CiU) i la vicepresidenta primera, Anna Simó i Castelló. El vicepresident segon és Lluís M. Corominas i Díaz. El secretari primer, segon, tercer i quart, en aquest mateix ordre, són: Miquel Iceta i Llorens (PSC), Pere Calbó i Roca, Josep Rull (CiU) i Andreu i David Companyon i Costa.⁹²

Junta de Portaveus

Cada grup parlamentari té un portaveu i un portaveu adjunt.

⁹¹ El Parlament de Catalunya. Taula de dades de les eleccions al Parlament 2012 (25 de novembre). Obtingut el 10 de setembre, de http://www.parlament.cat/composicio/dades_electorals.pdf

⁹² El Parlament de Catalunya. Composició: Ple del Parlament. Obtingut el 10 de setembre de 2013, de <http://www.parlament.cat/web/composicio/president-mesa/composicio-actual>

Convergència i Unió

Actualment és la major potència política del Parlament, és a dir, governa. El màxim dirigent del partit és Artur Mas, l'actual president de Catalunya. El president i portaveu del partit en el Parlament és el Sr. Jordi Turull i Negre, i la seva portaveu adjunta és la Sra. M. Mercè Jou i Torras.

Els diputats i diputades de CiU són: Antoni Balasch, Ramona Barrufet, Albert Batalla, Albert Batet, David Bonvehí, Meritxell Borràs, Cristina Bosch, Mireia Canals, Violant Cervera, Xavier Cima, Lluís M. Corominas, Xavier Crespo, Núria de Gispert, Xavier Dilmé, Ferran Falcó, Antoni Fernández, Anna Figueras, Antoni Font, M. Victòria Forn, Lluís Guinó, Marta Llorens, Benet Maimí, Annabel Marcos, Artur Mas, Àlex Moga, Begonya Montalban, Roger Montañola, Joan Morell, Joana Ortega, Marta Pascal, Josep Maria Pelegrí, Carles Pellicer, Àngels Ponsa, Carles Puigdemont, Oriol Pujol, Joan Recasens, Pere Regull, M. Glòria Renom, Elena Ribera, Montserrat Ribera, Irene Rigau, Meritxell Roigé, Maria Dolors Rovirola, Josep Rull, Joan Maria Sardà, Maria Senserrich, Anna Solé i Pere Vila.⁹³ Són els 50 diputats i diputades escollits en les darreres eleccions.

Convergència i Unió és la coalició de dos partits polítics amb ideologies similars. D'una banda tenim a Convergència, catalanista i de dretes, i a l'altra banda tenim Unió Democràtica de Catalunya, el qual és molt conservador i també de dretes. Així doncs, la seva unió ja havia tingut divergències, però des que Convergència va començar a moure's per a una Catalunya independent, hi ha qui opina que està comportant grans problemes entre les dos vessants del partit.

Convergència i Unió mai havia estat un partit pròpiament independentista i en les darreres eleccions va sorprendre a la població amb el seu programa electoral que incloïa la voluntat de fer camí cap a la independència de Catalunya. Tot i així, Duran i Lleida i altres representants d'Unió Democràtica de Catalunya encara no veuen clarament la idea de Convergència en referència a la independència, fet que, tal com s'explica en aquest treball en l'apartat de "Principals notícies" dins l'apartat de "Convergència i Unió".

Esquerra Republicana de Catalunya

Segona força política que dóna suport a Convergència i Unió. Gràcies a la seva aliança van poder formar govern (explicat a l'apartat de "Notícies principals"). El president és Oriol Junqueras i Vies, i la portaveu del grup parlamentari és Marta Rovira i Vergés, el portaveu adjunt és Lluís Salvadó i Tenesa. Els diputats i diputades d'aquest grup parlamentari són: Rosa Amorós i Capdevila, Oriol Amorós i March, Josep Andreu Domingo, Pere Aragonès i Garcia, Gemma Calvet i Barot, Josep

⁹³ El Parlament de Catalunya. Composició: Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Obtingut el 10 de setembre de 2013, de http://www.parlament.cat/web/composicio/grups-parlamentaris/composicio-actual?p_codi=47&p_mesa=S&p_ordre=GRUP_PARLAMENTARI&p_tipus=COMPOSICIO&p_legislatura=10

Cosconera Carabassa, Albert Donés i Antequera, Dionís Guiteras i Rubio, Agnès Russiñol i Amat, Sergi Sabrià i Benito, Marc Sanglas i Alcantarilla, Anna Simó i Castelló, Jordi Solé i Ferrando, Roger Torrent i Ramió, Teresa Vallverdú Albornà, Alba Vergés i Bosch i Marta Vilalta i Torres.⁹⁴

Esquerra Republicana té com a principal objectiu “assolir un país lliure i més just” segons la seva pàgina web. Creu en la independència dels Països Catalans. Aquest partit polític es va veure severament afectat després dels dos tripartits, però finalment, en les darreres eleccions del 25 de novembre de 2012, va esdevenir la segona força política. Tal com s’ha explicat anteriorment, Convergència i Unió i Esquerra Republicana de Catalunya van pactar per a governar junts, i així s’està fent.

Partit Socialista de Catalunya

El president del Partit Socialista de Catalunya és Pere Navarro i Morera, el seu portaveu és Maurici Lucena i Betriu, i el portaveu adjunt és Jaume Collboni Cuadrado. Els diputats i diputades per a aquest grup parlamentari són: Montserrat Capdevila Tatché, Celestino Corbacho i Chaves, Joan Ignasi Elena Garcia, Juli Fernandez Iruela, Daniel Fernández González, Marina Geli i Fàbrega, Eva Granados Galiano, Miquel Iceta i Llorens, Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, Núria Parlon Gil, Ferran Pedret i Santos, Alícia Ros i Domingo, Xavier Sabaté i Ibarz, Núria Segú Ferré, Jordi Terrades i Santacreu i Núria Ventura Brusca.⁹⁵

Aquest partit està sota la tutela del Partit Socialista Obrer Espanyol. El seu objectiu és una Espanya federal, tenen com a valors fonamentals la llibertat, la justícia, la igualtat i la solidaritat.⁹⁶ En els darrers anys ha perdut molta força política a causa del deteriorament que ha patit Catalunya amb els dos tripartits, ambdós un líder socialista al capdavant (Pasqual Maragall i José Montilla), i també per la seva indecisió en quant a la independència de Catalunya. En aquests moments, el partit està dividit en referència a l’opinió sobre la consulta i la independència de Catalunya. No només això, sinó que també hi ha problemes entre el PSC i el PSOE pel mateix tema.

Partit Popular

Alícia Sánchez-Camacho i Pérez és la presidenta del grup parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Josep Enric Millo i Rocher i Santi Rodríguez i Serra són el portaveu i el portaveu adjunt,

⁹⁴ El Parlament de Catalunya. Composició: Grup Parlamentari d’Esquerra Republicana de Catalunya. Obtingut el 10 de setembre de 2013, de http://www.parlament.cat/web/composicio/grups-parlamentaris/composicio-actual?p_codi=49&p_mesa=S&p_ordre=GRUP_PARLAMENTARI&p_tipus=COMPOSICIO&p_legislatura=10

⁹⁵ El Parlament de Catalunya. Composició: Grup Parlamentari Socialista. Obtingut el 10 de setembre de 2013, de http://www.parlament.cat/web/composicio/grups-parlamentaris/composicio-actual?p_codi=643&p_mesa=S&p_ordre=GRUP_PARLAMENTARI&p_tipus=COMPOSICIO&p_legislatura=10

⁹⁶ Socialistes de Catalunya. Valors. Obtingut el 12 de setembre de 2013, de <http://www.socialistes.cat/pagina/valors>

respectivament. Els diputats i diputades d'aquest grup parlamentari són: Alicia Alegret Martí, Pere Calbó i Roca, María José Garcia Cuevas, Eva García i Rodríguez, Sergio García Pérez, Dolors López Aguilar, Rafael López i Rueda, Rafael Luna Vivas, Juan Milián Querol, M. Dolors Montserrat i Culleré, Manuel Reyes López, Jordi Roca Mas, Fernando Sánchez Costa, Sergio Santamaría Santigosa i Marisa Xandri Pujol.⁹⁷

Actualment és el principal partit de l'oposició, es mostra totalment en contra de la independència de Catalunya i la seva relació amb la resta de partits catalans s'està trencant. Sota la jurisdicció del Partit Popular, el Partit Popular de Catalunya obeeix i es basa en la Constitució espanyola per negar la possibilitat de fer un referèndum. Defensa a la població catalana que se sent espanyola, no vol sota cap concepte, la separació de Catalunya respecte a la resta de l'Estat. És un partit de tendència de dretes i molt conservador. Va ser el partit que va impulsar la manifestació del 12 d'octubre per defensar la unió catalana-espanyola (es pot trobar al capítol de "Notícies principals" dins l'apartat "Moviments").

Iniciativa per Catalunya Verds- Esquerra Unida i Alternativa

El seu president és Joan Herrera Torres, i la seva portaveu i portaveu adjunt són Dolors Camats i Luis i Joan Mena Arca, respectivament. Els diputats i diputades d'aquest grup parlamentari són: Jaume Bosch i Mestres, David Companyon i Costa, Hortènsia Grau Juan, Laura Massana Mas, Salvador Milà i Solsona, Marta Ribas Frías, Josep Vendrell Gardeñes, Lorena Vicioso Adria, ;arc Vidal i Pou i Sara Vilà Galan.⁹⁸

Aquest partit és fruit de la unió d'Iniciativa per Catalunya Verds i Esquerra Unida i Alternativa. El seu partit defensa la llibertat, i es mostra a favor del dret a decidir, no només amb la independència, sinó amb tots els aspectes que afecten la societat catalana. No estan a favor de les retallades de la Generalitat de Catalunya. Com Esquerra Republicana per Catalunya, també es va veure molt afectada pels dos tripartits, dels quals en va formar part.

Ciutadans

El president d'aquest grup parlamentari és Albert Rivera Díaz, i el portaveu i la portaveu adjunta són: Jordi Cañas Pérez i Carina Mejías Sánchez. Els diputats i diputades d'aquest partit són: Matías

⁹⁷ El Parlament de Catalunya. Composició: Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Obtingut el 12 de setembre de 2013, de http://www.parlament.cat/web/composicio/grups-parlamentaris/composicio-actual?p_codi=271&p_mesa=S&p_ordre=GRUP_PARLAMENTARI&p_tipus=COMPOSICIO&p_legislatura=10

⁹⁸ El Parlament de Catalunya. Composició: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Obtingut el 12 de setembre de 2013, de http://www.parlament.cat/web/composicio/grups-parlamentaris/composicio-actual?p_codi=460&p_mesa=S&p_ordre=GRUP_PARLAMENTARI&p_tipus=COMPOSICIO&p_legislatura=10

Alonso Ruiz, Inés Arrimadas García, Carlos Carrizosa Torres, Carmen de Rivera i Pla, José María Espejo-Saavedra Conesa i José Manuel Villegas Pérez.⁹⁹

És un partit polític de dretes que està en contra de la independència, és més, no creu en les autonomies, sinó en una sola Espanya sense nacionalismes i laica.

Candidatura d'Unitat Popular

El president i portaveu d'aquest grup parlamentari és David Fernández i Ramos, i el portaveu adjunt és Quim Arrufat Ibáñez. L'única diputada d'aquest partit és Isabel Vallet Sánchez.¹⁰⁰

Aquest partit polític va entrar al Parlament a les darreres eleccions i és d'esquerres. Aposta per un model alternatiu, defensa els drets polítics del poble català, entre els quals, el dret a l'autodeterminació dels Països Catalans. També defensa els drets de les classes populars i la igualtat, els drets del territori, la llengua i la identitat nacional.

4.3 Assemblea Nacional de Catalunya

És una organització que es defineix com a popular, unitària, plural i democràtica que té com a objectiu la independència política de Catalunya mitjançant la constitució d'un estat de dret democràtic i social, sota la presidència de Carme Forcadell.

Història

Durant la "Conferència Nacional per l'Estat Propi" a Barcelona el 30 d'abril de 2011, s'inicia aquest projecte. L'assemblea constituent de l'ANC va tenir lloc el 10 de març de 2012 al Palau Sant Jordi de Barcelona, allí s'hi van aprovar els estatuts, el reglament intern i el full de ruta cap a la independència. Fou a l'abril de 2012 quan Carme Forcadell va esdevenir presidenta de l'ANC i Carles Castellanos fou escollit vicepresident. El 8 de juny de 2013 es van celebrar les eleccions de l'ANC i Carme Forcadell fou reelegida presidenta, Jaume Marfany esdevingué el nou vicepresident.

Campanyes i activitats

- **11 de setembre de 2012:** van ser els encarregats de dur a terme la manifestació a favor de la independència sota el lema "Catalunya, nou estat d'Europa". La manifestació va comptar amb 2

⁹⁹ El Parlament de Catalunya. Composició: Grup Parlamentari de Ciutadans. Obtingut el 13 de setembre de 2013, de http://www.parlament.cat/web/composicio/grups-parlamentaris/composicio-actual?p_codi=43&p_mesa=S&p_ordre=GRUP_PARLAMENTARI&p_tipus=COMPOSICIO&p_legislatura=10

¹⁰⁰ El Parlament de Catalunya. Composició: Grup Mixt. Obtingut el 13 de setembre de 2013, de http://www.parlament.cat/web/composicio/grups-parlamentaris/composicio-actual?p_codi=52&p_mesa=S&p_ordre=GRUP_PARLAMENTARI&p_tipus=COMPOSICIO&p_legislatura=10

milions de persones segons els organitzadors, 1'5 milions segons la Guàrdia Urbana i 600.000 segons la delegació del govern espanyol a Catalunya.

- **Sobirania Fiscal:** a principis del 2013 va iniciar aquesta campanya que consistia en què particulars, empreses i institucions locals paguessin massivament els impostos a l'Agència Tributària de Catalunya.
- **totSuma:** de maig a juliol del 2013 va dur una campanya de finançament col·lectiu per tal de poder arribar i atendre a tots els ciutadans.
- **“Signa un vot per la independència”:** aquesta campanya es va encetar l'1 de juny de 2013 amb la qual, a través del dret de petició, es recullen vots per demanar al Parlament de Catalunya fer possible la celebració del referèndum d'autodeterminació de Catalunya abans del 31 de maig del 2014, en el cas que fracassi perquè el govern espanyol no l'autoritzi o no accepti els resultats, demana als representants electes del poble de Catalunya que declarin unilateralment la independència de Catalunya.
- **Concert per la Llibertat:** l'Assemblea Nacional Catalana i l'Òmnium Cultural van organitzar el 29 de juny de 2013 al Camp Nou un concert per escenificar una gran mobilització social a favor de la independència, altre cop. Van assistir-hi uns 90.000 espectadors i van actuar diversos artistes, com ara Lluís Llach, Sopa de Cabra, Joana Serrat, Mayte Martín, Paco Ibáñez, Pep Sala, Peret, entre més.
- **Via Catalana:** l'11 de setembre del 2013, Òmnium Cultural i l'Assemblea Nacional Catalana van organitzar una cadena humana d'uns 400 km, des de la Jonquera fins a Alcanar seguint l'antiga Via Augusta, per a reclamar, altre cop, la independència de Catalunya.

5. ENTREVISTES

Aquest apartat és un recull de totes les entrevistes que he dut a terme per complementar el meu treball. L'objectiu d'aquestes són reflectir la major part d'ideologies que hi ha en aquest moment a Catalunya i poder explicar d'una altra manera el que tot el treball tracta. La metodologia que he seguit per aconseguir les entrevistes ha estat enviant correus a tots els diputats del Parlament que posen a disposició del públic la seva adreça electrònica. A partir d'aquí, amb els que he pogut concretar una entrevista personal ens hem posat d'acord i m'han atès al Parlament de Catalunya, a excepció del cas de Carles Puigdemont que em va atendre al despatx de l'alcaldia de Girona.

5.1 CiU- Carles Puigdemont, alcalde de Girona i diputat de CiU al Parlament de Catalunya, 19 de setembre de 2013, despatx de l'alcaldia de Girona

Per què creuen que en aquests moments té tant de suport popular la independència?

És un cúmul de factors. En primer lloc hi ha raons històriques que ho avalen: Catalunya és una nació. Ho ha estat sempre i això continua vigent, i cada que els elements que ens identifiquen com a nació són amenaçats o són menystinguts o són atacats, naturalment hi ha un mecanisme lògic d'autoestima i autodefensa que diu doncs jo els vull reforçar. En segon lloc, la constatació, i molta gent hi arriba amb molta pena, que no hi ha res a fer amb Espanya, que ho hem intentat tot, de bona fe, hem col·laborat amb un govern de dretes i amb un govern d'esquerres, hem ajudat a governs amb majories absolutes i hem suportat governs amb minories, ho hem fet en èpoques de bonança i en èpoques de crisi, fora de la Unió Europea i dintre de la Unió Europea,... Ho hem fet tot i totes les possibilitats de combinatòria, de col·laboració des del catalanisme polític a la modernització d'Espanya s'han assajat i Catalunya n'ha sortit sempre perjudicada, perquè al final, el resultat final que és un, la modernització de l'estat espanyol es pot haver aconseguit en certes mesures, però no ha anat acompanyada d'una modernització democràtica pel que fa al reconeixement dels drets nacionals de les nacions que integra l'estat espanyol. Això ha estat un fracàs. Fa 30 anys no ho podíem saber, era normal que ho intentéssim, era normal que la majoria de la gent intentés el camí de la Constitució i l'Estatut s'explorés confiats que ens podria portar a un estadi o un estatus de relació més satisfactòria, però objectivament ha estat un fracàs i com que ho hem intentat tot i no hi ha possibilitat intentem una altra cosa, sobretot, tercer element, després de la sentència que va presentar el Tribunal Constitucional sobre l'Estatut de Catalunya, això va ser un punt d'inflexió que

la història analitzarà, el gravíssim error del Partit Popular de recórrer un text aprovat pel Parlament, per les Corts, referendat pel poble de Catalunya i que recorre no obstant això a un Tribunal Constitucional, i a més a més es proposa deslegitimar els membres que el composaven. I quart element, la socialització de dues idees fortes. Una que econòmicament i socialment anem cap a la ruïna com a país i com a societat si no canviem les coses i sabem que les coses no tenim les eines per canviar-les. Dues, que és indiscutible la viabilitat econòmica d'una Catalunya independent. La suma de tots aquests factors, més moltes coses més, atacs permanents des de l'estat espanyol en coses molt puntuals però molt dures, fa que col·lectivament aquest país hagi decidit que la millor manera per garantir un futur de la seva gent és tenir un estat propi.

Com creu que acabarà aquesta relació Catalunya-Espanya?

Si ens referim a les relacions Catalunya-Espanya en el futur han de ser bones, però perquè puguin ser bones han de ser d'igual a igual. Necessitem tenir bones relacions amb Espanya com necessitem tenir bones relacions amb França. Amb la relació político-administrativa que tenim ara, és impossible que tinguem bones relacions. Però probablement, i no en tinc cap dubte que seria així, en una Catalunya independent al costat d'un estat espanyol independent, les relacions crec que serien molt bones, encara que en alguns punts podríem ser més aliats del que ho som ara. En el futur han de ser molt bones, però hi ha d'haver un gran canvi d'estatus.

Què passaria en una hipotètica Catalunya independent amb els catalans que se senten espanyols?

El mateix que ara, és a dir, el sentiment de pertanyença i d'identitat nacional és molt íntim. És que no només hi ha els catalans que se senten espanyols, hi ha els catalans que se senten romanesos, perquè tenen origen romanès, els catalans que se senten marroquins, perquè tenen origen marroquí, i evidentment els catalans que se senten francesos o italians. No només no hi ha cap problema, sinó que aquí hi ha una de les claus de l'èxit de la construcció de la societat catalana, hem estat capaços durant tota la vida de gestionar bé la nostra diversitat cultural i lingüística. Naturalment, una persona que se senti espanyola i que tingui a més a més nacionalitat espanyola l'ha de conservar. Per tant, això no està en discussió ni ha estat mai en discussió, tot i que insisteixo, la varietat de sentiments nacionals a Catalunya és molt més diversa, molt més enllà de la gent que se sent espanyola, que és molt important i que l'hem de tenir en compte per la importància que té i pels vincles històrics que hi ha i de molta altra naturalesa que hi ha, amb el que és Espanya. Però hi ha molts altres també que es continuaran sentint i parlant la llengua que considerin que han de parlar.

Aquí hi ha una voluntat de confondre planos, amb aquest debat, per intentar fer veure que la reivindicació d'un estat català és incompatible amb els sentiments nacionals que cadascú lliurement i legítimament cadascú pot expressar. Tots coneixem casos de gent que ha anat a la cadena que a casa seva parlen o castellà o anglès o italià o rus o àrab. I ho continuaran fent. I explicaran i ensenyaran aquestes llengües i els seus referents religiosos, tradicionals, culturals, gastronòmics, als seus fills i néts, el que ha de ser. I això és el que ens fa forts com a país. Ho tenen difícil per intentar contaminar el debat nacional català de prejudicis ètnics, perquè no els hem tingut mai, perquè és impossible que els tinguem perquè tots som fruit, perquè Catalunya és fruit d'aquest mestissatge que hem sabut, insisteixo, administrar admirablement. Crec que podem explicar al món que som capaços d'administrar una nació, un estat, d'una gran diversitat cultural de manera molt harmoniosa.

Realment es podrà fer la consulta l'any 2014?

Jo confio que sí perquè és segur que abans d'acabar l'any 2013, el Parlament aprovarà o convocarà una consulta amb una pregunta clara i una data clara, per tant ja hi haurà un camí de legalitat per fer la consulta. I jo desitjo que es faci el 2014, perquè és el que demana la gent i jo crec que l'estat espanyol, encara que estigui en contra de la idea que Catalunya se separi d'Espanya, i que té el dret a defensar aquesta idea, malgrat això ha d'entendre que hi ha un bé superior a protegir que és la voluntat de la gent. Per això construïm estats, governs, societats, per defensar dient no als interessos de la majoria de la gent, doncs bé, la majoria de la gent ha de poder expressar-se, fins i tot aquella teòrica majoria silenciosa que diuen que només pensa una cosa, tu, donem-li veu. Si tota aquesta majoria silenciosa, segons el govern del Partit Popular, s'ha d'expressar en una sola direcció, on és el problema? Tema tancat, tindrà una majoria aclaparadora i respectarem el resultat, però en tot cas, també per defensar la gent que vol votar a favor de la unitat d'Espanya els hi han de donar l'oportunitat. Jo crec que hi ha d'haver consulta, que d'una forma o altra i acabarà sent, i que seria un guany a la imatge democràtica d'Espanya i a les relacions Catalunya-Espanya de futur, que el govern espanyol no permetés cap dels mecanismes legals constitucionals que ens permetrien fer aquesta consulta. És que hi hauria una paradoxa a Europa l'any 2014! La mateixa Unió Europea en el seu si, malgrat tots aquells tractats i tot allò que diu que ens uneix, permetria dos processos contradictoris: a Escòcia es podria celebrar la consulta i a Catalunya no. I dintre la Unió Europea. Això seria una paradoxa inexplicable, sobretot pel govern d'Espanya.

Creu que Mas realment vol la independència o creu que és una estratègia política?

Jo crec que a hores d'ara ja ha quedat clar que si algú a l'inici d'aquest procés podia tenir la sospita que CiU i persones en particular, podien jugar tàcticament amb això ara sembla que ningú, amb un mínim d'honestedat intel·lectual pot sostenir això. Artur Mas ha estat el que més clar ha parlat, el que més lluny ha anat, el que ha pres decisions més compromeses en la direcció que ja va anunciar. A més, diu el mateix a Madrid que a Barcelona, diu el mateix el dia que les coses van a favor que el dia que les coses van en contra, diu sempre el mateix davant els ciutadans. Gran part de l'èxit és que tenim el líder del president Mas. No m'imagino a cap altre dels líders polítics actuals liderant aquest procés amb la solvència, la gestió nacional i internacionals com ho està fent el nostre president.

Com acabarà la problemàtica entre Convergència i Unió?

Convergència i Unió fa més de 30 anys que estem junts. No hi ha cap altre precedent. Tota la vida, des que ens vam unir, hi ha hagut gent al costat que ha augurat el nostre divorci. Ho han fet a l'època del president Pujol, ho han fet a l'època d'en Roca, ho han fet quan estàvem d'oposició a l'època del tripartit, ho fan ara amb el president Mas... I el resultat quin és? Continuem junts, feliçment junts. Amb les nostres discrepàncies internes, perquè som dos partits diferents, i per això som dos partits diferents, i amb les nostres sensibilitats davant de temes concrets. Però com que entenem que la suma nostra és infinitament superior al fet de poder anar separats, per tant tenim la responsabilitat de sumar i de tirar endavant, i per això anem junts. És una decisió voluntària dels dos. Tenim més de trenta anys que ens avalen.

5.2 ERC- Josep Lluís Salvadó i Tenesa, diputat d'ERC al Parlament de Catalunya, 15 de setembre del 2013 (via correu electrònic)

Com van rebre la manifestació de l'11-S?

Hi vam participar de forma massiva i entusiasta. Ha estat una expressió de la voluntat del poble català d'esdevenir un nou estat independent en el marc de la Unió Europea.

Per què creuen que en aquests moments té tant de suport popular la independència?

Ha estat un procés acumulatiu, un procés ple de desenganys per als catalans de bona fe respecte a l'Estat espanyol, un procés que ha anat fent créixer un moviment que fa 20 anys era minoritari, en un corrent absolutament majoritari en aquests moments.

L'Estat, els diferents governs espanyols, ja foren del PP com del PSOE, el mateix sistema mediàtic... han tancat totes les portes a un possible encaix de les aspiracions del poble català dins de l'Estat espanyol. La humiliació que vam rebre com a poble en el tràmit del nou estatut d'autonomia va ser la gota que va fer sobreixir el got, i va fer veure a la majoria de ciutadans que l'única sortida que teníem com a país era la independència de Catalunya.

Creu que el govern central està contribuint a augmentar aquest suport amb les mesures que està prenent?

El Govern espanyol està actuant com ho ha fet sempre al llarg de la seva història, negant l'evidència i portant el conflicte a l'extrem. Avui, Madrid continua preferint negar el fort malestar que hi ha a Catalunya, negar l'èxit de les mobilitzacions ciutadanes, negar les causes del conflicte, a resoldre el problema.

L'obstinació de Madrid i el tracte despectiu i irrespectuós envers Catalunya és avui un fet que tanca ja totes les portes a una entesa entre les parts, un trencament afectiu dels catalans envers tot allò que representa l'Estat espanyol.

La relació Catalunya-Espanya com acabarà?

Espero que acabi bé, que les dues parts siguem capaces d'entendre'ns i de procedir a una separació dels dos territoris amb respecte i amb sentit comú, al marge de tot, estem condemnats per una qüestió geogràfica a ser dos estats veïns, amb molts interessos geopolítics i econòmics en comú.

Després de tot el procés democràtic que tenim en marxa, i una vegada haguem declarat la independència i haguem estat reconeguts internacionalment com un nou estat, ens caldrà repartir-nos els actius i els passius, els deutes enormes, els actius minsos, les ambaixades, les infraestructures, els fons de reserva de la seguretat social...

Què n'opina sobre l'actitud que tant el PP com Ciutadans han tingut respecte el Consell de Transició Nacional?

Els que ens considerem demòcrates i a més a més intentem actuar en conseqüència, respectem que aquells partits que prefereixen continuar amb l'*statu quo*, PP, C's i també el PSC, actuïn amb l'objectiu dels seus interessos. Estarem encantats que quan celebrem la consulta puguin desenvolupar amb normalitat la seva campanya pel NO, i que puguin votar en contra de la independència.

Creu que aquests partits entenen els catalans que estan a favor de la independència?

Crec que molts catalans i espanyols, aquests partits estan superats pels esdeveniments. El procés de canvi sociopolític a Catalunya ha estat vertiginós, tan sols fa 3 anys, els que ens consideràvem obertament independentistes no érem ni un 40% dels que ho som avui. Sovint a tots ens costa encaixar els canvis, sobretot els canvis que no ens agraden.

Quin seria el paper d'ERC en un futur referèndum? I en una Catalunya independent?

El paper d'ERC en primera instància serà el de garantir la celebració del referèndum, evitant que ningú tingui temptacions de fer marxa enrere ni agafar terceres vies.

En el mateix referèndum el nostre paper serà el de liderar políticament la campanya del SI a la independència, i en el marc de la futura República catalana, ERC aspirem a esdevenir el partit hegemònic del centreesquerra.

Creu que realment és possible el referèndum? Podrà ser el 2014 tal com s'està dient actualment?

Farem tot el que estigui a les nostres mans per a què es pugui dur a terme, i ha de ser si o si al 2014.

Quina creu que serà la resposta de Rajoy a la carta que Mas li va enviar el passat juliol, al qual va adjuntar-hi l'informe del CATN?

La resposta ha estat la previsible, ni si ni no, sinó tot el contrari: marc legal, constitució i diàleg per trobar l'encaix de Catalunya a Espanya.

És obvi que no ha respost explícitament, però que tots ens entenem, ni consulta ni diàleg sobre el que els catalans pretenem dialogar, que és com ens divorciem de forma civilitzada.

Creu que Mas realment vol la independència o creu que és una estratègia política?

Mas treballa per aconseguir la independència, segurament empès per les circumstàncies, pels pactes amb ERC, per la pressió popular, pels sectors independentistes de CDC... però en definitiva està fent allò que només ell pot fer, liderar el procés institucionalment parlant.

Respecte a la cadena humana, com l'heu avaluat?

Un èxit absolut, una demostració de civisme del poble català, una vitalitat de la societat civil catalana sense comparació amb cap altre país europeu.

Què n'opina del paper que ha adoptat Espanya i la majoria de partits polítics espanyols respecte al moviment independentista i sobretot respecte a la cadena humana a favor de la independència?

Continuen en un autisme profund. Són els millors aliats per a l'èxit del procés.

Com creu que acabarà aquest fenomen (el moviment independentista)?

Acabarà fent realitat allò que la gent d'ERC perseguim des de fa 82 anys, proclamant la república catalana.

Realment és inconstitucional un referèndum sobre la independència?

L'Estat espanyol, el Congrés de diputats, pot consultar al poble català per diferents vies legals, les 5 famoses que indica l'informe de l'Institut d'Estudis Autònoms, en el marc de la legalitat vigent. Celebrar la consulta no és un problema legal, ni tan sols constitucional, és un problema de voluntat política, de qualitat democràtica.

5.3 PPC- Sergio Santamaría, diputat de PPC al Parlament de Catalunya, 3 de setembre del 2013, Parlament de Catalunya

Com van rebre la manifestació de l'11-S?

La opinión que nosotros tenemos como grupo parlamentario, y personalmente, es que es un claro desacierto. Un claro desacierto porque, fundamentalmente, se está celebrando o pretende celebrar el 11-S, acogido solo a una parte de la ciudadanía en Catalunya, porque fundamentalmente la celebración que se ha previsto, que es la famosa Cadena humana, realmente ni siquiera yo creo que haya superado la idea inicial que fuera básicamente una defensa de ese eufemismo, más llamado "derecho a decidir", sino que realmente quién va a la cadena es porque quiere la independencia de Catalunya. Si el 11-S que siempre ha sido una celebración de todos los catalanes se convierte en una celebración solo para aquellos ciudadanos catalanes independentistas, pues nos parece que es un error muy grave de consecuencias también serias porque en definitiva lo que se hace es dividir y separar a la ciudadanía de Catalunya. Nosotros nunca vamos ha estar en esta estrategia.

Per què creuen que en aquests moments té tant de suport popular, aparentment, la independència?

Sí, yo creo que haces bien en utilizar el adverbio de “aparentemente” porque realmente, nos vamos al terreno de las encuestas, y las encuestas también están en función de la situación económica. Yo lo que creo es que realmente si se puede hablar de cierta efervescencia en el proceso independentista, sin duda alguna, por la situación económica. Realmente yo creo que hacen mal, los poder públicos, en este caso, de Catalunya, en haber puesto sobre la mesa una campaña en la que pretende trasladar a la opinión pública de Catalunya que la independencia es la solución a todos los males actuales. Yo creo que es un claro ejemplo de manipulación, porque realmente ni con la independencia va a bajar el paro, como se ha dicho, diez puntos, ni con la independencia, se ha llegado a decir incluso en campaña electoral en las anteriores elecciones, ni va a haber menos muertos en Catalunya por accidentes de tráfico, ni va a bajar las cifras de enfermedades cancerígenas,... Yo creo que hay algunos políticos que en Catalunya piensan que todo vale y sobretodo piensan que la gente es tonta, y me parece que es una falta de respeto y consideración al criterio, al criterio sólido creo, y muchas veces serio y riguroso de la gente, que no son conscientes de que esta campaña que se ha empezado ahora hablando de que la España subsidiada vive poco menos que de la Catalunya productiva, o todo esto que estoy comentando. Es que me parece que es una tomadura de pelo y es una falta sobretodo de rigor, que yo creo que eso al final la gente lo percibe. Entonces hablar ahora de que hay una efervescencia en el proceso independentista? Yo creo que fundamentalmente es por una situación de crisis, donde la gente evidentemente, en situación de desempleo, con gravísimos problemas para llegar a fin de mes, con recortes en las prestaciones sociales,... Es lógico, porque esto también es humano, que piensen que a lo mejor la solución de todo puede estar en otra forma de estado, en este caso para Catalunya como estado independiente. Pero realmente yo estoy convencido que los males de esa hipotética independencia serian tan extremadamente superiores a los beneficios o a los inconvenientes que evidentemente pueda llevar la situación ahora mismo dentro de España, que creo que la gente debe reflexionar. Yo creo que lo que realmente hay que tener en cuenta es que la situación a la que nos enfrentamos ahora mismo, la situación de crisis, que afortunadamente puede que este empezando a remitir, es decir, puede que ya estemos al final, de hecho estamos al final de la recesión, y ahora lo que hay que hacer es concentrar todos los esfuerzos para que de esta situación recesión podamos adentrarnos en la senda de la recuperación económica.

Creu que el govern central està contribuint a augmentar aquest suport amb les mesures que està prenent?

Yo sinceramente creo que no, el gobierno tiene la responsabilidad de gobernar, y de gobernar en una situación extremadamente complicada porque, ya no solo desde el punto de vista económico que evidentemente muchas veces nos critican que apelemos tanto a la herencia recibida, pero es la realidad. El gobierno socialista, el gobierno de José Luis Rodríguez Zapatero dejó a España, pues si me permite una expresión coloquial, “hecha unos chorros”, es decir, una situación económica muy precaria, con una deuda gigantesca, mastodónica. A partir de aquí, la gente del gobierno se ha dedicado fundamentalmente en corregir esa deriva y yo creo que en menos de dos años se han conseguido resultados, francamente, satisfactorios. Solo pondré un ejemplo: la prima de riesgo. El año pasado estábamos por encima de los 500 puntos, hoy, si no me equivoco, estamos por debajo de los 250. Hombre, yo creo que eso, en buena medida se debe a la gente del gobierno, centrada en corregir, precisamente, lo fundamental. A partir de aquí, la agenda de España no solo se centra en la economía, que debe ser lo prioritario, sino que también, y evidentemente, quiere reformar cosas que no marchan en España. Y la educación es un problema en España porque los resultados hablan por si solos, y además yo quiero recordar que el Partido Popular nunca ha legislado, porque no se ha permitido nunca, en materia educativa en España. Porque si recuerdas, la última ley de educación que se aprobó, si no me equivoco creo que era la ministra Esperanza Aguirre de Educación, fue derogada al día siguiente de que los socialistas ocuparan el gobierno, y durante el resto del periodo democrático que llevamos desde la recuperación de la democracia, las únicas leyes de educación que habido han sido leyes socialistas. Ahora el gobierno del Partido Popular quiere hacer su reforma educativa, que evidentemente está sometida, como no puede ser de otra manera, a la crítica, a la aportación, al debate, que en eso estamos, y todas las voces de izquierda, fundamentalmente, se echan encima de esa reforma educativa cuando digo al PP nunca se le ha permitido hacer una ley de educación propia, por así decirlo. Propia que surge para el beneficio de la ciudadanía, y que al mismo tiempo después encuentra, evidentemente, obstáculos en Catalunya, pero yo creo muchos de esos obstáculos que sobretodo se sitúan en el terreno de la eterna política entre catalán y castellano, realmente quien la hace yo creo que lo hace de mala fe. Porque lo que pretende precisamente la ley Wert es hacer que el castellano no desaparezca de las aulas en Catalunya. Tú seguramente lo sabes mejor que yo, pero de todos es conocido que en las escuelas en Catalunya, si no me equivoco, solo existen dos horas a la semana de castellano. Es que está desequilibrado, y fíjate que ni tan siquiera planteo aquello para que parezca que es una cuestión de contraposición de fuerzas, un 50% de catalán y de castellano, simplemente que el castellano no se arrincone. Porque yo he conocido, lo

digo también porque lo he visto en mi entorno familiar, que realmente el manejo del castellano en cuanto a expresión verbal, no solo hablarlo, pero el manejo pues es una riqueza de vocabulario, saber escribirlo sin faltas de ortografía,... Eso realmente deja mucho que desear, los alumnos en Catalunya yo creo que están sufriendo, en este sentido, las testarudas normas que con ese exceso proteccionista del catalán, cuando el catalán no tiene ni corre ningún peligro, lo que están haciendo es arrinconando precisamente la educación del castellano, una lengua tan respetable, y también debería ser respetada como el catalán en Catalunya, y además una lengua que permite prácticamente moverte por todo el mundo. Es que yo creo que incluso, dejemos de lado un poco el tema político e ideológico, desde el punto de vista de las capacitaciones del alumno que quiere progresar en la vida y que quiere ser cooperativo en el mundo, manejarse bien en castellano, y ya no digo en inglés, es fundamental. Entonces, ¿por qué no vamos hacia un sistema donde ya no solo, por no focalizarlo, los alumnos estudien catalán, castellano y sin lugar a dudas, una lengua extranjera, tal y como puede ser el inglés? ¿Por qué no vamos hacia eso? Eso es lo que pretende la ley Wert, entre otras cosas. Decir que la acción de gobierno, en este caso del Partido Popular, se centra poco menos que en levantar ampollas y generar malestar, no, el gobierno tiene la responsabilidad de gobernar. Y de gobernar también de acuerdo con el programa electoral con el que ganó las elecciones. Yo creo que eso también es muy importante, ese contrato social que se contrae con los ciudadanos que se compromete un partido político, que además gana las elecciones, está para ser cumplido. Me dirán que con la economía no hemos cumplido, bueno, es que realmente el programa electoral concertaba un escenario distinto al que se encontró el gobierno cuando tomó las riendas del poder. Pero a partir de aquí, no llevamos ni dos años de legislatura, se ha centrado la acción del gobierno fundamentalmente en lo que es política económica, y a partir de aquí, esa agenda reprovista que se inventa, sigue. Y no debe ser interpretada como un ataque a Catalunya, el gobierno de España no está en eso, el gobierno de España precisamente yo creo que está actuando de forma prudente y lo que quiere precisamente es recuperar el entendimiento y el diálogo con la clase política, con el gobierno de Catalunya, para que realmente la situación se recomponga. No hay desde luego por nuestra parte mala fe ni intención, en ningún caso, de molestar, de enfadar, de provocar,... Al contrario. Creo que el gobierno de España está siendo especialmente prudente, a veces, si me permites incluso mi opinión personal, excesivamente prudente con algunas cosas que están pasando en Catalunya, fundamentalmente me refiero, no a Catalunya como comunidad autónoma, sino a la clase política que en este caso rige los destinos de la comunidad autónoma de Catalunya, me centro en el gobierno de Catalunya, me centro en el apoyo que da Esquerra Republicana al gobierno de

Catalunya,... Realmente son los que estan audando y audando en esta línea de división, de confrontación y de enfrentamiento y que creo que es un gravísimo error.

Com a partit comprenen el desig de molts catalans de ser independents?

Yo creo que en España, no quiero ni criticar ni autocriticar, realmente en España yo creo que no hemos hecho suficiente pedagogía del carácter plural del estado. El hecho que haya lenguas distintas es un claro signo de que hay pluralidad, pero esto no significa que precisamente en la actualidad sea un problema. La pluralidad es riqueza cultural, y yo creo que en eso, los gobiernos de España en general, han cometido muchas veces el error probablemente de no hacer pedagogía del carácter plural español. Ahora sí, lo que no se puede hacer es no aceptar que esta finalidad tiene un marco. El gobierno de Catalunya siempre ha pensado que hechos diferenciales justificaban la secesión, apelando continuamente que el resto de España maltrata a Catalunya. El problema fundamentalmente es una falta de comunicación, y el respeto a las características distintivas de todos los españoles, apartir de aquí puede que en España haya posturas intrensigentes e intolerantes que, en mi opinión, vienen del desconocimiento y la ignorancia. Ahora bien, esto no justifica, porque lo que necesita es pedagogía no ruptura. Es decir, como aquel no conoce mi problema yo voy y rompo con él, precisamente lo que hay que hacer con eso es explicar, hablar, dialogar,... Pero insisto, dentro de un marco de convivencia común que hay que respetar.

Quin seria el paper del PP en un futur referèndum?

En primer lugar quiero dejar claro que un referèndum como el que se nos plantea, no es ni viable ni legal. Yo creo que una consulta que pretenda someter a la consideración ciudadana si Catalunya sigue formando parte de España o no, debe ser sometida, esa pregunta, a toda la ciudadanía española, es decir, cualquier persona que no viva en Catalunya, tiene derecho, porque también es su futuro político quién está en juego, tiene derecho a decidir si una parte del estado, de la nación española, se segrega o no se segrega. Por tanto yo, esa soberanía del pueblo de Catalunya, que por activa y por pasiva nos recuerdan, no existe. Ya no diré que no es verdad, es que no existe. Es que la soberanía reside en el pueblo español que es el que tiene que decidir cual es su futuro político, entonces a partir de aquí, en una hipotética futura consulta, yo entiendo que esa consulta debería abarcar a todo el pueblo español y evidentemente la posibilidad de perder sería clarísima, por supuesto. Yo creo que España es más fuerte actualmente como está y evidentemente no tendría sentido, si seguía acorde con la evolución histórica de la nación española, no olvidemos que es la nación, es el estado, es el país, más antiguo de Europa, 500 años de historia, y resulta que ahora

falseando la historia, reinterpretando hechos históricos, ahora se quiere trasladar la realidad de que Catalunya ha tenido, quizá, esa singularidad propia, evidentemente tiene su perfil, y tiene su lengua, y tiene su cultura, pero como la tiene el País Vasco, como la tiene Galicia, como la tiene Andalucía, como la tienen tantas partes de España que hacen que perfectamente todo eso sea compatible. España es un país plural y la Constitución así lo reconoce, que evidentemente todo es mejorable, es perfectible, que hay que reformar... ¡Claro que sí! Pero una cosa es reformar y otra cosa es destruir, y nosotros nunca vamos a estar a favor.

I en una Catalunya independent?

Yo personalmente pienso que es un escenario, para mí, excesivamente preocupante, es decir, me lo parece a mí, y a mucha gente como yo, como los que militamos o simpatizan con el Partido Popular. Dicen que habrá doble nacionalidad, pero es que a mí lo que no pueden es obligarme a elegir la nacionalidad española. Es que yo creo que sería un auténtico atropicio histórico, es decir, que yo como ciudadano me tenga que plantear, para no irme de Catalunya, entre la nacionalidad catalana y la nacionalidad española, es que me parece aberrante, que a los ciudadanos, por mucho que digan “no aquí no pasará nada, aquí habrá doble nacionalidad”, están haciendo que los ciudadanos en última instancia tengamos que decidir si, aunque no sea una ruptura de lazos total, pero si rompemos las relaciones de Estado, porque yo entiendo que eso te obliga a elegir y que yo después de llevar viviendo más de 25 años en Catalunya, aún no habiendo nacido aquí, pero mis hijos sí, ya no hablo de mí, hablo de mucha gente como yo, que han venido de fuera, que han hecho familia aquí, que han trabajado, que se han integrado aquí, que nos sentimos catalanes... Que nos obliguen, aunque digan que no, pero que nos obliguen a elegir la nacionalidad me parece un auténtico atropello. Esto si que realmente atempera contra la libertad. Y este es el escenario. Yo no quiero entrar en otras valoraciones desde el punto de vista si mejorará la economía, si no mejorará,... Yo pienso que estas actuaciones, que además, en fin, en cualquier caso están explicadas de forma equivocada, y esto es muy difícil de entender, me parece que lo más grave es que los ciudadanos tengamos que entrar en esta dinámica de plantearnos nuestro futuro. Es una vulneración de los derechos humanos que nos obliguen a plantearnos esta situación y esto es lo que me niego en redondo, hablaré de ello y evidentemente daré mi opinión, pero yo por eso estoy también en política, de hecho soy abogado de profesión, llevo más de 15 años ejerciendo, pero he sentido que en esta situación, a mí personalmente me obligaban a dar un paso al frente, precisamente para defender, para intentar convencer y persuadir a los ciudadanos de Catalunya, en la medida de mis posibilidades, de que esta estrategia es una estrategia casi suicida, que es un error y que realmente

lleva a situaciones de enfrentamientos, a situaciones de crisis, incluso personales porque nos tenemos que plantear nuestro futuro. Los gobiernos tiene que trabajar para sus ciudadanos, para mejorar sus condiciones de vida, para hacer que la gente tenga trabajo, para que no haya, en la medida de lo posible, tantos recortes, para que el definitiva el bienestar alcance a cuantos más mejor,... Yo estoy convencido que la gente no quiere acostarse pensando en si Catalunya será independiente o no será independiente, la gente quiere acostarse y levantarse viendo que solucionan sus problemas diarios, del trabajo, de las prestaciones sociales,... Estos son realmente los problemas que tenemos que atacar y no estender una cortina de humo como se está haciendo, precisamente ahora centrandolo todo, ahora a corto plazo, en haber que pasa con la cadena humana, como si esto fuera poco más que el fin del mundo. Yo creo que un gobierno serio y responsable debería plantearse que lo fundamental es acometer la función del gobierno. En los presupuesto de 2014 incluso se habla de destinar una partida a la consulta. Esto no es ni legal. Y en esto está el gobierno de la Generalitat de Catalunya, si es el futuro que quieren para los ciudadanos de Catalunya yo espero que los ciudadanos de Catalunya puedan verlo y retiren su apoyo, lo que yo espero y deseo, y pienso que sería lo mejor para todo el mundo

Creu que Rajoy donarà una resposta a la carta de Mas? Què creu que li respondrà?

Nos hemos comprometido, y el Presidente de España se caracteriza precisamente por ser una persona cortés y educada, va a dar respuesta a esa carta. Lo que pasa es que es una carta en la que no solo se limita, el contenido de la misma, a solicitar la posibilidad de que en Catalunya se pueda llevar a cabo una consulta y se hacen estos planteamientos, sino que al mismo tiempo se acompaña de prolifera documentación. Porque no solo fue la carta del Presidente de la Generalitat, si no me equivoco, se comprometió a adjuntar, a posteriori o a acompañar, el informe del Consejo de Trancisión Nacional, si no me equivoco, y precisamente es un informe muy prodigo que contiene argumentos jurídicos para abalar la tesis del Presidente de la Generalitat, por lo que evidentemente para dar una cumplida respuesta, exige que el gobierno estudie esta documentación y que también la respuesta pueda, evidentemente, contener argumentos jurídicos. En esto está el Presidente del gobierno, y yo estoy convencido de que esta carta va a ser respondida. También quiero decir, que el Gobierno de España siempre tiene la mano tendida, yo creo que quien realmente esta buscando posiciones más beligerantes, más intolerantes, es el Presidente de la Generalitat de Catalunya. Sino me equivoco, ayer mantuvo una reunión importante con altos cargos de la administración, y ha dicho claramente que el proceso independentista o la consulta, simplemente no tiene marcha atrás. Realmente este tipo de afirmaciones, muchas veces pierden el diálogo, es que la apelación al

diálogo cuando realmente las declaraciones apuntan en la dirección contraria, hombre, me parece que deja mucho que desear, ¿no? La actitud que realmente late en todo este proceso que el Presidente de la Generalitat de Catalunya ha decidido emprender, yo creo que muchas veces es pura pose, pura fachada, y esto yo creo que la ciudadanía debe percatarse que es así. Y el presidente del Gobierno de España, ni ha respondido con ningún osabructo, ni ha dejado de dar respuesta y está comprometido, efectivamente, a hablar siempre respetando las reglas de juego. Porque realmente esto es la garantía del sistema democrático. Yo creo que quién olvide esto realmente se está situando en un terreno que no es el adecuado para resolver un problema de estado.

Creu que Mas realment vol la independència o creu que és una estratègia política per amagar el malestar per les retallades, tal com diuen certs corrents?

Si, bueno, es bueno conocer la sucesión de hechos relativamente recientes, la transformación, porque yo creo que ha sido casi casi un acto de transvestismo político, si me permites la expresión. La transformación que ha experimentado “Convergència i Unió”, con carácter previo al 11 de septiembre del año pasado y en el momento presente, demuestra claramente que realmente quizá haya cierta impostura en lo que esta sucediendo ahora. Antes del 11 de septiembre de 2012, el gobierno de la Generalitat de Catalunya que representaba Artur Mas no era independentista, es que NO era independentista. Lo que pasa es que yo creo que hubo, quizá, esa confusión o ese espejismo de pensar que porque hubiera una manifestación, ciertamente importante, en la Diada de Catalunya, sin olvidar a todos aquellos, que eran más, que no se manifestaron, pero por el hecho de que se diera esa movilización importante, creo que el gobierno de la Generalitat de Catalunya, en este caso, Artur Mas, pensó que se quedaba atrás. Penso que la sociedad iba por delante. Entonces entra en esa dinámica, como se ha demostrado, claramente errónea, de disolver el Parlamento, de convocar elecciones, ¿para qué? Para perder doce diputados, para pasar de 62 a 50. Para tener, por tanto, una mayoría de Gobierno mucho menos sólida, que dificultaba, en buena medida, las labores del Gobierno, a pesar de que todavía, con la conformación de fuerzas políticas del Parlament, Mas podía elegir para gobernar, no solo con Esquerra Republicana, que es lo que esta haciendo, sino que podía hacerlo con el PSC o incluso con nosotros, el Partido Popular, porque sumámos mayoría absoluta. Él ha decidido que ese tipo de mayoría no le conviene porque ahora resulta que Convergència Democràtica de Catalunya (Unió, la Presidenta del Parlament, si no me equivoco, ha dicho, no se si ha sido hoy, que su partido no es independentista), es que yo creo que este juego en el que estamos cayendo de que uno dice una cosa y el otro la contraria, causa y provoca tanta desorientación que al final, la gente que tiene criterio y que realmente esta preocupada e interesada

por estos problemas, se dan cuenta que no están actuando con sinceridad, de que es todo una pose. Por eso cuando me comentabas “¿realmente eso de la independencia es para tapar la política de recortes?”, bueno yo creo que en buena medida sí, es decir, el Gobierno de la Generalitat de Catalunya llegó o se ha encontrado, también, con una deuda mastodónica dejada por el Gobierno del Tripartito, en el que estaba Esquerra Republicana que ahora sigue apoyando al Gobierno, se ha encontrado también con esa dificultad, tampoco está gestionando bien las finanzas de la Generalitat porque la deuda sigue creciendo, y realmente como eso demuestra incompetencia, negligencia y falta de responsabilidad en las funciones del Gobierno, ha tenido que recurrir a esta historia de la independencia, y cuando digo historia me refiero al hecho de que realmente “Convergència i Unió” de Catalunya, insistió, su pasado reciente lo abala, no era independentista. Esta por la labor de mejorar la financiación, de negociar con el Gobierno de España, del terreno que nunca deberíamos haber salido, sin embargo, se ha dejado arrastrar por Esquerra Republicana. Primero porque ha visto una movilización ciudadana importante, y segundo porque Esquerra Republicana, en este sentido, sí que ha sido más transparente, ellos desde un primer momento han dicho que son independentistas y siguen en eso. Y Convergència i Unió, con tal de no perder el poder, se ha enganchado a esa estrategia y está pasando lo que está pasando. Entonces yo creo que la credibilidad de un partido de Gobierno que hace un año no era independentista y que ahora lo es y además ahora es casi más independentista que partidos, que de alguna forma, para así decirlo, tienen el original, pues realmente revela que hay mucha pose política y estrategia política.

La relació Catalunya-Espanya com acabarà? Avui en dia ja hi ha certa divisió entre espanyols i catalans...

Por parte de los que han inventado esta situación yo creo que no lo han hecho de forma involuntaria, realmente piensan que así pueden sacar beneficios y esto me parece realmente criticable, es decidir, los políticos que juegan precisamente a esto, a la confrontación, a sembrar el odio... Esto trae consecuencias, es que muchos piensan que según que afirmaciones o expresiones no conlleva a ningún riesgo, y sí que lo conlleva. Yo de todas formas también quiero poner de manifiesto que respeto a los deseos de cada uno, cada uno tiene los que tiene, y esto es muy respetable. Yo respeto y el Partido Popular respeta a los que se sienten independentistas, claro que sí. Pero yo también pido respeto, por lo que representamos como partido, que no se está dando. Entonces a partir de aquí, los sentimientos son los que son y cada uno tiene los que tiene, y no se puede legislar, no se puede normativizar nada en relación a los sentimientos. Cada uno tiene, más o menos proximidad a según que planteamientos y esto es más que respetable. Pero lo importante de

la democracia es que cada uno podemos pensar diferente y tener nuestros sentimientos, y después convivir. Que de esto es de lo que se trata. Pero precisamente, si los responsables políticos, en este caso los que gobiernan en la Generalitat fundamentalmente, se caracterizan por afirmaciones tan gruesas como la de “España nos roba” o esta campaña que acaba de iniciar Convergencia Democrática hablando de que la Catalunya productiva mantiene a la España subsidiada. Como van recibir los ciudadanos de, por ejemplo, Huelva o Cáceres, que a lo mejor no tienen un contacto directo, porque no conocen a nadie de Catalunya o porque no han ido nunca, si oyen estas palabras del representante de Catalunya. Es que es tan fácil como esto, despierta un sentimiento de aversión hacia los catalanes. Que es erróneo, porque esta persona no representa a todos los catalanes. Es una estrategia. La estrategia de la independencia de Catalunya es sembrar odio, porque es la mejor manera de provocar estos escenarios en los cuales realmente asumes la condición de víctima y por tanto legitimizas tu posición. Es que es una estrategia de comunicación clarísima, es decir, el agresor nunca encontrará respaldo, la víctima sí. Y lo que hacen los políticos catalanes, falseando la realidad, es precisamente mostrarse como víctima, para despertar sentimientos de apoyo de los ciudadanos de Catalunya, que muchas veces tampoco están bien informados, y creen que esto es verdad. Esto es lo que conduce a la división que es lo que no nos conviene ni a unos ni a otros.

5.4 Sara Vilà, diputada de ICV al Parlament de Catalunya, 22 de juliol del 2013, Parlament de Catalunya

ICV es mostra en la seva pàgina web a favor de la llibertat, la democràcia i a favor de transformar el món. Quina és la posició d'ICV respecte al dret a decidir?

Nosaltres estem plenament d'acord i donem suport al dret a decidir, no només en qüestions nacionals, també dret a decidir en totes les qüestions socials, és a dir, el poble ha de tenir plena llibertat per decidir el seu futur. Nosaltres donem suport a una consulta, o bé un referèndum per tal que el poble de Catalunya pugui decidir si vol un estat propi o no. A partir d'aquí doncs també que el poble de Catalunya sigui el que marqui el full de ruta, això és el que nosaltres ens agradaria. Però no només amb les qüestions nacionals, és a dir, si hem de continuar dins d'Espanya o dins la Unió Europea o fora, sinó també amb les qüestions econòmiques i socials.

Per què encara no han decidit si estan a favor o en contra de la independència, o com a mínim, com és que encara no han expressat la seva posició respecte a aquest tema?

Perquè nosaltres sempre hem estat un partit tradicionalment federalista. Federalisme és un posicionament molt d'esquerres, tot i que, ara sembla que s'hagi desmerescut bastant i crec que això hi té força a veure el PSOE, en aquest sentit. En el seu moment no va aprofitar les ocasions per construir un estat federal a Espanya, diguéssim, no, i perquè el PSC també ha fallat excessivament amb el tema del federalisme. Però hi han molts estats federals arreu del món, com pugui ser Estats Units com pugui ser Bèlgica o Alemanya, que han funcionat perfectament, no vol dir que sempre hagin estat d'acord amb tot i que no continuïn havent conflictes interns, però el federalisme és una molt bona via, generalment d'esquerres, per solucionar la diversitat o la pluralitat nacional, lingüística i cultural d'aquests grans estats i històrics. Què passa? Doncs que cada cop veiem més difícil federar-nos amb la resta de nacions o amb la resta d'Espanya perquè veiem l'actitud del govern central, no veiem que hi hagi una opinió majoritària ni a favor del federalisme ni a favor del dret a decidir del poble català. Això fa pensar, fa que la militància d'iniciativa es plantegi si el federalisme és possible. És cert que el vot independentista està creixent dins d'iniciativa, però no una opció independentista d'estona diguéssim, no és una opció independentisme de ràbia o contra la resta dels espanyols, sinó una opció independentista més aviat de justícia política vers la nació catalana: perquè no se'ns han reconegut els nostres drets, perquè s'estan malmetent cada vegada més les nostres opinions i les resolucions que surten del Parlament de Catalunya i òbviament aquesta ofensiva fa que ens estem tots plegats pensant dintre el nostre partit quina serà la millor opció en un futur. De moment no ho tenim decidit, o sigui, no som un partit independentista, sí que tenim clara l'opció al dret a decidir, que s'ha de fer una consulta i abans, prèviament a la consulta, en la nostra darrera assemblea vam decidir que faríem una consulta interna a la nostra militància per decidir cap a on tirava el nostre partit, quina opció era la més adequada un cop arribem a la consulta o referèndum.

Creu que és viable una Catalunya independent? Per què?

Sí, clar que és possible. Jo crec que en el darrer segle i també en el segle XX i XIX s'han donat diversos processos d'independència. De fet, sembla que la tendència dels estats o de les nacions sigui segregar-se, més que no fer-se més grans, sigui anar assolint cadascú les seves quotes d'autonomia, culturals i lingüístiques inicials. Per tant, clar que és possible perquè ho hem vist en altres casos de països que també són independents.

En una futura Catalunya independent, ICV es presentaria a les eleccions?

Nosaltres som un partit de Catalunya i aspira a governar a Catalunya, la nostra intervenció en el Congrés dels diputats és la mateixa que pugui tenir CiU o ERC, tots aspirem a influenciar amb les nostres polítiques dins del govern central, però el nostre àmbit d'actuació és Catalunya. Per tant, aspirar a estar al govern sí, ara, això ho han de decidir els ciutadans i governar amb qualsevol altre partit o amb un programa que no sigui el nostre, no.

Respecte el Consell de transició nacional, en el qual ICV està representat per Dolors Camats i Jaume Bosch, creu que és útil aquesta iniciativa?

Sí, el consell de transició nacional és útil sempre i quan no sigui l'única alternativa, o sempre i quan no sigui l'última iniciativa que tingui el govern de la Generalitat en aquest sentit. Pot fer molta feina i hi ha integrants allà que creiem que són de prestigi i que poden fer molta feina, altres potser no tant, i ens poden ajudar a construir aquest full de ruta i aquest camí en la teoria, després veurem en la praxi, perquè qui l'ha de construir és la pròpia societat catalana i qui ha de tenir més protagonisme més que no pas el consell de transició nacional en aquest procés és la pròpia gent. Sempre la gent al davant del consell i no pas al darrere.

Què n'opinia de la postura per la que ha optat C's i el PSC en no participar en la comissió?

És legítim, ells poden optar com a partit a participar o no participar en el que creguin convenient. Ciutadans per una banda, no sorprèn, perquè la seva actitud respecte al procés sobiranista sempre ha estat la mateixa, fins i tot a vegades insultant segons com. Però pel que fa al PSC, jo crec que és un greu error que comet aquest partit, perquè continua sent important dins la política catalana, que continua representant, i té la responsabilitat de representar molts dels seus simpatitzants i votants i militants, que a més molts no estan d'acord amb les decisions que està prenent la seva cúpula. Jo crec que estan prenent decisions equivocades en aquest sentit. El més interessant per tots els catalans seria sumar el màxim de forces polítiques possibles, per tant, per nosaltres que el PSC no hagi entrat és un greu error, és un forat buit que queda que hauran d'omplir els seus militants o simpatitzants.

Creu que el PP s'afegirà més tard a la comissió?

No ho sé. Això la veritat només ho saben ells. De moment, jo crec que també és porticisme el que fan. Ells saben que tenen els seus simpatitzants, la gent retractora del procés sobiranista i la gent que té por a aquesta fractura entre Catalunya i Espanya, i òbviament també crec que pensen amb

una mentalitat tàctica, de no perdre aquest suport i anar sumant fins i tot gent retractora del procés. És possible que ara estiguin en un moment tàctic i que més endavant quan vegi que les coses no poden anar d'una altra manera, si no és a través d'un procés sobiranista, després potser s'hi acabi afegint, jo crec que no s'hi afegiran del tot. No sé fins a quin punt pot arribar la seva oposició al procés sobiranista. Tot depèn de l'opinió majoritària que tingui el poble de Catalunya. Si davant d'això els hi falta suport, si el poble de Catalunya va per un costat i ells van per un altre i això els hi fa perdre suport doncs pot ser que acabin canviant d'actitud.

Creu que el president Artur Mas vol realment la independència? Creu que podria tractar-se, tal com es va especular en les darreres eleccions, d'una estratègia política per guanyar vots?

No dubto que hi hagi gent dins de CiU que vulgui la independència, no sé exactament que vol l'Artur Mas, però has de tenir en compte que CiU tampoc és un partit definidament independentista, vull dir que moltes vegades els mitjans de comunicació o la gent dóna per fet que ara ja són independentistes, però no ho han set mai, i menys Unió! Són uns socis que tenen molt clar que l'independentisme no és la via. Que hi ha gent dins de convergència que vol la independència? N'estic segura. Què són tots? No. Que és una tàctica i que els hi ha anat de fabula per tapar les retallades i per tapar la gestió social i el que pateix un partit polític quan està al govern en temps de crisis? Doncs jo crec que sí. Per una banda hi haurà gent que té ganes de donar suport i de fer aquest procés sobiranista dins de convergència, perquè dins d'unió no ho tinc tant clar, i per l'altre ha estat com una mena de comodí per absolutament tot, per eludir qualsevol tipus de responsabilitat com a govern. Hem de recordar que continuen tenint certes competències, no totes, però sí que continuen tenint competències com a Generalitat per tirar endavant polítiques i per fer política amb majúscules, i no s'estan aprofitant. No s'estan esprement al màxim aquells diners que té la Generalitat i dels quals disposa ni les competències de les quals disposa i s'estan eludint responsabilitats i fiant-ho tot al procés sobiranista, quan no sabem quan serà i quan passarà. Això per nosaltres és una greu irresponsabilitat perquè hi ha molta gent que té molts problemes ara i que està sent acomiadada ara i nens que fins i tot no tenen garantits els seus àpats. Per això vam estar lluitant i vam presentar una moció que va ser aprovada per poder garantir els àpats durant l'estiu als nens que més ho necessitessin i el curs que ve. Això hauria d'haver estat una iniciativa del govern de la Generalitat, no d'ICV. És una greu situació aquesta, està quedant el govern paralytitzat absolutament, no estan fent res, destinant-ho tot al procés sobiranista i això dura el que dura, la gent tampoc és tant ingènua.

Què n'heu extret de la manifestació 11-S? Creieu que la cadena humana d'aquest any tindrà la mateixa repercussió o serà major la participació?

Espero que hi hagi la mateixa. Espero que hi hagi les mateixes ganes pel procés sobiranista com hi havia l'any passat, i espero que no fos un "bluff", que no fos una pujada dels ànims de la societat catalana que s'apaguin ràpidament. Quan hi ha d'haver una consulta, hi ha d'haver una consulta i si comencem el procés, després hi hem de ser a totes. No pot ser que a mig camí anem perdent suport o ànims, perquè crec que més que CiU, qui va encetar aquest camí va ser la pròpia societat catalana i va ser aquest 11 de setembre tant clamorós, nosaltres també hi érem, amb altres reivindicacions polítiques particulars si tu vols, però també hi érem. Ens hi vam sumar i s'hi va sumar molta gent. Potser no amb aspiracions independentistes però sí d'un estat propi. Perquè amb això també juga molt CiU, amb la terminologia. Nosaltres sempre hem volgut l'estat propi, un partit realment i autènticament federalista sempre desitja tenir un estat propi per després federar-se o confederar-se amb qui li sembli més convenient, però primer tenir un estat i les competències per després col·laborar i cooperar amb aquests estats que cregui convenient.

Com creu que podria acabar el conflicte existent entre la relació Espanya-Catalunya?

De moment no pinta massa bé. L'actitud del govern central és nefasta i a nosaltres ens fa una certa vergonya aliena, com a país, perquè veiem altres processos com puguin ser l'escocesa a Anglaterra o el Quebec dins de Canadà, doncs ens fa una certa enveja de com s'estan duent aquests processos de la capacitat de comprensió i de la radicalitat democràtica o una democràcia més avançada que nosaltres encara no tenim i que el govern i el parlament anglès i el de Canadà fa que siguin més resolutius, fa que estiguin escoltant molt més les peticions d'aquestes nacions que no se senten escoltades moltes vegades, no se senten respectades i que necessiten fer el seu propi camí i òbviament l'actitud és totalment diferent. Quan hi ha una actitud d'escolta, una actitud de respecte, diguéssim de la nació més gran o imperant respecte a la nació que té una demanda interna, jo crec que les coses sempre són més fàcils, i és més, si el govern central estigués disposat a negociar i a cedir competències paulativament, segurament els ànims independentistes, sobiranistes, la radicalitat també afluixaria una mica. Perquè si tingués aquesta actitud de respecte doncs segurament no hauríem d'*apretar* tant l'accelerador pel què fa la consulta i el procés sobiranista. Podríem fer-ho d'una manera més calmada i sense tanta visceralitat, i fer-ho d'una manera molt més racional, però la situació no és aquesta, ni les dedicatòries del govern central van per aquí. Així que, crec que estem anant pel bon camí.

5.5 CUP- Joan Terran, membre del Secretariat Nacional, 26 de setembre de 2013 (via correu electrònic)

Com van rebre la manifestació de 11-S?

La CUP, que ens reclamem hereus i part de l'esquerra independentista, hem participat sempre de les manifestacions de l'Onze de Setembre reclamant sempre el que nosaltres considerem que és una sola cosa: la independència i el socialisme. Per nosaltres la màxima llibertat política pel nostre poble no pot anar deslligada de la màxima justícia social.

En la conjuntura concreta de l'Onze de Setembre de l'any passat nosaltres vam cridar a sortir al carrer pels mateixos objectius de sempre, però sobretot vam cridar a rebutjar els intents de determinats partits de convertir el que havia de ser un clam per la independència, en un clam per un nou pacte fiscal amb l'estat. Aquest intent va fracassar doblement: les manifestacions de l'Onze van ser manifestacions clarament independentistes; i pocs dies després l'Estat va rebutjar millorar el finançament de Catalunya.

Per què creuen que en aquests moments té tant de suport popular la independència?

Molt resumidament, entenem que el suport massiu a la independència és el resultat de dos factors diferents que són conseqüència un de l'altre. En primer lloc, és resultat de la lluita constant de molta gent en favor d'aquest objectiu arreu dels Països Catalans. Una lluita que és l'expressió de la voluntat de llibertat del poble català enfront als estats francès i espanyol que sempre l'han volgut fer desaparèixer, negar o assimilar, que ha hagut de desenvolupar-se davant moltes adversitats però que poc a poc ha anat recollint fruits i que en els darrers anys s'ha convertit en majoritària en una part del nostre país. I en segon lloc, l'augment del suport a la independència és una conseqüència de la tendència a la recentralització de l'estat espanyol i de la negació d'aquest de la voluntat popular catalana.

Creu que el govern central està contribuint a augmentar aquest suport amb les mesures que està prenent?

Això és una constant de la història de l'estat espanyol, però en els darrers anys diferents episodis han contribuït a aquest fenomen: la reforma de l'estatut d'autonomia a Catalunya i les retallades que aquest va sofrir van demostrar a molta gent que l'Estat no volia respectar l'estatut que havia sortit del Parlament de Catalunya; l'oposició de l'estat a les Consultes per la independència que es van

celebrar, la sentència del Tribunal Constitucional contra l'estatut, les sentències de diferents tribunals espanyols contra el model de normalització lingüística arreu dels Països Catalans i la negativa de l'estat a renegociar un nou finançament han ajudat a aquest procés d'augment independentista que ja és majoritari al Principat de Catalunya i que creix poc a poc a la resta dels Països Catalans.

La relació Catalunya-Espanya com acabarà?

Ningú no ho pot saber, hi ha molts interessos contradictoris en joc. En qualsevol cas, la nostra posició és que els Països Catalans som una nació i per tant tenim el dret a decidir com ens organitzem com a país, la nostra economia, els nostres recursos naturals, etc. I també, lògicament, tenim el dret a decidir com ens relacionem amb la resta de pobles del món. Si hem de ser independents o no, som nosaltres mateixos qui ho hem de decidir. Espanya ha d'entendre-ho i respectar-ho.

Què n'opina sobre l'actitud que tant el PP com Ciutadans han tingut respecte al Consell de Transició Nacional?

L'actitud del PP i de Ciutadans és de negar en tot moment la possibilitat ni tan sols de plantejar un canvi en l'*statu quo* vigent i de impedir per tots els mitjans, amb l'excusa d'una Constitució que diuen sagrada i que la majoria social d'aquest país no va votar (perquè ni tan sols teníem l'edat per fer-ho). Des d'aquesta perspectiva, la crítica que fan del Consell de Transició Nacional en particular és una anècdota; l'essencial és que dirigeixen la mateixa crítica destructiva contra tot allò que tingui a veure amb la possibilitat que el poble català pugui decidir per ell mateix el seu futur com a poble.

Creu que aquests partits entenen els catalans que estan a favor de la independència?

Pensem que a aquests partits els importa molt poc el que pensi ningú que no siguin els sectors econòmics dominants als quals serveixen. Des del nostre punt de vista, en el fons a aquests partits no els preocupa el més mínim la democràcia.

Quin seria el paper de la CUP en un futur referèndum? I en una Catalunya independent?

Nosaltres, abans d'arribar a una Catalunya independent (o a uns Països Catalans independents, que és pel que lluitem en realitat), creiem que cal fer diverses coses: la primera d'elles, justament, treballar per un referèndum que sigui vinculant i que permeti decidir a la gent si volem o no ser

independents. I no està tant clar que els partits que ho poden fer ara mateix ho vulguin fer. Això és el que ens va donar a entendre Artur Mas dient que si no tenia el permís de Madrid, no convocaria la consulta. Però més enllà d'això, cal construir realment el país, els Països Catalans. La independència no és el punt d'arribada, és un instrument per fer un país millor, on la gent tingui a les seves mans el seu futur i es pugui governar a si mateixa, en un sistema econòmic polític i social just lluny de les injustícies de l'actual.

Creu que realment és possible el referèndum? Podrà ser el 2014 tal i com s'està dient actualment?

Nosaltres si creiem que és possible aquest referèndum, i que caldria convocar-lo, però veiem molt difícil que qui pot convocar aquest referèndum ho faci i estigui disposat a fer-lo digui el que digui Madrid.

Quina creu que serà la resposta de Rajoy a la carta que Mas li va enviar el passat juliol, al qual va adjuntar-hi l'informe del CATN?

Rajoy ja ha respost a Mas, com és públic i notori, i no ens ha estranyat el més mínim el contingut d'aquesta resposta: persisteix la negativa de l'Estat espanyol a reconèixer i encara menys a facilitar el dret a l'autodeterminació del poble català, i en canvi, es manté l'ofensiva a tots els nivells (polític, judicial i social) en contra dels Països Catalans, com demostren les darreres mesures del govern espanyol i dels governs autonòmics valencià i balear contra la llengua catalana.

Creu que Mas realment vol la independència o creu que és una estratègia política?

El que creiem, en tot cas, és que Mas té un compromís davant del poble de Catalunya, compromís que haurà de complir. Els fets, i no les paraules, seran la prova del cotó. Nosaltres no li demanem al senyor Mas que sigui independentista, ni que aposti per la construcció nacional dels Països Catalans ni, encara menys, per la plena sobirania popular, entre altres coses perquè els interessos de la classe dominant catalana que ell en part representa l'invaliden per aquests propòsits. Nosaltres només li demanem que compleixi amb els seus compromisos electorals i amb la majoria política representada al Parlament de Catalunya i que convoqui una consulta per la independència que se celebri de manera que sigui el poble qui pugui decidir el seu futur en llibertat.

Respecte a la cadena humana, com l'heu avaluat?

La cadena humana ha representat de nou la voluntat d'una part molt important del nostre poble de ser lliures, sense imposicions externes. Cal afegir, a més, que creiem que el que s'ha expressat amb la cadena humana, és que la majoria de la gent que ha sortit al carrer vincula directament les reivindicacions per la llibertat del nostre poble amb les reivindicacions en favor d'un país diferent, un país sense retallades, en què el país no estigui en venda per als interessos dels que més tenen, sinó que les riqueses estiguin al servei de les majories. Nosaltres també pensem, com la majoria del nostre poble que la independència no pot ser una finalitat en si mateixa, sinó una oportunitat perquè tot canviï, per canviar un model econòmic, polític, social i cultural injust, per un que estigui al servei de les majories: la independència ha d'equivaldre a més democràcia, més justícia; si no sortim al carrer i lluitem des de tots els àmbits de la societat en aquest sentit, podem trobar-nos o bé que no arribem a la independència o bé que tenim una independència que ha servit per consolidar el poder d'aquells que cada dia ens neguen drets a nivell social, laboral, etc.

Què n'opina del paper que ha adoptat Espanya i la majoria de partits polítics espanyols respecte al moviment independentista i sobretot respecte a la cadena humana a favor de la independència?

L'Estat espanyol, això és, les seves institucions, els seus partits i les seves principals organitzacions, històricament han estat incapaços d'entendre les reivindicacions que en qüestionaven la seva unitat. Només les organitzacions d'esquerra, i sovint només de forma retòrica, han reconegut i reconeixen el dret a l'autodeterminació dels pobles que conformen l'estat espanyol. Malgrat tot, creiem que més enllà de les institucions, de les lleis i de les organitzacions lligades a l'estat, hi ha unes classes populars que entenen el dret de qualsevol poble a decidir el seu futur per ell mateix. En aquest sentit, nosaltres estem al costat dels jornaleros andalusos que, a través dels seus sindicats, han donat suport reiteradament al dret a l'autodeterminació i a la independència dels Països Catalans; al costat dels comuners castellans, etc. I estem al costat de les seves reivindicacions igual que ells de les nostres, perquè som internacionalistes i creiem que la solidaritat entre els pobles s'ha de basar en el respecte mutu i en la defensa del dret de cada poble a governar-se a si mateix.

Com creu que acabarà aquest fenòmen (el moviment independentista)?

El moviment independentista, que és avui més ampli que mai i que està format per multitud d'organitzacions polítiques, socials i culturals, no deixarà d'existir fins que els Països Catalans no hagin assolit la seva plena independència. Els obstacles són tan poderosos (els estats espanyol i

francès, els mercats financers, les grans multinacionals) que ens fan pensar que hi ha molta feina a fer, molt camí per transcórrer i moltes lluites per lliurar abans que això no passi.

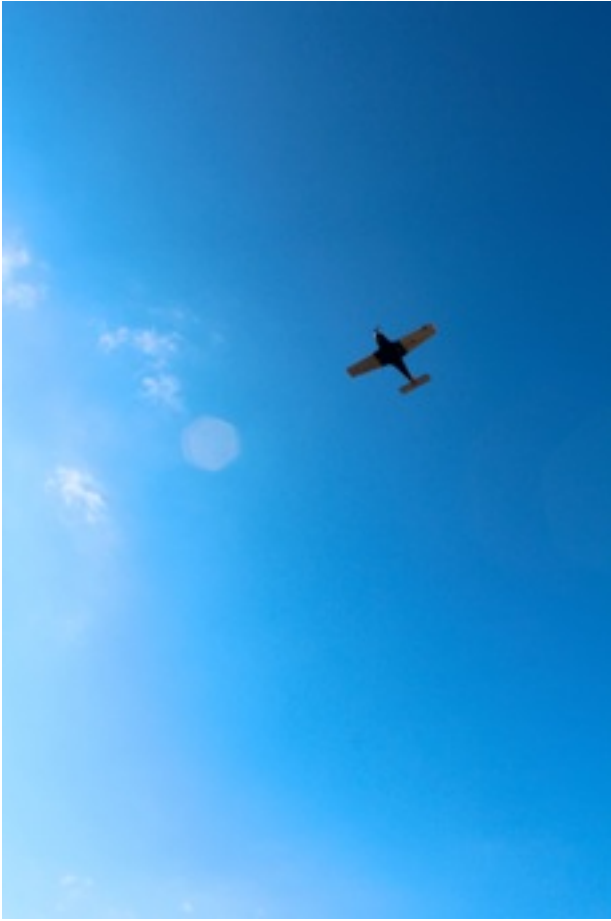
Realment és inconstitucional un referèndum sobre la independència?

Ens importa ben poc si és constitucional o no. Nosaltres apostem per desobeir les lleis injustes: el referèndum sobre la independència és la voluntat d'una majoria abassegadora del poble de Catalunya: s'ha de celebrar, digui el que digui la legislació espanyola. Des de l'Estat espanyol ho han d'entendre i ho han de facilitar. I si no ho fan? Doncs aquí seguirem, lluitant per construir una majoria social disposada a agafar les regnes del seu futur col·lectiu, diguin el que diguin els estats, i diguin el que diguin els mercats financers.

6. FOTOGRAFIES DE LA VIA CATALANA A GIRONA

Aquest capítol fotogràfic inclou les fotografies que personalment vaig fer el dia de la Via Catalana a Girona. Les fotos il·lustren el que Girona va viure l'11 de setembre de 2013 i com ho van viure els gironins i gironines. Les fotografies corresponen als trams des del Parc Migdia fins a l'Hospital Trueta.

Cal destacar la presència dels mitjans audiovisuals, la realització de la “giga foto”, les pancartes i camisetes reivindicatives, la senyalització dels trams... Tota aquesta realitat es mostra en aquest apartat del treball.

6. CONCLUSIÓ

Els principals objectius del meu treball eren ensenyar objectivament la realitat catalana i formar-me políticament per poder tenir una ideologia pròpia.

Respecte al primer objectiu, ha estat bastant complicat, ja que la informació que necessitava canviava diàriament. En un inici vaig decidir emmagatzemar cada dia la informació que es publicava als diaris, però finalment vaig veure que la millor solució era esperar un període de temps raonable per decidir amb més perspectiva quina informació era rellevant i quina no. Sembla que aquest criteri ha funcionat, encara que com a conseqüència he hagut de fer aquest apartat amb poc marge de temps. Tot i així, crec que el resultat és bastant satisfactori, ja que gràcies al context històric i a les notícies, juntament amb els resums i comentaris que he fet a cada apartat, és possible veure amb certa perspectiva el procés independentista.

En segon lloc, si parlem del segon objectiu, possiblement ha estat molt més complicat. No he aconseguit tenir una ideologia pròpia molt definida, però sí que hi ha hagut un procés d'evolució i el que considero molt més important, he après a ser més receptiva. El que m'ha ajudat molt a fer aquest canvi han estat les diverses entrevistes que he realitzat, ja que m'han permès veure coses que mai havia considerat i a veure que, en contra del que pensava, tenia certs prejudicis amb certes ideologies. En les entrevistes que he realitzat per via correu electrònic no he fet cap tipus de modificació perquè no he volgut alterar el resultat, de la mateixa manera que he transcrit les entrevistes de la millor manera possible. Per a mi, aquest objectiu, encara que no totalment aconseguit, ha estat el millor del treball.

Quan vaig decidir la temàtica, ja sabia que seria un treball dur, però no tant com ha estat. El més complicat ha estat ser mínimament organitzada i constant. He tingut certs problemes a l'hora de decidir d'on extreure la informació, no volia recorre a la Viquipèdia com a font d'informació pel context històric, ja que no té gaire bona fama, però finalment m'he vist decantada cap a aquesta font perquè era bastant simplista i resumia bé la informació. Ho he complementat amb altres pàgines web i documents PDF.

També he trobat una mica complicat decidir quines notícies tractaven pròpiament la independència i eren rellevants. Inicialment semblava que seria el més fàcil, però m'he trobat de vegades en què notícies econòmiques o fins i tot culturals estaven estretament lligades a la independència, tot i així, el meu treball tracta la independència des del punt de vista polític, així que les notícies són estrictament polítiques. Tenia el gran temor que les notícies que triava no fossin suficients per

aconseguir l'efecte que volia, és a dir, el resum d'aquest últim any de manera objectiva en l'àmbit polític del procés independentista. Finalment crec que el resultat ha estat molt satisfactori.

Gràcies a l'apartat de "Les tres potes" he entès el funcionament d'aquests organismes i els seus objectius, a més de descobrir qui en forma part.

Les entrevistes han estat sense dubte la part més emocionant i satisfactòria de tot el treball. M'ha sorprès molt la rapidesa amb la què la majoria dels grups parlamentaris m'hagin respòs i també m'ha sorprès que estiguessin disposats a rebra'm en persona al Parlament. M'han posat molt fàcil accedir a ells. Tots han estat molt amables i han respòs amb ganes i sense tabús les meves preguntes, fet que m'ha deixat encantada. Amb algun d'aquests polítics als quals he entrevistat fins i tot vam discutir sobre política en finalitzar l'entrevista, això m'ha permès madurar políticament. La meva intenció era que el treball comptés amb un representant de cada partit parlamentari, però alguns d'ells no han pogut respondre les preguntes a temps.

Deixant de banda els nombrosos canvis que el meu treball ha patit, crec que han estat necessaris per obtenir el resultat que finalment he presentat. Com a persona altament exigent i perfeccionista, aquest treball es troba lluny de la perfecció, però la funció que tenia ha estat aconseguida i per això mateix, donades les circumstàncies que s'han donat, estic altament satisfeta de presentar aquest treball.

La meva conclusió a la pregunta que em vaig plantejar abans de desenvolupar aquest treball era si realment estàvem davant d'un procés d'independència o tan sols eren paraules. Després de fer tot aquest treball i amb la informació que presenta, crec que puc dir objectivament que ens trobem davant d'un procés independentista, més enllà de quin serà el final d'aquest.

7. OPINIÓ

Crec que el que m'ha aportat aquest treball és incalculable. He pogut conèixer gent de diferents ideologies i preguntar sense tabús quines són les seves opinions respecte a diferents successos que s'estan produint darrerament.

L'entrevista que més em va sorprendre fou la de Sergio Santamaría, ja que encara que compartim punts de vista molt diferents, vaig arribar a entendre el que ell pensa i per mi va ser un gran premi perquè les diferències entre ambdós són força notables. A més, després d'acabar l'entrevista, que va durar uns 40 minuts, vam estar parlant sobre la independència, la crisi, l'educació,... Moltes de les idees que ell expresa en la seva entrevista crec que s'haurien de dur a terme, com ara la necessitat d'ensenyar l'Espanya plural, pedagogia sobre la diversitat cultural espanyola. Tot i així, després de fer el treball complet puc dir que jo estic a favor de la independència. No és perquè les condicions econòmiques siguin millors en una hipotètica Catalunya independent ni per cap motiu material, sinó perquè crec que les relacions entre Catalunya i Espanya estan molt deteriorades i estem forçant-nos a conviure quan el que volem fer és ser independents l'un de l'altre. Haurien de canviar moltes coses perquè els catalans ens sentíssim còmodes dins l'estat espanyol. Per començar, la gent ens hauria de permetre opinar sobre que volem i que no volem. Aquest és un dels temes que més m'ha tret el son... Per què no podem decidir que volem? M'he passat el darrer any intentant trobar una resposta a aquesta pregunta i ni el treball de recerca me l'ha pogut respondre. No entenc perquè el govern central es mostra en contra de fer sentir la veu del poble català obertament. En una consulta, la majoria silenciosa deixaria de ser-ho i podria fer sentir la seva veu i nosaltres la nostra. També he descobert que a vegades les paraules que fem servir poden fer mal i a la resta d'Espanya. No podem dir que Espanya ens roba. Hi ha mil maneres de dir el mateix sense ofendre a ningú, però aquesta no és la manera. Gràcies al diputat del PP, Sergio Santamaría, he entès que aquestes expressions només provoquen sentiments d'odi i que cal anar amb compte a l'hora de parlar així. Simplement és una qüestió de respecte en el meu parer.

Avui acabo el treball i puc dir que mai hagués imaginat que podria arribar a avorrir un tema així, durant la major part del treball ha estat així, però com a resultat final ha valgut moltíssim la pena. Crec que no podria haver triat un tema millor i encara que durant alguns moments del treball hagués desitjat deixar-lo o fer-lo mal fet, me n'alegro d'haver seguit endavant i haver aconseguit aquest resultat. Més enllà de la nota que pugui obtenir amb aquest treball, ja he obtingut el que volia, ara sé què és la independència, qui la vol, qui no, perquè la volem i si realment ens trobem davant d'un camí sense retorn. I en resposta a l'última qüestió, en la meva opinió, aquest cop no hi ha retorn.

8. BIBLIOGRAFIA

La Vanguardia.com. Edición del miércoles 12 de septiembre de 2012. Obtingut el 20 de setembre de 2012, de <http://hemeroteca.lavanguardia.com/edition.html?bd=12&bm=09&by=2012&x=36&y=6>

TV3. Monarquia o república. Obtingut el 20 de febrer de 2013, de <http://www.tv3.cat/videos/3951590>

Universidad de Piura-Facultad de Comunicación. Guía para citas y referencias bibliograficas. Obtingut el 28 de juny de 2013, de http://www4.ujaen.es/~emilioml/doctorado/guia_rapida_de_citas_apa.pdf

El Punt. Artur Mas podria presidir el consell de transició nacional. Obtingut el 2 de juliol de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/611870-artur-mas-podria-presidir-el-consell-de-transicio-nacional.html>

Parlament de Catalunya. Obtingut el 5 de juliol de 2013, de <http://www.parlament.cat/web>

Vilaweb. Celrà crida els municipis 'lliures i sobirans' a treballar plegats contra l'ofensiva espanyolista. Obtingut el 10 de juliol de 2013, de <http://www.vilaweb.cat/noticia/4075429/20130119/celra-crida-municipis-lliures-sobirans-treballar-plegats-lofensiva-espanyolista.html>

Ara.cat. Un ajuntament de la CUP ja té sobre la taula la denúncia de l'EStat per haver-se declarat municipi lliure i sobirà. Obtingut el 10 de juliol de 2013, de http://www.ara.cat/politica/ajuntament-CUP-haver-se-declarat-municipi_0_831517037.html

Llibertat.cat. Dani Cornellà, alcalde de Celrà. Obtingut el 10 de juliol de 2013, de <http://www.llibertat.cat/2011/07/dani-cornella-alcalde-de-celra-14496>

CUP Celrà. L'Ajuntament de Celrà, als jutjats per delcarar el municipi territori lliure i sobirà. Obtingut el 10 de juliol de 2013, de <http://www.celra.cup.cat/noticia/lajuntament-de-celrà-als-jutjats-declarar-el-municipi-territori-lliure-i-sobirà>

CUP Celrà. L'Ajuntament de Celrà organitza un acte de suport als municipis lliures i sobirans. Obtingut el 10 de juliol de 2013, de <http://www.celra.cup.cat/noticia/lajuntament-de-celrà-organitza-un-acte-de-suport-als-municipis-lliures-i-sobirans>

CUP Celrà. L'acte de suport als municipis lliures omple de gom a gom l'Ateneu de Celrà. Obtingut el 10 de juliol de 2013, de <http://www.celra.cup.cat/noticia/l'acte-de-suport-als-municipis-lliures-omple-de-gom-gom-l'ateneu-de-celrà>

Assemblea Nacional Catalana. Obtingut el 22 de juliol de 2013, de <http://assemblea.cat>

Enciclopèdia catalana. Catalunya. Obtingut el 14 d'agost de 2013, de <http://www.enciclopedia.cat/enciclopèdies/gran-enciclopèdia-catalana/EC-GEC-0016436.xml?s.q=catalunya#.Uht0UhrPER>

Viquipèdia. Edat mitjana de Catalunya. Obtingut el 14 d'agost de 2013, de http://ca.wikipedia.org/wiki/Edat_mitjana_de_Catalunya

Wikipedia. Decretos de Nueva Planta. Obtingut el 15 d'agost de 2013, de http://es.wikipedia.org/wiki/Decretos_de_Nueva_Planta

Wikipedia. Historia de Cataluña. Obtingut el 15 d'agost de 2013, de http://es.wikipedia.org/wiki/Historia_de_Cataluña

Wikipedia. Cataluña. Obtingut el 15 d'agost de 2013, de <http://es.wikipedia.org/wiki/Cataluña#Historia>

Viquipèdia. Diada Nacional de Catalunya. Obtingut el 15 d'agost de 2013, de http://ca.wikipedia.org/wiki/Diada_Nacional_de_Catalunya

Viquipèdia. Guerra del Francès. Obtingut el 15 d'agost de 2013, de http://ca.wikipedia.org/wiki/Guerra_del_Francès

Viquipèdia. Independentisme català. Obtingut el 15 d'agost de 2013, de http://ca.wikipedia.org/wiki/Independentisme_català

Viquipèdia. Història contemporània de Catalunya. Obtingut el 15 d'agost de 2013, de http://ca.wikipedia.org/wiki/Història_contemporània_de_Catalunya

Viquipèdia. Catalunya. Obtingut el 15 d'agost de 2013, de <http://ca.wikipedia.org/wiki/Catalunya>

Viquipèdia. Primer congrès catalanista. Obtingut el 22 d'agost de 2013, de http://ca.wikipedia.org/wiki/Primer_Congrés_Catalanista

Viquipèdia. Segon congrès catalanista. Obtingut el 22 d'agost de 2013, de http://ca.wikipedia.org/wiki/Segon_Congrés_Catalanista

Viquipèdia. Catalanisme. Obtingut el 22 d'agost de 2013, de <http://ca.wikipedia.org/wiki/Catalanisme>

Generalitat de Catalunya. Institut d'Estudis Autònoms. Obtingut el 24 d'agost de 2013, de <http://www20.gencat.cat/portal/site/governacio/menuitem.7afe5e30d6ce524f8e629e30b0c0e1a0/?vgnextoid=737fb1ff42911310VgnVCM2000009b0c1e0aRCRD&vgnnextchannel=737fb1ff42911310VgnVCM2000009b0c1e0aRCRD>

La Vanguardia.com. La consulta sobre el futur polític de Catalunya. Obtingut el 26 d'agost de 2013, de <http://file01.lavanguardia.com/2013/07/25/54378112828-url.pdf>

Viquipèdia. Consell Assessor per a la Transició Nacional. Obtingut el 28 d'agost de 2013, de http://ca.wikipedia.org/wiki/Consell_Assessor_per_a_la_Transició_Nacional

elPeriódico.com. El Consell Assessor per a la Transició Nacional entrega al Govern su primer informe. Obtingut el 28 d'agost de 2013, de <http://www.elperiodico.com/es/noticias/politica/consell-assessor-transicio-nacional-entrega-govern-primer-informe-2531991>

VilaWeb. El Consell Assessor per a la Transició Nacional lliura al govern l'informe sobre la consulta. Obtingut el 28 d'agost de 2013, de <http://www.vilaweb.cat/noticia/4135952/20130725/consell-assessor-transicio-nacional-lliura-govern-linforme-consulta.html>

Viquipèdia. Solidaritat Catalana. Obtingut el 29 d'agost de 2013, de http://ca.wikipedia.org/wiki/Solidaritat_Catalana

Viquipèdia. Centre Català. Obtingut el 29 d'agost de 2013, de http://ca.wikipedia.org/wiki/Centre_Català

Sàpiens. El catalanisme conservador de finals del segle XIX. Obtingut el 29 d'agost de 2013, de <http://blogs.sapiens.cat/socialsenxarxa/2011/02/08/el-catalanisme-conservador-de-finals-del-segle-xix/>

Viquipèdia. Josep Torras i Bages. Obtingut el 29 d'agost de 2013, de http://ca.wikipedia.org/wiki/Josep_Torras_i_Bages

Viquipèdia. Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat. Obtingut el 29 d'agost de 2013, de http://ca.wikipedia.org/wiki/Lliga_Espiritual_de_la_Mare_de_Deu_de_Montserrat

Edu365.cat. La Catalunya de la Renaixença. Obtingut el 29 d'agost de 2013, de http://www.edu3.cat/Edu3tv/Fitxa?p_id=19443&p_ex=El%20catalanisme&p_amb=4022

Viquipèdia. Valentí Almirall i Llozer. Obtingut el 29 d'agost de 2013, de http://ca.wikipedia.org/wiki/Valent%C3%AD_Almirall_i_Llozer

Diario crítico. Lo catalanisme. Obtingut el 29 d'agost de 2013, de <http://catalunya.diariocritico.com/2010/Septiembre/noticias/228328/l libre-valenti-almirall.html>

Viquipèdia. Esquerra Republicana de Catalunya. Obtingut el 29 d'agost de 2013, de http://ca.wikipedia.org/wiki/Esquerra_Republicana_de_Catalunya

- ¹ Wikipedia. Catalunya. Obtingut el 15 d'agost de 2013, de <http://ca.wikipedia.org/wiki/Catalunya#Hist.C3.B2ria>
- ² Viquipèdia. Independentisme català. Obtingut el 15 d'agost de 2013, de http://ca.wikipedia.org/wiki/Independentisme_català
- ³ Wikipedia. Cataluña. Obtingut el 15 d'agost de 2013, de http://es.wikipedia.org/wiki/Historia_de_Cataluña
- ⁴ Viquipèdia. Catalanisme. Obtingut el 20 d'agost de 2013, de <http://ca.wikipedia.org/wiki/Catalanisme>
- ⁵ Viquipèdia. Història de Catalunya. Obtingut el 20 d'agost de 2013, de http://ca.wikipedia.org/wiki/Història_de_Catalunya
- ⁶ Viquipèdia. Segona guerra carlina. Obtingut el 25 de setembre de 2013, de http://ca.wikipedia.org/wiki/Segona_Guerra_Carlina
- ⁷ Viquipèdia. Guerres Carlines. Obtingut el 25 de setembre de 2013, de http://ca.wikipedia.org/wiki/Guerres_Carlines
- ⁸ lletra. Valentí Almirall. Obtingut el 29 d'agost de 2013, de <http://lletra.uoc.edu/ca/autor/valenti-almirall/detall>
- ⁹ XTEC. Tema 4. Catalanisme. Valentí Almirall. Obtingut el 29 d'agost de 2013, de <http://www.google.es/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=7&ved=0CHAQFjAG&url=http%3A%2F%2Fwww.xtec.cat%2F~jmole%2FTema%25204.%2520Catalanisme.doc&ei=C1EfUoLpBbCO7Qaj2YHoAg&usg=AFQjCNEozXkEA6ZINnH4PFmBlfw2ahq-0A&sig2=ZUAY-i5da-JIAapfo7LKLw&bvm=bv.51495398,d.ZGU>
- ¹⁰ XTEC. Tema 4. Catalanisme. Josep Torras i Bages. Obtingut el 29 d'agost de 2013, de <http://www.google.es/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=7&ved=0CHAQFjAG&url=http%3A%2F%2Fwww.xtec.cat%2F~jmole%2FTema%25204.%2520Catalanisme.doc&ei=C1EfUoLpBbCO7Qaj2YHoAg&usg=AFQjCNEozXkEA6ZINnH4PFmBlfw2ahq-0A&sig2=ZUAY-i5da-JIAapfo7LKLw&bvm=bv.51495398,d.ZGU>
- ¹¹ Viquipèdia. Setmana Tràgica. Obtingut el 26 d'agost de 2013, de http://ca.wikipedia.org/wiki/Setmana_Tràgica
- ¹² El PuntAvui. Mas: “El vostre clam és el meu”. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/575150-mas-el-vostre-clam-es-el-meu.html>

¹³ El PuntAvui. Mas: “L’Estat no ens dóna cap alternativa, van a sac”. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/611124-mas-lestat-no-ens-dona-cap-alternativa-van-a-sac.html>

¹⁴ El PuntAvui. Un milió i mig de persones ocupen Barcelona en un clam per la independència. Obtingut el 10 de febrer de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/575296-un-milio-i-mig-de-persones-ocupen-barcelona-en-un-clam-per-la-independencia.html>

¹⁵ El PuntAvui. Marxa revolucionària. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/575367-marxa-revolucionaria.html>

¹⁶ El PuntAvui. Una marea humana per la llibertat. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/575352-una-marea-humana-per-la-llibertat.html>

¹⁷ El PuntAvui. Seriositat i fredor entre mas i Rajoy en la reunió a la Moncloa. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/577633-seriositat-i-fredor-entre-mas-i-rajoy-en-la-reunio-a-la-moncloa.html>

¹⁸ El PuntAvui. Reunió amb les portes tancades. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/577557-reunio-amb-les-portes-tancades.html>

¹⁹ El PuntAvui. Mas es disposa a saltar el mur. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/577847-mas-es-disposa-a-saltar-el-mur.html>

²⁰ El PuntAvui. Mas sobre la reunió amb Rajoy pel pacte fiscal: “La resposta és no”. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/577645-masla-resposta-es-no.html>

²¹ El PuntAvui. Missatge de diàleg. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/615484-missatge-de-dialeg.html>

²² El PuntAvui. El govern espanyol acusa Mas de “gastar temps i diners” en iniciatives que “no prosperaran”. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/609571-el-govern-espanyol-acusa-mas-de-gastar-temps-i-diners-en-iniciatives-que-no-prosperaran.html>

²³ El PuntAvui. Rajoy considera que la declaració de sobirania no serveix per res. Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/613394-rajoy-considera-que-la-declaracio-de-sobirania-no-serveix-per-res.html>

²⁴ El PuntAvui. CiU insta Rajoy a respectar la voluntat del poble català. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/621669-ciu-insta-rajoy-a-respectar-la-voluntat-del-poble-catala.html>

²⁵ El PuntAvui. Mas ordena obrir “totes les vies de diàleg possible amb el govern espanyol”. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/628959-mas-ordena-obrir-totes-les-vies-de-dialeg-possible-amb-el-govern-espanyol.html>

²⁶ El PuntAvui. Sáenz de Santamaría demana “respecte” a la decisió del TC “perque ningú està per sobre la Constitució i les lleis”. Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/644215-saenz-de-santamaria-demana-respecte-a-la-decisio-del-tc-perque-ningu-esta-per-sobre-la-constitucio-i-les-lleis.html>

²⁷ El PuntAvui. Mas exhibeix unitat a Rajoy. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/658201-mas-exhibeix-unitat-a-rajoy.html>

²⁸ El PuntAvui.El TC manté la suspensió de la declaració de sobirania. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/662174-el-tc-mante-la-suspensio-de-la-declaracio-de-sobirania.html>

²⁹ El PuntAvui. De Gispert considera “molt lamentable” que el TC no aixequi la suspensió de la delcaració de sobirania. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/662282-de-gispert-considera-molt-lamentable-que-el-tc-no-aixequi-la-suspensio-de-la-declaracio-de-sobirania.html>

³⁰ El PuntAvui. PP i Cs consideren que el TC defensa la democràcia i l'estat de dret. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/662277-pp-i-cs-consideren-que-el-tc-defensa-la-democracia-i-lestat-de-dret.html>

³¹ El PuntAvui. Mas insisteix en demanar a l'Estat “mà estesa” per a fer una consulta “ben feta”. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/666396-mas-insisteix-en-demanar-a-lestat-ma-estesa-per-a-fer-una-consulta-ben-feta.html>

³² El PuntAvui. Madrid treu valor al Consell de Transició. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/666356-madrid-treu-valor-al-consell-de-transicio.html>

³³ El PuntAvui. “La consulta és qüestió de voluntat política”. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/666247-mas-la-consulta-es-una-queestio-de-voluntat-politica.html>

- ³⁴ El PuntAvui. CiU demana alçada de mires a Rajoy sobre la consulta. Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/669970-ciu-demana-alcada-de-mires-a-rajoy-sobre-la-consulta.html>
- ³⁵ El PuntAvui. Per majoria absoluta . Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/579691-per-majoria-absoluta.html>
- ³⁶ El PuntAvui. El nou Parlament es constituirà el 17 de desembre. Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/602330-el-nou-parlament-es-constituira-el-17-de-desembre.html>
- ³⁷ El PuntAvui. CiU i ERC pacten la declaració de Catalunya com a nou estat. Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/609444-ciu-i-erc-pacten-la-declaracio-de-catalunya-com-a-nou-estat.html>
- ³⁸ El PuntAvui. CiU i ERC trauran la referència a l'estat propi en la declaració per sumar PSC i ICV-EUiA. Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/610405-ciu-i-erc-trauran-la-referencia-a-lestat-propi-en-la-declaracio-per-sumar-psc-i-icv-euia.html>
- ³⁹ El PuntAvui. La declaració de CiU i ERC aposta perquè els catalans decideixin el seu futur però sense parlar d'estat propi. Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/610593-la-declaracio-de-ciu-i-erc-aposta-perque-els-catalans-decideixin-el-seu-futur-pero-sense-parlar-destat-propi.html>
- ⁴⁰ El PuntAvui. Cent quatre diputats decidits. Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/7-editorials/627941-cent-quatre-diputats-decidits.html>
- ⁴¹ El PuntAvui. El Parlament declara vigents els dos textos del dret a decidir. Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/637557-el-parlament-declara-vigents-els-dos-textos-del-dret-a-decidir.html>
- ⁴² El PuntAvui. De Gispert: “La declaració de sobirania no contravé cap article de la Constitució”. Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/644092-de-gispert-la-declaracio-de-sobirania-no-contrave-cap-article-de-la-constitucio.html>
- ⁴³ El PuntAvui. El Parlament replica amb un gran suport a la comissió. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/644072-el-parlament-replica-amb-un-gran-suport-a-la-comissio.html>
- ⁴⁴ El PuntAvui. Consulta malgrat el TC. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/644045-consulta-malgrat-el-tc.html>

- ⁴⁵ El PuntAvui. Mas fins al final. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/654115-mas-fins-al-final.html>
- ⁴⁶ El PuntAvui. El govern convoca més d'una trentena d'entitats al pacte pel dret a decidir. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/656729-el-govern-convoca-mes-duna-trentena-dentitats-al-pacte-pel-dret-a-decidir.html>
- ⁴⁷ El PuntAvui. Picabaralla de CiU i el PP per la carta que Mas va enviar a Rajoy. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/670072-picabaralla-de-ciu-i-el-pp-per-la-carta-que-mas-va-enviar-a-rajoy.html>
- ⁴⁸ El PuntAvui. ERC vol que la carta que Mas enviarà a Rajoy sigui pública i es faci arribar a organismes internacionals. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/659349-erc-vol-que-la-carta-que-mas-enviara-a-rajoy-sigui-publica-i-es-faci-arribar-a-organismes-internacionals.html>
- ⁴⁹ El PuntAvui. Sense dissimular. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/583525-sense-dissimular.html>
- ⁵⁰ El PuntAvui. Rigau: "Tenim el dret de dissenyar la nostra escola en llengua i continguts". Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/583470-rigau-tenim-el-dret-de-dissenyar-la-nostra-escola-en-llengua-i-continguts.html>
- ⁵¹ El PuntAvui. Wert: "És radicalment fals que la reforma educativa vagi contra la immersió lingüística". Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/600121-wert-es-radicalment-fals-que-la-reforma-educativa-vagi-contra-la-immersio-lingueistica.html>
- ⁵² El PuntAvui. 40000 persones signen un manifest de rebuig a la reforma educativa. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/600108-40000-persones-signen-un-manifest-de-rebuig-a-la-reforma-educativa.html>
- ⁵³ El PuntAvui. Dic de contenció. Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/602187-dic-de-contencio.html>
- ⁵⁴ El PuntAvui. El PSC, ERC i ICV-EUiA creuen que les acusacions de Wert demostren el doble joc del govern amb les retallades. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/538474-el-psc-erc-i-icv-euia-creuen-que-les-acusacions-de-wert-demostren-el-doble-joc-del-govern-amb-les-retallades.html>
- ⁵⁵ El PuntAvui. Nadal diu que "moralment" no podia votar diferent al PSC tot i estar a favor de la consulta. Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/602187-nadal-diu-que-moralment-no-podia-votar-diferent-al-psc-tot-i-estar-a-favor-de-la-consulta.html>

politica/17-politica/579740-nadal-diu-que-moralment-no-podia-votar-diferent-al-psc-tot-i-estar-a-favor-de-la-consulta.html

⁵⁶ El PuntAvui. PSC, minut zero. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/603196-psc-minut-zero.html>

⁵⁷ El PuntAvui. El PSC es replanteja ara l'abstenció sobre la consulta. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/608436-el-psc-es-replanteja-ara-labstencio-sobre-la-consulta.html>

⁵⁸ El PuntAvui. Navarro diu a Chacón que no serà candidata sense assumir el dret a decidir de Catalunya. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/623820-navarro-diu-a-chacon-que-no-sera-candidata-sense-assumir-el-dret-a-decidir-de-catalunya.html>

⁵⁹ El PuntAvui. PSOE: "mai" al dret a decidir. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/609979-psoe-mai-al-dret-a-decidir.html>

⁶⁰ El PuntAvui. El PSOE talla caps del PSC. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/623703-el-psoe-talla-caps-del-psc.html>

⁶¹ El PuntAvui. Mas es reuneix discretament amb Navarro i Rubalcaba. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/635307-mas-es-reuneix-discretament-amb-navarro-i-rubalcaba.html>

⁶² El PuntAvui. El PSC vol plantar cara. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/645173-el-psc-vol-plantar-cara.html>

⁶³ El PuntAvui. Navarro: "Rubalcaba i jo aconseguirem que Catalunya i Espanya no trenquin". Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/659541-navarro-rubalcaba-i-jo-aconseguirem-que-catalunya-i-espanya-no-trenquin.html>

⁶⁴ El PuntAvui. Rubalcaba assegura que un acord sobre la consulta a Catalunya és "impossible". Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/635319-rubalcaba-assegura-que-un-acord-sobre-la-consulta-a-catalunya-es-impossible.html>

⁶⁵ El PuntAvui. El PSOE ultima el pacte sobre l'estat federal, que exclou el dret a decidir. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/659222-el-psoe-ultima-el-pacte-sobre-lestat-federal-que-exclou-el-dret-a-decidir.html>

⁶⁶ El PuntAvui. Joaquim Nadal demana als corrents discrepants dins del PSC que s'uneixin en una sola veu. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/662131-joaquim-nadal-demana-als-corrents-discrepants-dins-del-psc-que-suneixin-en-una-sola-veu.html>

⁶⁷ El PuntAvui. Navarro garanteix que el PSC votarà el mateix a Catalunya i a l'Estat amb "protocol o sense". Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/663043-navarro-garanteix-que-el-psc-votara-el-mateix-a-catalunya-i-a-lestat-amb-protocol-o-sense.html>

⁶⁸ El PuntAvui. Nadal recrimina l'ambigüïtat del PSC. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/669641-nadal-recrimina-lambigüïtat-del-psc.html>

⁶⁹ El PuntAvui. Els catalans a l'exterior animen a votar el 25-N. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/596013-els-catalans-a-lexterior-animen-a-votar-el-25-n.html>

70

⁷¹ El PuntAvui. Els EUA troben "admirable" el debat sobre la independència. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/577473-els-eua-troben-admirable-el-debat-sobre-la-independencia.html>

⁷² El PuntAvui. L'independentisme serà "imparable" sense un "gest plausible" de Rajoy. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/577607-lindependentisme-catala-sera-imparable-sense-un-gest-plausible-de-rajoy-segons-el-financial-times.html>

⁷³ El PuntAvui. CiU, ERC i ICV pregunten a la CE si suspendrà els drets d'Espanya en cas d'intervenció militar. Obtingut el 19 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/579901-ciu-erc-i-icv-pregunten-a-la-ce-si-suspendra-els-drets-despanya-com-a-estat-membre-en-cas-dintervencio-militar.html>

⁷⁴ El PuntAvui. La vicepresidenta del Parlament Europeu defensa que són "els catalans que han de decidir si cal fer un referèndum". Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/628927-la-vicepresidenta-del-parlament-europeu-defensa-que-son-els-catalans-que-han-de-decidir-si-cal-fer-un-referendum.html>

⁷⁵ El PuntAvui. CiU aplaca les divergències i es ratifica en el procés. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/649644-ciu-aplaca-les-divergencies-i-es-ratifica-en-el-proces.html>

⁷⁶ El PuntAvui. Mas crida a l'ordre Unió i Convergència i minimitza les diferències amb Duran. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/656723-mas-crida-a-lordre-unio-i-convergencia-i-minimitza-les-diferencies-amb-duran.html>

- ⁷⁷ El PuntAvui. “Mas, sigues valent”. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/577843-mas-sigues-valent.html>
- ⁷⁸ El PuntAvui. La manifestació contra la independència omple la plaça de Catalunya. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/584030-la-manifestacio-contra-la-independencia-omple-la-placa-de-catalunya.html>
- ⁷⁹ El PuntAvui. L’Institut d’Estudis Autònoms troba cinc vies legals per exercir el dret a decidir. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/622036-un-informe-de-linstitut-destudis-autonomics-valida-cinc-vies-per-exercir-legalment-el-dret-a-decidir.html>
- ⁸⁰ El PuntAvui. El Concert per la Llibertat supera els 700.000 espectadors i obté un 32% de quota de pantalla. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/659288-el-concert-per-la-llibertat-supera-els-700000-espectadors-i-obte-un-32-de-quota-de-pantalla.html>
- ⁸¹ El PuntAvui. Camacho diu que el Concert per la Llibertat va ser “una acció contra la resta de catalans” no independentistes. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/659293-camacho-diu-que-el-concert-per-la-llibertat-va-ser-una-accio-contra-la-resta-de-catalans-no-independentistes.html>
- ⁸² El PuntAvui. En prenen nota. Obtingut el 6 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/659213-en-prenen-nota.html>
- ⁸³ El PuntAvui. Trenta dies per la diada més decisiva. Obtingut el 20 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/7-editorials/669333-trenta-dies-per-la-diada-mes-decisiva.html>
- ⁸⁴ El PuntAvui. Més de 4 milions de persones segueixen la programació sobre la Diada a TV3 i 3/24. Obtingut el 25 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/13-comunicacio/20-comunicacio/677031-mes-de-4-milions-de-persones-segueixen-la-programacio-sobre-la-diada-a-tv3-i-el-324.html>
- ⁸⁵ El PuntAvui. Margallo admet que la Via Catalana va ser un èxit de convocatòria. Obtingut el 25 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/676996-margallo-admet-que-la-via-catalana-va-ser-un-exit-de-convocatoria.html>
- ⁸⁶ El PuntAvui. Rubalcaba creu que el govern espanyol s’esquivoca al minimitzar la Via Catalana. Obtingut el 25 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/676923-rubalcaba-creu-que-el-govern-espanyol-sequivoca-al-minimitzar-la-via-catalana.html>

⁸⁷ El PuntAvui. Junqueres creu que la UE entén la reivindicació catalana després de la cadena. Obtingut el 25 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/676890-junqueres-creu-que-la-ue-enten-la-reivindicacio-catalana-despres-de-la-cadena.html>

⁸⁸ El PuntAvui. Madrid diu que també vetllarà per les “llibertats” de la “majoria silenciosa” que no va anar a la Via Catalana. Obtingut el 25 de setembre de 2013, de <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/3-politica/17-politica/676879-madrid-diu-que-tambe-vetllara-per-les-llibertats-de-la-majoria-silenciosa-que-no-va-anar-a-la-via-catalana.html>

⁸⁹ Diari de Girona. “Els partits s’emplacen a estudiar un full de ruta sobre el dret a decidir”. Obtingut el 26 de setembre del 2013, de <http://www.diaridegirona.cat/catalunya/2013/05/07/partits-semplacen-estudiar-full-ruta-sobre-dret-decidir/616187.html>

⁹⁰ Parlament de Catalunya. Posició institucional. Obtingut el 10 de setembre de 2013, de <http://www.parlament.cat/web/parlament/posicio-institucional>

⁹¹ El Parlament de Catalunya. Taula de dades de les eleccions al Parlament 2012 (25 de novembre). Obtingut el 10 de setembre, de http://www.parlament.cat/composicio/dades_electorals.pdf

⁹² El Parlament de Catalunya. Composició: Ple del Parlament. Obtingut el 10 de setembre de 2013, de <http://www.parlament.cat/web/composicio/president-mesa/composicio-actual>

⁹³ El Parlament de Catalunya. Composició: Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Obtingut el 10 de setembre de 2013, de http://www.parlament.cat/web/composicio/grups-parlamentaris/composicio-actual?p_codi=47&p_mesa=S&p_ordre=GRUP_PARLAMENTARI&p_tipus=COMPOSICIO&p_legislatura=10

⁹⁴ El Parlament de Catalunya. Composició: Grup Parlamentari d’Esquerra Republicana de Catalunya. Obtingut el 10 de setembre de 2013, de http://www.parlament.cat/web/composicio/grups-parlamentaris/composicio-actual?p_codi=49&p_mesa=S&p_ordre=GRUP_PARLAMENTARI&p_tipus=COMPOSICIO&p_legislatura=10

⁹⁵ El Parlament de Catalunya. Composició: Grup Parlamentari Socialista. Obtingut el 10 de setembre de 2013, de http://www.parlament.cat/web/composicio/grups-parlamentaris/composicio-actual?p_codi=643&p_mesa=S&p_ordre=GRUP_PARLAMENTARI&p_tipus=COMPOSICIO&p_legislatura=10

⁹⁶ Socialistes de Catalunya. Valors. Obtingut el 12 de setembre de 2013, de <http://www.socialistes.cat/pagina/valors>

⁹⁷ El Parlament de Catalunya. Composició: Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Obtingut el 12 de setembre de 2013, de http://www.parlament.cat/web/composicio/grups-parlamentaris/composicio-actual?p_codi=271&p_mesa=S&p_ordre=GRUP_PARLAMENTARI&p_tipus=COMPOSICIO&p_legislatura=10

⁹⁸ El Parlament de Catalunya. Composició: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Obtingut el 12 de setembre de 2013, de http://www.parlament.cat/web/composicio/grups-parlamentaris/composicio-actual?p_codi=460&p_mesa=S&p_ordre=GRUP_PARLAMENTARI&p_tipus=COMPOSICIO&p_legislatura=10

⁹⁹ El Parlament de Catalunya. Composició: Grup Parlamentari de Ciutadans. Obtingut el 13 de setembre de 2013, de http://www.parlament.cat/web/composicio/grups-parlamentaris/composicio-actual?p_codi=43&p_mesa=S&p_ordre=GRUP_PARLAMENTARI&p_tipus=COMPOSICIO&p_legislatura=10

¹⁰⁰ El Parlament de Catalunya. Composició: Grup Mixt. Obtingut el 13 de setembre de 2013, de http://www.parlament.cat/web/composicio/grups-parlamentaris/composicio-actual?p_codi=52&p_mesa=S&p_ordre=GRUP_PARLAMENTARI&p_tipus=COMPOSICIO&p_legislatura=10

9. AGRAÏMENTS

Dono les gràcies al meu tutor en el treball de recerca que des del primer moment m'ha ajudat i guiat en aquest projecte.

També vull agrair l'ajuda que la Mariona Illamola m'ha donat, entre d'altres, facilitant-me contactes pel meu treball.

No puc oblidar donar les gràcies a Carles Puigdemont, Josep Lluís Salvadó i Tenesa, Sergio Santamaría, Sara Vilà i Joan Terán per donar-me l'oportunitat d'entrevistar-los, ja fos cara a cara com via correu electrònic. Cap d'ells ha posat cap impediment a desenvolupar amb normalitat el meu treball i les seves respostes a les meves preguntes m'han permès obtenir una nova concepció de què és la política.